

„JÁ JSEM“ NEKTAR NESMRTELNOSTI

Závěrečné učení Šrí Nisargadatty Maharadže

Rozhovory leden – listopad 1980

Tato kniha poskytuje poslední rozhovory s neobyčejným Sebe–realizovaným Mistrem Nisargadattou Maharadžem. Tento prostý prodejce cigaret a muž, žijící obyčejným rodinným životem v rušné metropoli Bombaji v 2. polovině 20. století, realizoval nejvyšší Pravdu. Jeho unikátní a spontánní učení ocenilo již mnoho hledajících, kteří se díky němu dostali za omezenost mysli do absolutního stavu bez omezení a pozornosti. Pro ty z vás, kdo se intenzivně snažíte dopátrat Pravdy a přirozeného života bez utrpení a strastí, je tato kniha opravdu mimořádně drahocným darem.

„Nisargadatta Maharadž? To je přece Šrí Rámána Mahariši z Árunačaly v obecném podání. Nepoznal jsem ryzejší, čistší a lidu přístupnější jógu, než je učení Nisargadattovo. Je důkazem, že nejvyšší moc kosmické Pravdy, může zazářit kdykoliv a kdekoliv na světě, třeba i na tržišti v Bombaji. Jsem šťasten, že jsem se dočkal českého vydání.“

*dr. Eduard Tomáš
představitel integrální
filozofické jógy*

„Šrí Nisargadatta Maharadž je velký džňánin, jehož učení je velmi shodné s učením Rámána Maharišiho. Oba velcí advaitoví mistři tohoto století učí nutnost poznání sama sebe a praxi k tomu směřující. Rozhovory s Nisargadattou Maharadžem jsou plné osvěcující moudrosti poznání sama sebe.“

*Ing. Jiří Vacek
autor a překladatel mnoha
duchovních publikací*

ADT + AVATAR

„JÁ JSEM“
NEKTAR NESMRTELNOSTI

Závěrečné učení Šrí Nisargadatty Maharadže

Rozhovory leden – listopad 1980

Editor dr. Robert Powell

AdA + **AVATAR**

PRAHA 1994

Redaktorovo poděkování

Tato kniha přišla na svět díky společnému úsilí menšího počtu oddaných Šrí Nisargadatta Maharadže a tímto jim redaktor vyjadřuje speciální poděkování. Díky patří také dr. J.M. Massonovi z Kalifornské Univerzity v Berkeley a dr. R. Ranganathanovi také z Kalifornské Univerzity v San Diegu pro neocenitelnou pomoc při sestavování Slovníku.

© dr. Robert Powell
Translations © Aleš Adámek

ISBN 80-901653-1-1

ÚVODNÍ SLOVO

Kdykoliv, kdy se objeví nějaké „nové“ autentické rozhovory s mistrem či světcem, ihned se stávají v rukách nadšaných hledajících jednou z dalších „stek“, „cest“, „metod“, „disciplín“, „pravd“ – zkrátka nejposlednější pomůckou k sebe-osvobození. Není tomu divu, vždyť i guruové a jogíni mají rádi „módní trendy“, které ovšem přijdou a odejdou.

To, co odlišuje Šrí Nisargadattu Maharadže je „jeho“ cesta, *átma-jóga*, která ovšem není nabízena jako nejlepší cesta mezi ostatními cestami. Spíše nás přivolává k samotné esenci jógy jako takové. Vyžaduje to ovšem skutečně abolutní zastavení v klidu, abychom nezkoušeli jít za něco, co jsme ještě nepočali. Stejně tak jako esence věci není samotnou projevenou věcí (tzn. že esenci jógy není její prováděné cvičení) a tak analogicky i Maharadž by neuvítal, kdyby byl srovnáván jako odlišující bytost mezi ostatními bytostmi. Tento postoj šokuje naše běžné myšlení v našem obyčejném způsobu života. Jestliže přijmeme jeho pozvání místo toho, že bychom zavřeli svoji závěru před touto zjevnou nesrozumitelností, naskytne se nám možnost časem pocítit radost z položených základů *átma-jógy*, základní jógy sebe-dotazování. Je to možné za toho předpokladu, že vneseme Maharadžův „ne-obyčejný“ způsob života i do našeho života a všech věcí, kde bude účastna naše mysl. Toto nám Nisargadatta srdečně odkazuje a vybízí nás k tomu, abychom tuhle cestu podstoupili.

Nyní je esenci jógy *nechat* Skutečnost, nechť se projeví a realizuje. Nechat být znamená nedělat cokoliv. Nebudu schopen realizovat to, k čemu mě Maharadž vybízí, jestliže začnu vytvářet nové koncepty nebo si budu připomínat staré představy nebo když budu manipulovat sebe sama či druhé. Co potom zůstane? Tato kniha, kterou uspořádal dr. R. Powell je sama o sobě dostatečným předpokladem k tomu, aby se tato otázka a její odpověď vyjasnila. Tento úvod není pokusem o parafrázování ukázek z této knihy, ale je zde velmi stručný návrh k tomu, co by mohlo ukazovat pomocné body a pohledy, na které byste se měli při studiu této knihy zaměřit.

Obyčejný život zitý obyčejným způsobem je prožíván uvnitř konfliktu zájmů. Víze a prováděné praxe jednoho člověka na jeho životní dráze nesouhlasí s vizemi a praktikami jiného člověka. Pravá jóga umožní všem, aby jejich dráhy spadaly vjedno. Z hlediska víze Maharadž nabízí definici svého já, která je ovšem jak filosoficky, tak i duchovně velmi přesná a hluboká: *Já jsem tím, čím vím, že „já jsem“*. Toto prohlášení situuje identické „já“ každého člověka ke zdroji a ne do zátoky konceptů a řečí, přičemž mu umožní realizovat kroky na cestě, které vedou k utišení mysli a jejího uvolnění od sebe-nepochopení.

Z hlediska praxe, tedy všeobecného působení jógy, je hmota daleko více neústupná pro řeč a slovní vyjádření. Je to z toho důvodu, že jak světec říká: Přijímáte koncept a zůstanete na něm viset. Tak váš duchovní vývoj stag-

nuje na konceptuálním stupni. Je to právě toto, co vám staví překážky v meditaci, čili jmenovitě uchopování konceptu. Proto je tu rada.....prostě jen buďte, nic nedělejte....Nic nemusí být uděláno. Potom budou všechny vaše hádanky rozřešeny a odstraněny. Toto je nadrozumová intuice prvotního „já jsem“, kterou pravá meditace odhaluje.

„Kde“ je nakonec tato intuice realizována a držena? Na hranici bodu přechodu mezi Podstatou Bytí a Ne-Bytí, tedy přesně tam, kde „mizí“ intelekt. Zde nás Maharadž zavede do oblasti právě jógy a odhaluje nám své geniální duchovní bojovné válčení. Dovolme si nyní na chvíli spočinout v tomto bodě na této hranici i kdyby to bylo pouze konceptuální umístění. Na jedné straně světec říká „Svět je zakusitelný ale „Vy“, Absolutno, nejste zakusitelné.“ Na druhé straně říká: „Tato vaše zkušenost „já jsem“ přišla jako horečka. Jak a proč tato horečka přišla. Pro to neexistuje vysvětlení nebo důvod.“

Když uvážíme Maharadžovu doktrínu komplexním přístupem, zjistíme, že Maharadž neopouští tento jevový svět tak úhrnně. Nemůže tak učinit, když ve svém prohlášení, ve kterém míní, abychom spočinuli skutečně na „hranici mezi Podstatou Bytí a Ne-Bytím“, což je oblastí *mahá-jógy* (viz BhagavadGíta 2:16), kde je průsečík mezi Absolutnem a jevovým světem a „kde“ je odhalena Skutečnost. Opravdu není z absolutního pohledu možný způsob zjištění, proč tato horečka „já jsem“ přišla na svět, stejně tak jako nikdo nemůže vědět, proč by zde mělo být něco a ne raději nic. Ale relativně to není správné, protože bez možnosti existence iluze tu není žádná podmínka pro osvícení. Jasně odmítnutí vidět hada v provaze je nutnou podmínkou k vidění provazu (tzn. provazu jako provazu). Toto prohlášení z Maharadžovi knihy „Já Jsem To“ objasňuje status „hranice“ čili bodu a vskutku potvrzuje roli hada neboli *máji* v sebe–probuzení. Je tak krásné, jak se jeho učení vyhýbá domněnky přímého výpadu po Skutečnosti, jako kdyby byla Skutečnost zážitkem a vyhýbá se také bezmyšlenkovitého sebe–ztotožnění s jevovým světem.

Pokud se někdo stabilizuje na této „hranici“ v tomto bodu, dodá mu to odvahy a vytrvalost. Světec prohlašuje v knize „Já Jsem To:“ Nepotřebuji převšedění, žiji na odvaze. Odvaha je mojí esencí, což je láska života. Jsem osvobozen od vzpomínek a očekávání, nestarám se o to, co jsem a co nejsem. Nevěnuji se sebe–popisování, *soham* a *brahmasmi* („já jsem On“ a „já jsem Nejvyšší). Nemá to pro mne žádný užitek. Mám odvahu být ničím a vidět svět tak, jakým on ve skutečnosti je, tedy prázdným. Zní to jednoduše, ale vyzkoušejte si to!“

Tyto rozhovory směřují k této jasné hloubce, která leží za myšlením a řečí, ale od slov ve vyžaduje, aby to tak řekl. Na základě toho je v nezrozené a nehynoucí vděčnosti naše poděkování Šrí Nisargadatta Maharadžovi, dr. R. Powellovi a všem ostatním, jejichž speciální znalost a oddanost učinila dostupnou tuto závěrečnou zповěď pro naši neperušenou meditaci.

Allan W. Anderson
Profesor Emeritus
Katedra náboženských studií
Univerzita v San Diego, Kalifornie

PŘEDMLUVA

Poselství, které přichází hlasitě a jasně od Šrí Nisargadatty Maharadžova konečného učení je: Návrat do stavu před vaše takzvané „zrození“ – tedy zjevení individuálního těla, se kterým jste ztotožnili sebe sama tak ochotně a bezmyšlenkovitě. Buďte v této věčnosti, což je: stavem plnosti a to i tehdy, kdyby mělo být vaše tělo zničeno; stavem bohatých, i kdybyste nevlastnili žádný světský majetek; stavem neporušitelného míru a klidu, i kdyby se svět okolo vás zmítal v plamenech.

Tento stav před narozením je i nyní a vždy nyní, protože je před časem jako takovým, který se při svém „projeveném dění“ zjevil v vzevření jako tyranický koncept, který řídí naše životy a zotročuje nás. Je to právě neměnná skutečnost, ze které všechny změny vyvstaly – prostor, čas, úplný svět zkušeností a všechny naše opatrované iluze. Takže když se člověk nad tím hloubavě zamyslí a nasaje do srdce Maharadžovu moudrost, tak opravdu přebírá část nektaru Bohů, protože tato moudrost nás uvádí do původního pradávného a plně blaženého stavu, což je znovuodhalení našeho Zdroje.

dr. R. Powell

ÚVOD

Tyto rozhovory jsou skutečně hlavně o Transcendenci – o „překročení“ – a Śrī Nisargadatta Maharadž je skutečným Místrem v Umění Transcendence. Člověk nemůže nikdy zcela správně pochopit Maharadžův odkaz bez vnímání skutečné přirozenosti této transcendence, protože všechno jeho úsilí zůstává pouze intelektuální činností a jednou z velkých propastí v duchovním hledání je upevnění se na zvláštním dílčím stupni v úplném mentálním domnění, že byl dosažen konečný cíl.

Proces transcendence se v tomto případě skládá ze dvou fází. Nejprve je tu úplné pochopení toho, *co je člověk z funkčního hlediska*. Na tomto stupni člověk prostřednictvím „zcela bdělého a pozorného“ pozorování a kontemplance může dojít k realizaci vjemu Bytí, neboli vědomí „jáství“, ve svém čistém stavu bez sebemenšího zabarvení „individuality“. Toto vědomí je vskutku Univerzálním Vědomím a je realizované pouze prostřednictvím transcendence „mne“.

V této realizaci je podstatné pochopení své pravé totožnosti, která byla zatemněna naší totožností s tělem. Tělo samo o sobě je nečinné a neprohlašuje žádnou totožnost. V důsledku ztotožnění se s tělem udělujeme omezení na naše skutečné Já, zatímco ve skutečnosti tu žádná omezení nejsou. My jsme totiž úplným souhrnem, ve kterém se objevují a mizí všechny objekty a „osobnosti“, ale náš podklad sám o sobě je „bezosobnostní“ a neosobní. Po odseknutí této falešné totožnosti s tělem se naše skutečná přirozenost projeví jako bezforemná, netělesná a bezmyslenkovitá, ve které se mysl jeví jako pouhý „vnitřní hluk“ nebo jako umělý (tj. konceptuální) systém, navršený na stav Prázdné Mysli, projeveného dynamického Vědomí. V tomto stavu člověk nemá žádné potřeby a přání a tak zde také nemohou již déle existovat jakékoliv problémy.

Mělo by být také jasně pochopeno, že toto Vědomí neboli Podstata Bytí – Citlivost, která nás odlišuje od neživé hromady masa, se v nás objevila jako cizinec v noci a to ještě bez uvedení jediné zjevné příčiny. I když se jedná o zcela dočasnou působnost a střídavou projevenost, tak vždy usiluje o udržení nepřerušitelnosti v čase prostřednictvím ukotvení v ztotožnění se s tělem a pamětí nespočetných zkušeností a konceptuálních představ, které utvářejí tělesné a mentální spočenství.

Druhou fází procesu transcendence je to, v co je i tato Podstata Bytí neboli Univerzální Vědomí překročeno. Podstata Bytí ve svém aspektu Znalosti transcenduje Samu Sebe, což vede k realizaci toho, že člověk je touto Podstatou Bytí jenom jako jev nebo projev, ale ve skutečnosti tím vůbec není. Člověk není těmito dočasnými věcmi, protože prostor a čas nemají žádnou skutečnost mimo naše bytí, jelikož přišly na svět s Podstatou Bytí ja-

ko způsob chápavého zakoušení, tedy jako vnímající systém, který nám umožní pozorovat podstatně beztvare a bezčasé jako „objekty“ výsledným způsobem. Takže čím je člověk poté, když jsou odstraněny všechny povrchní a navršené jevy? Je tím, čím byl vždy a čím bude stále bez ohledu na čas, čili bude Zdrojem všeho neboli Absolutnem, který zplodil tento úplný relativní svět. Na druhé straně Podstata Bytí nemůže ani podporovat sebe sama, protože je zcela dočasnou záležitostí. Potřebuje podporu Absolutna a my jsme v konečném důsledku právě Jím.

Jeden společný problém, který máme, je přání *dosáhnout* Toto Absolutno, když ale ve skutečnosti jsme Jím po celou dobu. Myslíme si, že se sebe-realizace zakládá na „začátku uvědomování si toho či onoho“, „věděni“, „zkušenosti“ nebo „porozumění“ Absolutna. Toto všechno jsou způsoby dvojnosti, které se vztahují pouze k Podstatě Bytí. Musí mít ryba v oceánu ke své činnosti určité uvědomění o vodě? Potřebuji lidské bytosti speciální porozumění o prostoru zatímco žiji v prostoru? Maharadž v tomto spojení paradoxně prohlašuje: Cokoliv, čemu porozumíte, nejste. V ne-porozumění pochopíte sebe sama. Nejlepším tedy jednoduše je prostě jen *být*, bez pokusu myslit (na to) – což znamená být bez navršení zmatku jako „mysl“.

To, co nás zvláště bolí v tomto přístupu, je úplné obrácení přijatých společenských hodnot. Nahlížet na naši úplnou Skutečnost spíše jako na druh nějaké Nicotnosti či Prázdnoty, věčné Tichosti než jako na neustálý pohyb a činnost, směřující k nějakému užitečnému konci je jako obrácení věci vzhůru nohama. Stejným bodem je to, že žijeme ve své podstatě hlavně pro bdělý stav. V tomto stavu děláme věci a považujeme se za „činitele“, přičemž pracujeme za účelem ochrany našeho vybájeného bezpečí a štěstí a v tomto procesu sbíráme stále více a více „zkušenosti“. Ve stejném čase je doba spánku považována za nevhodný interval a někdy snad i dokonce za „ztrátu času“ a za strachyplného připomínatele Smrti. Ovšem pravda je zcela opačná: bdělý stav je pouze „časem“ a vším, co je částí Podstaty Bytí, která je nevyhnutelně odsouzena k zániku. Jaký to má tedy v konečném důsledku užitek? Představa, že věci mají konečnou užitečnost, což je na tom nejhlubším stupni stejně paradoxní jako čas v Absolutnu, musí být odhozena jako chybný koncept podobně jako když Maharadž tak přesně podotýká: I Nejvyšší je zbytečné pro Nejvyšší.

V bezesném spánku jsou všechny vzpomínky na předešlé denní činnosti ztraceny a není tu tudíž vůbec žádný problém; není tu žádný „čas“ (který by utíkal či byl promrhán) a když se probudíme, máme pouze vzpomínku na plně blažený stav. Ve skutečnosti je bdělý stav pouze dalším snem a částí stejného mechanismu, který nám způsobuje snění v našem spánku.

Tato dvojnásobná transcendence, která byla výše uvedena a nastíněna, může být možná dále objasněna následnou příměrou. Zatímco se díváme na pohyblivý obraz, bereme jej za zjevnou skutečnost skládající se z pohyblivých se postav na plátně, že na chvíli zapomeneme, že tyto postavy jsou stíny, vrhané z velkého množství statických obrázků a to, co se nám jeví jako pohyblivý se je ve skutečnosti pouze plátnem. Při tomto pozorování je plátno jedinou skutečností. Všechno ostatní je zjevující se a proto ilusorní.

Tato příměra se dá přirovnat k odděleným individualitám v našem vnímání světa a Univerzálního Vědomí čili Podstaty Bytí. Přesto by nakonec toto plátno nemohlo být pozorováno, ale pomocí světla z promítačky se tak děje a to je to, co my ve skutečnosti vnímáme jako odraz na plátně. Podobně Podstata Bytí by nemohla být projevena beze světla Absolutna a stejně jako fyzické světlo samo o sobě nemůže být vnímáno přímo, ale pouze prostřednictvím odrazu proti ploše, tak i Absolutno (jako čistá subjektivita) nemůže být přímo zakoušeno, ale projevuje se jako Vědomí pouze skrze svůj odraz proti Relativnímu světu (jako objektivnosti).

Maharadž v mnohých odpovědích představil hinduistickou kosmogonii, když se zmiňoval o tom, že cokoliv, co se děje v Podstatě Bytí, tak je činností 3 *gun* a 5-ti elementů a jejich vzájemné hry a působnosti. Jedním z důvodů bylo samozřejmě navázat spojení s těmito klasickými hinduistickými termíny, které jsou tak známé a používané Indý a tak je Maharadž používal k potřebám velké části posluchačů. Nicméně se domnívám, že daleko důležitějším zvážením bylo zdůraznit striktně neosobní přirozenosti světých procesů, které ve své podstatě nepřipustí přítomnost „činitele“. Když dojdeme k závěru, že všechno dění je výsledkem této vnitřní hry neosobních elementů, jsme uklidněni ve své podstatě a od té doby všechny individuální entity, které jsou vnímány, bereme jako koncept. Jindy Maharadž připodobňuje Univerzální Vědomí k „Chemické sloučenině“, kdy zdůrazňuje jeho vnitřní inherentní mechanickou povahu.

Takto jsme nevyhnutelně vedeny k závěru, že všechno se děje samo o sobě a že individuální činitel je totální smyšlenou fikcí naší představivosti. Někdo by také mohl říci, že oddělení „já“ způsobilo vnuknutí nebo „kreativitu“ individuální duši na základní úrovni. Jestliže pochopíte, co je ve skutečnosti vaší pravou přirozeností, seznáte, že Maharadž skvělým způsobem překročil všechny teorie „Kreativity“!

Měli byste si dále povšimnout, že Maharadž v úplném svém učení výslovně či nevýslovně překračuje všechny další dvojnosti a také i základní otázku, zda-li je v přirozenosti konečné reality dvojnost nebo ne-dvojnost, což je dlouho trvající sporný bod v indickém filosofickém myšlení. Na úrovni Podstaty Bytí neboli Projevu je prostřednictvím vzhledu jasné, že jsou všechna dělení neskutečná a že ani jedna věc nemá svoji vlastní přirozenost nebo vnitřní totožnost a tudíž vyvstává jasné přesvědčení, že konečná realita je Ne-Dvojná čili *advaita*. Nicméně i toto pochopení se stává neplatným v okamžiku, kdy transcendujeme samotnou Podstatu Bytí na úrovni Absolutna neboli Neprojevu. Absolutno, které je bez atributů a bez kvalit nemůže být považováno ani za ne-dvojné, protože leží jak za Dvojností tak i za Ne-Dvojností.

K tomuto problému bychom mohli přistoupit dalším způsobem a sice otázkou: „Kdo vlastní tuto otázku o dvojnosti nebo ne-dvojnosti?“ Ten, kdo ji vlastní musí být sám o sobě a svojí přirozeností v dvojnosti a ne-dvojnosti a tak se jeho závěry stávají bezvýznamné. Protože jak Protagoras řekl tak výmluvně: „Člověk je mírou všech věcí“, znamená to, že vnímání světa nutně souvisí s přirozeností vnímatele. To znamená, že odpověď je již obsaže-

na v otázce a tak ve skutečnosti pouze definuje omezení tazatele. Meditace v tomto bodě ztiší mysl a tážající intelekt a vede k jeho transcendenci.

Dvojnost teismu a ateismu je stejným způsobem překročena. Bůh a Bozi mohou být pouze v říši Podstaty Bytí. V Maharadžově schématu věci není Bůh tím Nejvyšším, protože i Bůh potřebuje podporu Absolutna. Jak Maharadž tak často poznamenával: „Aby zde mohl existovat Bůh, musíte zde nejprve být vy. Bez vás nemůže Bůh existovat.“

Nakonec Maharadž překračuje oddělené stezky *bhakti* a *džnány* – Oddanosti a Poznání. Oba přístupy mohou vést k Nejvyššímu. Záleží to na vlastní dispozici adepta a příhodnosti, která mu slouží nejlépe, ale konečný výkvět v momentu milosti je totožný – a sice konečné odevzdání ega. Je to právě určitá událost, která transcenduje jakoukoliv stezku a jakékoliv osobní atributy. Takže Maharadžova unikátnost spočívá snad v univerzálnosti jeho učení, které je rovnoměrně platné a trefné jak pro osoby srdcem orientované tak i pro osoby intelektem orientované, pro Východ i pro Západ..

dr. R. Powell

CO BYLO „JÁ“ PŘED POČETÍM?

Tazatel: Má člověk i po sebe-realizaci stále ještě ego?

Maharadž: Nemá žádnou znalost čehokoliv ve ztotožňování se s egem. Dokud se někdo ztotožňuje s formou, ego je tu. Když se ale sebe-realizovaný člověk navždy přestane ztotožňovat s tělesnou formou, tato otázka jednoduše nevyvstane. A co více, není si ani vědom své skutečné existence. To znamená, že sebe-realizovaný princip pozoruje projevený princip, který je životní silou společně s Podstatou Bytí.

T: Pokud někdo nemá žádnou formu, je už zbaven všech problémů?

M: Přestává být již dotčen údělem těla. Tato realizovaná entita pozoruje všechno projevené společně se světem a také s Podstatou Bytí.

T: Dějí se všechny tělesné činnosti spontánně u toho, kdo realizoval sebe sama?

M: Všechny činnosti se dějí spontánně. Když byla Podstata Bytí pojmuta, tělesná formace se kolem toho uskutečnila spontánně. Nebyla tu žádost vytvořit tělo někým jiným.

T: Jak se mohou v případě *džňánina*, neboli toho, kdo je usazen v Absolutnu, díť v jeho okolí věci tak, že mu dovoluji přežít? V případě dítěte příroda poskytla možnost pomoci ze strany rodičů, takže se může s jejich pomocí vyvíjet, ale *džňánin* nemá okolo sebe nikoho.

M: Není-li pravdou to, že tělesná formace se přihodila spontánně, když byla Podstata Bytí v lůně? Stejně tak je to v případě *džňánina*, který od té doby, kdy je sjednocen s přírodou, je samotnou přírodou. Takže je starostí přírody, aby o něho pečovala a tudíž žádné osobnosti jako takové nejsou zapotřebí, protože se vše okolo něho prostě děje.

T: Ve světě existují velcí jogíni, kteří se pokoušejí žít tisíce let. Visí hlavou dolů a jsou živí ze vzduchu nebo z vody. Co je tím motivem, který je k tomu všemu vede a proč žijí po tak dlouhou dobu s takovým množstvím utrpení?

M: Získávají z toho nějaký druh uspokojení, kdy si myslí, že dělají něco duchovního a že činí pokání. Chtějí to neustále prodlužovat a vycíťovat přítomnost určité povinnosti v tom, že musí své životy prodlužovat v duchovním poli. Na čem tato Podstata Bytí závisí? Díky čemu přežíváte? Tento život nepokračuje. Proč? Když se děje něco špatného s tělem, plyne to ke konci. Spoléháte se na to, že jste. Víte ale, na čem to závisí a díky které příčině tato vaše jistota, tato Podstata Bytí, zmizí? V procesu změn se Podstata Bytí stává „Ne-Bytím“ a toto „Ne-Bytí“ se obratem spontánně stává Bytím. Koho bychom se nyní měli ptát na to, jak se toto uskuteční?

Nejdříve musíte prozkoumat sebe sama. Máte viru v to, že „jste“. Na čem to závisí? Nikdo to neprozkoumává v těchto dimenzích. Odpovězte si na

otázky: Proč je tato Podstata Bytí?, Jak vzniklo já?, Proč jsem tu já?, Na čem to závisí? Tento aspekt není zvažován. Lidé zvažují pouze relativní faktory, týkající se těla a mysli a nikdy nenahlédnou do oblasti, která je za tím.

Co máte na mysli pod slovem „smrt“, běžným to slovem, běžnou hantýrkou? Víte, že smrt je to, že víra „já jsem“ zmizela, tedy že jistota o tom, že „já jsem“ je pryč.

T: Někteří lidé chtějí prodlužovat své životy. Znamená to, že mají sebe-lásku. Je to známka toho, že jsou svázáni omezeními *máji* (iluze), nebo ji překonali?

M: Jakkmile jste překonali představu těla, nezáleží, zda-li jste živi krátkou či dlouhou dobu. Nejste závislí na ničem ve své existenci. Zkuste sám pro sebe objevit to, co jste, aniž byste záviseli na něčem či na někom.

Cokoliv, co chcete přešetřit či hloubavě zvážit, je něčím jiným než jste „vy“, za kterého se považujete. Vždy uvažujete o něčem, čím nejste! Jak potom začít myslet o sobě? Toto nemůžete udělat. Když to jasně začnete vnímat, osvobodíte se od myšlenek. Ať děláte cokoliv, přemýšlíte o něčem, co nejste vy a to i v případě, kdy máte vznešené myšlenky na Išvaru (Boha), což je stále myšlení pojmové a proto od vás oddělené. Nyní tedy zní otázka: Je možné myslet na své vlastní Já?

T: Říkáte, že bychom se měli stát nezávislími od našeho funkčního projevu (t.j. od existence těla a mysli), což se také pokouším dělat, ale tak nějak nemohu být nezávislý od svého zdraví.

M: Měli byste se ptát na otázky, týkající se předmětu, který tu projednáváme. Přeskakujete z tématu na téma a kladete nevhodné otázky. Projednáváme zde to, kdy se člověk musí obrátit na sebe a meditovat o sobě. Není tu žádný rámec pro slova (koncepty). Takže když tu nejsou žádná slova, nejsou tu ani žádné myšlenky.

Co jste dělal 8 dní před početím v lůně vaší matky? Víte to vy nebo já? Vysvětlete mi tuto situaci, která nastala před vstupem do lůna. Co jste byl? Pouze *vy* můžete cokoliv říci o tomto stavu.

T: Nevzpomínám si, ale byl jsem Podstatou Bytí?

*Překladatel: Podstata Bytí vchází do lůna. Podstata Bytí ve skrytém stavu, ukrytá v plodu v matčině lůně.*M: Kdo ví o Podstatě Bytí před početím? Kdybyste si uvědomoval Podstatu Bytí před početím, nestaral byste se o vstupení do lůna.

T: Nepamatuji se.

M: Ani to není možné, protože to je stav bez pozornosti. Proč potom mluvit o nějakém rozpominání? Pozornost začíná později s Podstatou Bytí. Podstata Bytí vchází do lůna ve skrytém stavu. Tato hranice mezi „Bytím“ a „Ne-Bytím“ je *můlamája*. Dávají se tomu vznešená jména. Nejdříve tu není žádná pozornost a potom náhle začne pozornost.

Zde je příklad. (*Maharadž ukazuje na svůj zapalovač*). Jaké měl jméno předtím, než začal existovat? Jak byl pozorován jeho přechod ze stavu „Ne-Bytí“ do stavu „Bytí“. Právě jste pocítil tento dotek. Cítíme dotek „já jsem“ před pozorováním čehokoliv.

Tím nejvyšším, co můžeme udělat, je právě realizovat tento stav, který tu

je před počítím. Je to věčný stav a ať je tento stav čímkoliv, spočívání v něm je tím nejvyšším. Nyní pro vaši potřebu tomuto stavu dám jméno *pa-rahman* – Absolutno.

T: Před počítím?

M: Jakýkoliv stav, který existuje před počítím, je vašim nejpřirozenějším a nejdokonalejším stavem, který stále přetrvává. Když tato Podstata Bytí zmizí, tento stav tu bude stále, protože přetrvává věčně.

Stav, ve kterém jste byl 8 dní před počítím a ještě další milióny let předtím, ať byl jakýkoliv, tak stále přetrvává jako i nyní a po odchodu této Podstaty Bytí bude stále přetrvávat!

Vzhledem ke svému současnému zdravotnímu stavu nemám potřebu příliš mnoho mluvit. Tudíž po rozmluvách, směřujících pouze k tomuto tématu, bude jen výjimečně někdo schopen pochopit, kam směřuji. Očekáváte od mne, že v případě, když se mne někdo začne ptát na nějaké primitivní otázky, budu sestupovat na tazatelovu úroveň a vysvětlovat mu všechny detaily jako v mateřské školce?

Mám pro vás skutečně zvláštní otázky! Kdo mne před narozením, při mém početí, vsadil do lúna? Můj otec? Moje matka? A v jaké formě? Tato možnost by tu existovala za toho předpokladu, že bych měl nějakou určitou formu, barvu nebo vzhled již před počítím. Pouze za tohoto předpokladu bych mohl být vsazen dovnitř lúna. Ten, kdo vyřešil tuto hádanku, dochází k závěru, že tato Podstata Bytí a tento úplný projevený svět je nesku-tečný.

Když tu nebyla tato Podstata Bytí, neexistovala žádná potřeba poznání. Když bylo takové velké Božstvo jakými jsou Brahman a Višnu konfrontováni s touto hádankou, zavřeli své oči a vstoupili do *samádhi* a prostě zmizeli.

T: Oni nic neudělali?

M: Co by mohli dělat? V současnosti cítíte, že „jste“ tady díky spojení s životním dechem a protože je tento životní dech v činnosti, tak víte, že „jste“. Co budete ovšem dělat tehdy, když tu ale nebude toto spojení? Můžete ve skutečnosti něco udělat?

T: Co mám dělat, abych nabyl tohoto poznání?

M: Nedělejte nic kromě toho, že se budete držet sebe sama, tzn. že pouze *budete* v této Podstatě Bytí, která vám potom řekne, jak se obrací do „Ne-Bytí“. Proto vám říkám pouze jednu věc: Držte se pouze tohoto dotyku „jáství“, této Podstaty Bytí. Spočívajte tam a pouze na toto se soustřeďte a kontemplanujte.

T: Nejlepší věcí, kterou můžeme udělat je tedy *být* tam ve stavu „já jsem“ *Být* znamená meditovat tímto způsobem?

M: Tady není žádné „být tam“. Prostě jen *buďte*.

T: Je možné to dělat po celý den? Mám dělat nějakou speciální meditaci?

M: Kdo říká, abyste to dělal po celý den? Kdo jiný než vaše Podstata Bytí může vyřknout tuto otázku, týkající se cvičení po celý den? Ona může v této kontemplanaci ukořistit všechno, nemůže ale ukořistit samu sebe.

T: Je *karma* problém, který vytváříme?

M: Ten, kdo vytvořil vás, vytvořil tuto *karmu* a problémy *karmy*, takže se v tom sám angažujete. Kdo vytvořil vás? Co myslíte pojmem *karma*? Je to pohyb, aktivita.

T: Dokud je někdo podmíněn *karmou*, vychází jí vstříc a ona se projevuje jako něco skutečného. Není to ale ve skutečnosti iluze?

M: Zkousím vás držet v pasti jako kdybyste byl v lůně. Když mne budete pečlivě a klidně poslouchat, všechno vyvstane. To, že jsme se ztotožnili s tělesnou formou, je obecná chyba, hrubý omyl.

T: Poslední chyba?

M: První a poslední. Opět si připomeňte slova, která jsem řekl dříve. Tato slova si budete vysvětlovat do té doby, dokud budete udržovat při životě a vlhkosti toto semeno, které vytvořilo toto tělo a vše ostatní. Jakmile je toto semeno pryč, jste pouze ve věčnosti, jste věčným stavem.

Z velmi malého semínka vyroste obrovský strom do nebe. Podobně i z tohoto velmi malého semínka, z tohoto dotyku Podstaty Bytí – „jáství“, je vytvořen celý tento projevený svět. V tomto bodě není žádná energie ponechána ve slovech a proto to nelze dále slovně vyjádřit.

T: To, co tu slyší mé ego, mé tělo a další těla všech těch ostatních lidí zde v místnosti, jsou všechno jen pojmy, pohyby v této Podstatě Bytí. Je to správně řečené?

M: Ano. Pokud to chcete pochopit ještě jasněji, tak si vezměte jako příklad sen, svůj sen. Od té doby, kdy jsem v kontaktu s nejvyššími aspekty poznání, nejsem v pozici, kdy mám potřebu odpovídat na jakékoliv hrubé otázky. Jestliže někdo hovoří nebo se ptá na otázky, které ho tíží, nebudu proti tomu protestovat, protože pro něho z jeho pohledu a úrovně jsou to správné otázky. Pokud se mám právě nyní vůbec zajímat o nějaký stav, potom je to stav, který tu je 8 dní před početím. Je to stav *parabrahman*. Včera, stejně tak jako dnes, tu bylo užito slovo „ego“. Ke které úrovni je toto „ego“ připoutáno a kdy? Vše je tím nejsvatějším a tím nejnesvatějším. Otázka svatosti a nesvatosti tu existuje do té doby, dokud tu je Podstata Bytí. Kde vzniká otázka svatosti a nesvatosti v momentě, když tu není tato Podstata Bytí?

Potkáváte nějaké lidi a nazýváte je velmi znalými věci. Řeknou vám, že v příštím životě budete velkým králem a v následujícím životě po tomto příštím budete ještě většími králi. Posluchač, kterému je dána tato rada, se cítí být velmi šťastný a souhlasný. Sebe-láska je základní iluzí, ale nikdo to nechce připustit. Nikdo se nechce vzdát své Podstaty Bytí, svého poznání „já jsem“.

Představte si, že tato následující otázka je určena nějaké inteligentní osobě: Čím jste byl před početím? „Tato osoba by odpověděla následovně: Byl jsem tu ve skrytém latentním stavu obsažen v esenci nitra mých rodičů.“ Takto by odpověděla chytrá osoba. Toto je ovšem založeno na konvenčním pohledu a pokud to budete sledovat postupně dál a dál, tj. od svých rodičů k rodičům vašich rodičů atd....., budete mít nekonečný zpětný pohyb ve svých rukou. Proto tento princip, který nemá žádnou formu, ale je pouze poznáním ve skrytém stavu, je v případě, kdy ho sledujete zpětně k jeho zdroji, rozpuštěn ve věčnosti. Proto je tento princip věčný. Nyní vám dám

dvě klubka k dalšímu přešetření. První je sebespočinutí ve stavu před početím a druhé je to, abyste se ponořili do tradičního konceptu rodičů. V tom druhém případě neuspějete ve správném uchopení své pravé přirozenosti. Konvenční poznání není zničeno a navíc tu není žádná potřeba ho držet, protože je ve své podstatě neskutečné a nepravdivé. Cokoliv, co řekne nevědomé dítě či uznávaný mudrc, obojí je správné.

Mohu vám dát další koncept: „Kdo je dokonalým principem nebo osobností, která existuje před narozením čehokoliv?“ Zde je opět podobnost mezi dítětem v kolébce a dokonalým *džňáninem*. Když dítě ochutná jídlo, neví, zdali je to výkal či moč, jídlo či mléko – všechny tyto věci pro něho mají stejnou chuť.

Jak ví dítě o sobě samotném v tomto stavu? Pouze *ono* ví. Co tedy potom chcete říci o dítěti a o *džňáninovi*?

T: Věřím, že je důležité stát se dítětem a tudíž být schopen opustit všechna připoutání.

M: Otázka vzdání se, odevzdání všeho tu nebyla vyslovena, či ano? Vše přichází spontánně, vy nemusíte cokoliv vyhazovat. Pouze to musíte pochopit. Jste nuceni trpět či zakoušet to či ono pouze díky zjevování Podstaty Bytí. Šel jste a držel jste se této Podstaty Bytí? Vzniklo to spontánně. Drží se dítě něčeho, podrželo si nějaké představy, ideje nebo ego? *Džňánin*, který pochopil tento stav Podstaty Bytí a celou tu její hru, poznal vše a překročil to, čímž spočinul ve stavu před početím. Spočívá stále v tomto dokonalém stavu nezávisle na tom, zda-li se Podstata Bytí zjeví či nikoliv.

Během svého života jste si potvrdil příliš mnoho věcí, měl jste příliš mnoho totožností, které vás společně s tímto pochopením opustily. S jakou totožností nakonec budete umírat?

Je nutné usilovat o duchovní snahy, jestliže pochopíte, čím „vy“ ve skutečnosti jste?

T: Ve skutečnosti ne. Ptám se sám sebe, proč tu jsem a jaký to má smysl. Vím pouze velmi dobře, že je ve mně nevědomost. Myslím, že jsem k Vám přišel proto, abyste mi pomohl odstranit tuto nevědomost.

M: Vaše nevědomost je pryč. Nyní mi popište, co si představujete pod pojmem nevědomost?

T: Nevnímám věci dostatečně jasně i přesto, že vidím mnoho věcí. Někdy mám problémy a tak si myslím, že je to zapříčiněné mojí nevědomostí.

M: Všechny ty zkušenosti v bdělém stavu, spánku, Podstatě Bytí, sloučené dohromady, jsou pouze nevědomostí. Tato nevědomost, označována jako „narození“, značí tyto tři stavy. Jakmile toto víte, můžete dělat cokoliv a jste osvobozen. Jakmile poznáte klam jako klam, přestanete mít potřebu uctívat cokoliv. Taktéž idea činitele, neboli myšlenka, že věci se dějí proto, že vy něco děláte, zmizí.

Před zjevením této Podstaty Bytí jste byl čistě jen *parabrahman*, Absolutno.

Džňánin nebere vážně tento stav bdění, spání a Podstaty Bytí. Stejně jako když vy se vůbec nebojíte hada, který je vyroben z gumy, podobně *džňánin* nemá žádný zájem o stav bdění či stav Podstaty Bytí.

T: Je pro něho toto všechno stejné?

M: Bude vám k užitku toto poznání? Potřebujete vytvářet nějaké úsilí, abyste toto viděl a potvrdil jako falešné?

T: Vy jste schopen vidět cokoliv bez úsilí?

M: Jakmile poznáte nevědomost, potom není potřeba žádného úsilí, protože jste jej odložil jako nevědomost a tudíž jako něco zbytečného a nevzniká tak žádný záznam pro vznik dalších odkazů.

Co Vám způsobuje utrpení či zakoušení? Jméno této tělesné formy, její různé asociace a tato Podstata Bytí. Jestliže nad tím budete hloubat, budete mít okamžité řešení.

T: Mluvil jste o stavu početi. Také jste říkal, že jsme ve věčném stavu *parabrahman*. Co je ale *karma*. Je to obměna tohoto věčného stavu?

M: Ve stavu *parabrahman* není žádná *karma*. Kde potom vzniká otázka *karmy*?

T: Vy jste ale hovořil o početi, o těle–mysli.

M: Kdo vstoupil do formy těla–mysli?

T: Já.....? My.....?

M: Nyní do této místnosti vstoupil prostor, takže je tu prostor. Jak a proč vstoupil prostor do této místnosti?

T: Na počátku zde nebyl žádný prostoržádný čas?

M: Prostor je vně, ale také uvnitř. Není proto rozdílu mezi vnějším a vnitřním prostorem. Vše to je pouze prostor! Kde potom vzniká otázka přicházení a odcházení?

8. ledna 1980

PROJEVENÍ PODSTATY BYTÍ

Tazatel: Pociťuji, že křesťanství vede od ztotožnění se s tělem a myslí k Vědomí, ale nevede člověka k transcendenci tohoto Vědomí.

Maharadž: Co se týká Krista, Krišny nebo jakýchkoliv dalších proroků, pochopte, prosím, jasně jednu věc. V době jejich působení v těle byl surový materiál a vybavení, kterým se jejich těla projevovala, složen pouze z 5-ti elementů. Potom se Podstata Bytí, která se zjevila v důsledku těchto ztělesněných forem, stala výsledkem vzájemného působení těchto 5-ti elementů (*pozn. ed. podle hinduistické filosofie země, voda, oheň, vzduch a éter jako zákl. elementy vesmíru*). Tato Podstata Bytí sebe sama vyjadřovalo prostřednictvím 3 *gun* (*pozn. ed. sattva, radžas, tamas*) a existovala pouze tak dlouho, jak byla dostupná 5-ti elementární esenciální potrava. Tito spasitelé v okamžiku, kdy Podstata Bytí zmizela, již neznali svoji existenci a ani svůj projev ve svém ztělesnění.

Kdy a jak zakusíte poprvé svět? Tato zkušenost je možná pouze po projevení Podstaty Bytí z 5-ti elementárního těla, které je vyživované potravinovou esencí. Tedy tato Podstata Bytí je něco jako dalekohled. Pozorovatel vidí slunce, měsíc, hvězdy atd. skrze dalekohled, ale pozorovatel není ani dalekohledem a ani polem k pozorování. Podobně pozorování 5-ti elementárního projeveného světa a vesmíru se děje Absolutnu, neboli Nezrozenému věčnému principu nazývanému *parabrahman*. Ovšem tímto Absolutnem čili Pozorovatelem není Podstata Bytí, která je médiem (*pozn. př. zprostředkovatelem*), umožňující pozorování a není jím ani projevený vesmír, který pozorujeme.

Nyní mám otázku. Co jste dělal 10 dní před vaším početím?

T: Pouze jsem pozoroval.

M: Tato odpověď není správná. Z jakého hlediska odpovídáte? Chci vás přibít do centra tohoto dalekohledu. Přivádím vás k této Podstatě Bytí, vy ale kličkujete. O kterém dalekohledu jsem hovořil? Víte právě zde nyní, co je tím dalekohledem? Je z něčeho utvořen, z něčeho se projevil. Místo toho, abyste zaměřil svoji pozornost k tomuto bodu, žvatláte o tom či onom a považujete se za znalého všech věcí. Není to právě dalekohled, skrze který zakoušíte a pozorujete svět? Ovšem vy, Absolutno, nejste tímto dalekohledem. Či snad ano?

Pro vás je lepší, když zůstanete usazen zde v tomto bodě, v této Podstatě Bytí. Vy ovšem skáčete sem a tam, přičemž opouštíte právě svoji jednobodovost. Jak potom chcete nabýt klidu a míru?

T: To je úplný popis a hra života.

M: S vaším současným postojem vám nepřinese klid žádné, jakkoliv velké množství poznání. Podstatě Bytí je dáváno nespočetné množství jmen

a titulů. Trvá to 9 měsíců, než se vytvoří z 5-ti elementů tento dalekohled, tato Podstata Bytí. Přemýšlíte vy vůbec někdy o tom? S tímto dalekohledem je toto všechno zakoušeno a viděno, ale Pozorovatel není dalekohledem.

T: Podle Krišnova prohlášení tu nikdy nebyl okamžik, kdy bych tu nebyl...

M: Skrze dalekohled, který je Podstatou Bytí, což je pouze jen projevem Pozorovatele, pozoruje toto Absolutno projevový svět. Myslíte si ale, že Pozorovatel v okamžiku, kdy jsou jak dalekohled tak i pole k pozorování „prýč“, také zmizí?

Pokud budete tvrdit, že objekt existuje, měly by být splněny dvě podmínky. První podmínkou je samotný objekt a druhou je pozorovatel objektu, který říká, že „objekt je“. Základní kvalitou Podstaty Bytí je vjem „jáství“. Později vzniká nepřeborné množství kvalit. Ovšem Pozorovatel, Absolutno, je zcela osvobozen od jakékoliv kvality a proto se nazývá *nirguna*, což znamená „bez popisu, kvality, atributu atd.“

T: Souhlasíte s tím, že Krišna nemohl pronést žádné prohlášení v době, kdy nebyl v tělesné formě, protože tu nebyl nikdo, kdo by to učinil.

M: Samozřejmě, protože Krišna v Absolutním stavu nemá žádný nástroj, kterým by takové prohlášení učinil.....a ke komu také?

Jakmile realizujete, že všechny tyto děje jsou prostými produkty a hrou 5-ti elementů v oblasti Podstaty projevového Bytí, zůstanete tím zcela neovlivněn a oprostěn.

Moje pozornost je pouze zaměřena na médium – zprostředkovatele, díky kterému vím, že „já jsem“ a díky kterému zakouším svět. Nevěnuji žádnou pozornost silám *siddhi* nebo čemukoliv, co se zjeví. Jedinou vhodnou otázkou zůstane to, jak se to přihodilo, že toto médium tu je?

Přicházejí sem návštěvníci s nahromaděnými poznatky a očekávají ode mne, abych se k těmto jejich znalostem vyjadřoval. Jak mohu? S těmito poznatky jsou tak zatíženi a zablokováni, že již nic nepřijmou. Nechme je tedy, ať se starají sami o sebe.

Mrtvý člověk není zasažen různými příhodami, které se dějí živému jedinci. Stejně tak ten, kdo pochopil a realizoval Podstatu Bytí, nemá zájem o aktivity a děje, uskutečňující se uvnitř dimenze Podstaty Bytí.

Nyní tu diskutujeme o poznání, kterým se transcenduje Podstata Bytí. Kdo ale má v tomto světě o takové hluboké poznání zájem?

Je to obrovské privilegium, že jste byl směřován k tomu, abyste si vyslechl tyto hovory. Mnozí lidé by se i přes tuto možnost nestarali o to tady sedět a poslouchat to.

T: Existuje příběh zenového Mistra. Když ho přišel navštívit žák, Mistr na něho zařval: „Proč jsi přišel? Nejsi ještě mrtev?“ Také Ramana Mahariši říkal, že by mysl měla být zcela zabita.

M: Vyhodte všechny své řeči, koncepty a slova! Co je myslí po tom všem? Je to pouze hluk, který je uvnitř. S bděním začne štěbetání a řeč potom pokračuje donekonečna. Toto je vaše mysl a vy běžíte za ní. Váš dech samotný je řečí. Jestliže se dech zastaví, tak tu nemůže být žádná řeč.

T: Zpětně od toho co říkáte jsem zjistil a objevil, že láska a pravda jsou jedno a to samé a také jsem pochopil, že realizace lásky je zcela za myslí.

M: Všechny tyto řeči jsou z úrovně mysli. Já ovšem nehovořím z hlediska individuality, ale z úrovně úplného projevu. Individualita chápe samu sebe skrze určité koncepty a podle toho podstupuje pocity radosti a bolesti. Ve skutečnosti tomu tak ale není. Mysl, která tlumočí štěstí a neštěstí, je určena a zaměřena k řízení událostí ve světě.

T: Rituály k uctívání, jako např. kroužení světél, což je *arati* a zpívání *bhadžán*, jsou nutné k tomu, aby udržovaly naši živou vroucnost k Bohu a chránily jednotvárnost.

M: Jaký je význam *arati* dle vašeho chápání?

T: Je to speciální láska.

M: V jazyce Maráthi značí *arátí* speciální potřebu. Tato speciální potřeba je láskou, kterou má každé zvíře pro sebe sama. Je to láska *být*, která povzbuzuje každé zvíře provádět činnosti ve světě. Je to nezrozená přirozenost každého druhu. Idea „druhosti“ vzniká proto, že se každý tvor ztotožňuje se svým vlastním druhem a tudíž vyvstane právě tato „druhovost“, která je základním kořenem radosti a bolesti. Láska *být* je sebe-láskou. Kdo sebe sama nemiluje? Tato skutečná láska je nazývána *atma-prem* neboli „Sebe-Láska“.

Lidská bytost trpí bolestí a radostí proto, že považuje sebe samu za individualitu. Pouze ve stavu Vědomí nevzniká něco jako štěstí či neštěstí – toto je zakoušeno pouze na úrovni těla a mysli. Překročil jsem tento stav těla a mysli, čili tento individuální stav a hovořím k vám ze stavu dynamického projeveného Vědomí. Prostě představa, že něco, co se děje je buď „dobré“ nebo „špatné“ je u mne zcela kompletně vykořeněna. Stejně tak nemám žádné představy, které by se týkaly narození či smrti.

Můj fyzický stav je tak slabý. Jakákoliv jiná osoba by v takovém stavu nebyla schopná ani vstát.

Naprostá ztráta individuální pyšnosti je mojí *nirvánou*, čili stavu neztožnění. Vy provádíte všechny své světské a duchovní aktivity s totožností. Do té doby, než bude ztracena vaše individualita, se budete znepokojovat radostí a bolestí, minulostí a budoucností, narozením a smrtí atd.

Přemýšlel jste někdy nad tím? Kdo se vás ptá na tyto otázky? Já, beztvaré, dynamické a projevené Vědomí se vás ptám.

Proč trpíte bolestí? Toto utrpení vzniká proto, že jste sebe sama stlačil do formy a totožnosti s tím či oním. Provádíte duchovní snahy ze stejného omezeného a podmíněného hlediska a odtud si samozřejmě nemůžete zajistit žádný pokrok v těchto snahách. V jakémkoliv subjektu, ve kterém jste absorbován, jednáte z hlediska osobní entity a ne jako dynamické projevené Vědomí. Poznání, že „jste“ je projevené a všeprostopující. Je čistější a jemnější než toto světlo a proto je schopné rozpoznávat světlo. Od momentu, kdy jste se uchýlil k závislosti na individuální paměti, nejste schopni vstřebat toto poznání a proto nemůžete mít ani klid.

Je tu nespočetné množství *hatha-jogínů*, dále adeptů, recitujících svatá jména (provádějí *džapu*) a postících se asketů, provádějících *tapas*. Mnozí z nich předstírají svoje duchovní snahy na stezce. Ve skutečnosti se spokojeně oddávají životu s nabytými silami *siddhis*, těšíce se v provádění zázraků. Nemohou nikdy učinit pokrok směrem ke skutečnému duchovnímu

poznání a tak se pyšní svými ojedinělými systémy, nabytými silami a svými individualitami. Toto samozřejmě není vůbec žádné duchovní poznání. Člověk, který někomu slouží, by měl být buď spokojen se mzdou, která mu je vyměřena, nebo by měl odejít z této práce. Podobně *džňánin* by měl být buď spokojen s třemi stavy bdění, hlubokého spánku a Znalosti nebo je ukončit. Já vám vyprávím svůj příběh. Jaký užitek má pro mne střídání hlubokého spánku a bdění? Nechci to. Tento vnímatelný vesmír je neomezený a nekonečný. Co získám z toho, když jej budu chránit?

Od té doby, kdy realizovaný světec spočívá v dokonalosti, tak nemá vůbec žádnou potřebu cokoliv získat. Ovšem hledající získá miliónové přínosy díky pouhému připomínání si a obírání se životem takového světce. Tak obrovský je jeho potenciál. Obyčejná osoba nemůže dostat ani špetku či záblesk tušení o tom, jaký je Absolutní stav *džňánina*. On musí být spokojen s fyzickými projevy a chováním *džňánina*, které je zaznamenávané jako výsledky jeho Podstaty Bytí. Takový světec ovšem není ani fyzickým projevem, ani Podstatou Bytí. Vojenský oficír nosí například uniformu s takovými náležitostmi, které označují jeho hodnost. Všechny tyto věci utváří oficíra, ale uniforma a náležitosti nejsou oficír. Stejně tak vaše tělo, které je balíkem potravy, není vámi, ale vnitřní princip vašeho „jáství“ v těle je tím, co jste „vy“ v esenci.

Nejste schopni se vzdát své identity s tělem. To je obrovské nepochopení, iluze – *mája*. Proto ani nenasajete to, co tu říkám.

T: Jak ví *džňánin*, že je realizovaný?

M: Když rozpozná svoji Mazanost, která je pocitem „já jsem“. Právě nyní a zde jste v realizovaném stavu. Vy ale vše zkoušíte posuzovat skrze své touhy a představy mysli a tak vzniká vaše neschopnost vnímat tento realizovaný stav a spočinout v něm.

Džňánin ve svém stavu nemá potřebu po ničem a dokonce ani aby znal sama sebe. Vy jste připoután k smyslům těla. Proto i kdybyste se dožil věku sta let, stále byste dychtil zůstat tu ještě další roky.

T: Pane, nepocítujete lítost a obavy o nás, nevědomé hledající, kteří vás navštěvují?

M: Proč bych měl? Já jsem pravé slunce poznání a zřím na každého jako takového, jakým ve skutečnosti je.

T: Jaký význam má astrologie, hvězdy, dobré předpovědi a špatné předpovědi?

M: Vše je důležité na vhodném místě. Ten, kdo nerozpoznal svoji pravou totožnost bude samozřejmě brát vážně „důležitost“ astrologie, hvězd, předpovědi apod. Ale pro toho, kdo se stabilizoval ve skutečném Já, nemá nic významu či důležitosti. Takový jedinec není ničím znepokojen.

T: Říká se tu, že Absolutní stav je věčný. Jak je možné, že z takového stavu věčnosti by měli potom vznikat pomíjivé a dočasné stavy jakými je projevené Bytí?

M: Pro zjevení takového dočasného stavu zde musí být příčina. Vemte si například dva velmi blízké partnery, kteří žijí jeden s druhým v naprosté harmonii. Náhle se ale začnou hádat. Musí tu být nějaká příčina, která to způsobila: nějaká nehoda, nějaké nepochopení. Podobně tu musela být

nějaká příčina, která dala podnět k vzniku 5-ti elementů a projeveného vesmíru z Absolutního stavu. Tato základní příčina je za možností vysvětlení.

Stejně tak jako byli i tito partneři odděleni v důsledku svých rozdílností a neshod, tak i základní elementy jako je prostor, vzduch, oheň, voda a země, byly zformovány z Nejvyššího Stavů jako výsledek tření a vnitřní aktivity. V průběhu tohoto procesu se vytvořilo mnoho forem a podob, které vyústily v království zvířat a vegetace.

Ve vegetační přírodě, nazývané *vanaspáti* nalezneme křoviska, stromy, rostliny aj., které vyrostou na jednom místě a již se nepohybují. Dalším stupněm evoluce je vznik království zvířat, zvané *vačaspáti*, ve kterém obývají mikroorganismy, červy, zvířata a lidské bytosti. Tyto druhy mají výhodu v tom, že se mohou pohybovat a komunikovat.

Lidské bytosti jsou v biologickém vývoji zvířete nejvyšším a nejdokonalším druhem a nazývají se *brihaspáti*. Díky velice silně vyvinutému vnitřnímu principu, kterým je Vědomí, mohou lidské bytosti být schopny získat intuitivně moudrost a transcendovat se tak do Nejvyššího. Během procesu se vědomí člověka, které je původně podmíněno tělem a myslí, rozvine do Univerzálního Vědomí, což je rozšíření termínu *brihaspáti*. To znamená „Pán nesmírného rozsahu“, neboli také všeprostopupující princip. Nakonec se Univerzální Vědomí rozpouští do Absolutna.

T: Je tu nějaká fyzická bolest, když dech opouští tělo?

M: Ten, kdo je naplněn představami, trpí v okamžiku smrti. Intenzita utrpení je podle významu představ, kterých se člověk drží. Ten, kdo je oddán Bohu a osvobozen ode všech konceptů, umírá šťasten a pln klidu stejně jako kdyby upadl do spánku. Trpíte, když upadnete do spánku?

Básník a světec Tukaram se v jednom svém díle zmínil o tom, že vegetace je naším známým a příbuzným a také naším předkem. Jak by tomu mohlo být jinak, když esence z vegetační přírody je absolutně nutná k stvoření království zvířat, čili k rodu *vačaspáti*, a také k rodu *brihaspáti*, neboli k druhu člověka?

Boží v nebi musí na sebe vzít lidskou podobu, aby se projevily na zemi a jejich těla musí být udržována a vyživována z vegetační esence. Aby někdo dosáhl božského stavu, musí mít lidské tělo a Vědomí.

Abyste spočinul v nejvyšším stavu, nesmíte dělat nic jiného než se pořádně zaposlouchat do těchto hovorů, což povede k vašemu duchovnímu vývoji a potom se všechno bude dít správně.

Nyní jsem vám povídal o Podstatě Bytí, což je výslednice 5-ti elementárních hry a výsledek těla, potravinovou esencí vyživovaného. Ovšem „Vy“ jako Absolutno nejste tělem a ani nejste vnitřní Podstatou Bytí. Proč byste se potom měl strachovat o odchod těla?

T: Od chvíle, kdy jsme se narodili, náš život spěje k smrti...

M: *Džňánin* není narozen a neumírá. Když tělo *džňánina* odpadne, lidé se mohou okolo něho uplatkat lítostí, protože se sami ztotožňují jenom se svým tělem. Proto také považují *džňánina* za ztělesněnou osobu, kterou *džňánin* samozřejmě není.

T: Jak je možné, že *džňánin*, spočívající ve stavu „ne-vědění“ je schopen s námi komunikovat?

M: *Džňánin* má tento název proto, že je ve vlastnictví *džňány*, Podstaty Bytí, která je udržována tělem. Zatímco je *džňánin* ve vlastnictví *džňány*, je v Absolutním stavu, čili ve stavu „ne-vědění“. Podstata Bytí a tělo jsou pro *džňánina* zprostředkovatelem ke komunikaci. On ovšem není jazykem, vyjádřeným v komunikaci.

Vy byste také mohl být ve stavu *džňánina* za předpokladu, že ustoupíte a spočínáte ve stavu, který je před výronem slov ve vás. Takový stav je odhalen na rozmezí mezi hlubokým spánkem a bdělým stavem, který je skutečným počátkem zjevení Vědomí.

Tento stav je znám jako stav *parašakti* nebo *para-vani*, což je zdrojem a zásobnicí slov nebo řeči. Z tohoto zdroje, což je první stupeň, musí řeč projít skrze 3 další stupně, takže dohromady jsou to 4 stupně, než nakonec vytryskne řeč v ústech za účelem sdělení. Druhý stupeň je *pašjanti*, neboli počáteční stav, kde začíná nehmatatelné zformování řeči. Třetím stupněm je *madhjana* neboli střední stupeň, při kterém nastane hmatatelné zformování jazyka v zóně myslí. Čtvrtý a poslední stupeň je *vaikhari*, kdy dech zapříčiní, že mluvené slovo vyjde z úst do slovního vyjádření.

Para-vani je nejjemnější formou jazyka. Tento termín má hlubší význam. *Para* značí „jiný“, což označuje oddělenost od Absolutního stavu, ale tu nejmenší, která je.

Džňánin neboli Pán Krišna říká: „Já nejsem *para-vani*“, protože on spočívá v Nejvyšším. Když mluvím o Krišnovi, nesnažte se ho vidět jako osobnost; on je Absolutno.

Někdo cítí, že „pochopil“, když se použijí nějaké koncepty, tituly či jména jako třeba „Krišna“, ale není tomu tak. Člověk musí být *Krišnou*, aby ho správně pochopil.

Para-vani není jazykem Absolutna, neboť je i tento velmi jemný stav stále výslednicí Podstaty Bytí. Nakonec po absolvování různých úrovní vývoje se vyjádří koncept, který nás vlastní za předpokladu, když jej přijmeme. V procesu života se úplně ztotožníme s konceptem a ztratíme tak naši pravou totožnost.

T: Jednou jsem se v meditaci stabilizoval na stav *para-vani*, který je před myslí, a viděl jsem vize z minulosti a budoucnosti.

M: Ve stavu *para-vani* člověk dostane síly – *siddhis* a může tak číst minulost a budoucnost. Také to vede k probuzení hadí energie – *kundalini*.

9. ledna 1980

ČAS JE DÍTĚ NEPLODNÉ ŽENY

Tazatel: Jaký je rozdíl mezi fyzickým utrpením a psychickým utrpením?

Maharadž: Fyzické utrpení je tehdy, když je v těle porucha, ale když je tu zmatek, způsobený myšlenkami a koncepty, utrpení je psychické. Máte nějakou představu o tom, kdy toto všechno začíná?

T: Nevím.

M: Je to spontánní a vzniká to uvnitř. Jak a kdy byl zaznamenán první den života?

T: Po smrti nastalo narození. Před tímto narozením tu nebylo žádné Vědomí.

M: Čemu byl tento titul zrození dán? Podívejte se právě na toto: „Co se ve skutečnosti narodí?“

T: Koncept se zrodí.

M: I když řeknete, že je narozena představa, není to úplná pravda. Co se ve skutečnosti stalo?

T: Čas a prostor se zjevil.

M: Budete muset provádět spoustu *dhjána-jógy*, než přijdete na správnou odpověď. Je tu velké množství *Upanišád*, různých jóg jako např. *hatha-jóga*, Patanžali jóga a jiné. Já ovšem znám pouze *átma-jógu*, která je sebe-poznáním a ničím jiným.

Z jedné hromady pšenice je připraveno mnoho druhů jídel, při jejichž přípravě se užívá mnoho různých metod. Stejně tak existuje mnoho systémů k duchovnímu poznání. Nemám zájem oždobovat různé delikátésy, tj. metody a techniky, ale projevuji zájem pouze o hlavní princip, kterým je prvotní Zdroj všech existencí.

Jak a proč vznikl stav mé Podstaty Bytí, mé existence a celého projevu. A z čeho vznikl? V tomto původním zdroji není žádné pocíťování mé přítomnosti. Jak se tomuto nekonečnému zdroji uskutečnil vznik stavu existence, vyúsťující v rozdílnost (dualitu)?

Upanišády a různé systémy jógy jsou konceptuálními fantaziemi. Vůbec žádný systém jsem nezkoušel praktikovat. Dotazoval jsem se pouze po mém „Ne-Bytí“ a Bytí společně s tím, jak a proč tyto dva stavy vznikly.

T: To, že jsem narozen je samo o sobě...

M: Toto je ale koncept, který jste přijal. Je to povídačka.

T: Každým momentem jsme zrozeni.

M: Ano, každým momentem nastává zrod. Co je ale tím materiálem, který je zrozen?

T: Cokoliv to může být?

M: Na podkladě „Ne-Bytí“ se objevilo Bytí a v tomto Bytí se stvoří tisíce životů a živjících forem během chvíle.

T: Podkladem toho všeho je ale pouze „prázdnota“.

M: Měl by zde také být někdo, kdo zná tuto „prázdnotu“ a ten někdo je také „prázdnotou“! Jak by to mohlo být ve stavu „Ne-Bytí“ vyjádřeno, kdo by to vyjadřoval?

V tomto stavu není žádný subjekt a žádný objekt a tento stav se nazývá *nirvišaja*. Ale ve stavu Bytí je jak subjekt, tak objekt, proto se to nazývá *sa-višaja*.

Pochopil jste, že Patanžalího jóga pracuje s dualitou? Studoval jste tuto jógu? Pracuje se spojením (*pozn. ed. termín „jóga“ vychází ze sánskrt. pojmu „juga“, čili spojení*) či odpojením?

T: Četl jsem málo. Tato jóga jedná s dualitou.

M: Z čeho Patanžali vytvořil dualitu? Co rozdělil, když založil dualitu? Nebylo cokoliv, co rozdělil, v říši Podstaty Bytí ve sféře Subjekt-Objekt?

T: V momentu, kdy člověk zkouší cokoliv rozdělít, nastává něco „objektivního“.

M: Ovšem konečný princip je před sférou Subjekt-Objekt. Rád bych věděl, jak jste rozdělil tento stav.

Na podkladě „Ne-Bytí“ se společně s projevem objevilo Bytí a vytvořilo vjem podobný jako „já jsem“. Kdo to je není důležité, pouze „já jsem“ je důležité.

Mluvíme o dualitě. Začala s projevem Bytí, které překrylo „Ne-Bytí“ nebo se rozvinula později? Je to jednoduché. Když je tu Podstata Bytí, tak je „jáství“ pocíťováno a je zřejmé, že Kvalita (*pozn. ed. tj. uvědomění atributů, kvalit ve Vědomí*) začala fungovat. Později se Podstata Bytí projeví jako mnohost, fungující známým způsobem skrze nespočetné množství forem. Počáteční cílý pohyb Podstaty Bytí jako „já jsem, já jsem“ je dualitou. Kdo ovšem přijímá tuto dualitu? „Ne-Bytí“ přijímá dualitu s Bytím. Stav Absolutního „Ne-Bytí“ tím, že si osvojuje stav Bytí, se stává v projevu duálním.

Slova vytvářejí mezi námi dualitu. Když dvě osoby vedle sebe sedí v klidu, není mezi nimi hádka, ale v okamžiku, kdy začínají hovořit, začíná dualita.

Když stav „Ne-Bytí“ vyjadřuje Objektivitu (*pozn. ed. projevený svět objektů*) skrze stav Bytí, říká se tomuto stavu Bytí *mája*, neboli ženský aspekt, zatímco stav „Ne-Bytí“ je považován za mužský aspekt. Proto fungování projeveného vesmíru je nazýváno hrou *prakrti* a *puruši* – což jsou ženský a mužský aspekt.

T: Zkoušel jsem provádět takovou techniku, pomocí které bych mohl skrze toto Bytí zakusit stav „Ne-Bytí“ neboli jsem následoval stezku, která se rovná projevenému zakoušení Neprojeveného. Ovšem nyní chápu, že již od samého začátku musíme pochopit její nemožnost.

M: Říkal jsem vám stejnou věc. Měl byste provést množství hlubokých meditací. Podstata Bytí by se měla úplně rozplynout ve stavu „Ne-Bytí“. Každým dnem se zbavuji svého namáhání a pocitů, když odcházím do hlubokého spánku. Touto cestou zapominám na sebe a podstupuji tak zapomnění a relaxaci. Tímto způsobem by se měla Podstata Bytí ztratit v „Ne-Bytí“.

Když je *dhjána-jóga* prováděna správně, Podstata Bytí se postupně roz-

plyne do „Ne-Bytí“. V mezistavu mezi hlubokým spánkem a bděním se děje řada různých snových událostí sama o sobě. Stejně tak v hluboké meditaci je vám všechna nutná moudrost zjevena. Poté, kdy všechno toto pochopíte a realizujete skutečnost, která odhaluje projevený svět jako neskuutečný se ptám: „Stále se budete považovat za osobnost?“ Stav Podstaty Bytí je projeveným stavem. Není individuálním stavem, nýbrž je utvořen z 5-ti elementů, 3 *gun* a *prakrti*–puruši, čili ženského a mužského principu. Podstata Bytí se později rozpustí do „Ne-Bytí“.

Proto také říkám, že můj proces je *átma-jóga*, což značí spočívání v Já. Když se stav „Ne-Bytí“ stane projeveným stavem Bytí, tak společně s množstvím dalších věcí začne existovat svět. Podle direktivních instrukcí od mého Gurua jsem se stal jednotným s Podstatou Bytí. Podstata Bytí značí, že máte vizi sebe jako zcela úplného dynamického vesmíru. Pokud člověk překročí individualitu, stává se pouze projevenou Podstatou Bytí. V tomto procesu se Neprojevený zjevuje sám od sebe.

T: To je tím, čemu Maharadž říká meditace; tedy zůstávat ve stavu Podstaty Bytí.

M: Není tu žádný stvořitel a nikdo, kdo by mne tvořil.

T: Stvořitel je již projevený. Nejprve potřebujeme všem Podstaty Bytí předtím, než se staneme stvořiteli.

M: Stvoření nastává prostřednictvím mysli a konceptů člověka. Jeho svět je stvořen skrze cílý pohyb v jeho mysli. Vaše mentální štěbetání a brebtání pokračuje i ve chvíli, když jste sami.

T: Mysl je tedy vytvořena.

M: Ano, ale kdy? Když se „Ne-Bytí“ převrátí do stavu Bytí, tak se zjeví pouze mysl, která začne ihned fungovat. Pouze velice zřídka někdo, tak jeden z miliónu, si správně doloží smysl mých hovorů.

T: Pokud se uskuteční přenos, žádná „osoba“ tu potom není.

M: Nemá tu smysl mluvit o pojmech jako „vaše“ a „moje“. V oceánu mého projevu krouží milióny lidí i s vámi okolo jako kdyby to byly vlny a vlnky pravého oceánu.

T: Vyjímaje gurua jsou všichni ostatní vlnkami.

M: Co je ale guru? Je hmotou, udržovanou kouskem chleba?

T: Je to jen další slovo pro nepopsatelné. Můj učitel mi nejprve řekl, že já jakožto individualita bych měl přijmout gurua a že guru by mě měl vést k projevenému a potom k Neprojevenému.

M: Ale guru je projeveným stavem. Jestliže přijmete individualitu, nemůžete učinit pokrok. Musíte se okamžitě hned od prvního momentu ranního svítání totálně ztotožnit s celým projevem. Světlo kompletního jasu je zaplaveno všude kolem nás. Tímto způsobem se ztotožňujete s projevem jako s celkem a tím jste všeprostopující. Na druhé straně je skutečností, že jestliže se držíte individuální entity, nemůžete pokročit ani o píď dále. Proč bych se neměl řídit direktivami svého gurua, jestliže je smrt nevyhnutelná. Když jej budu zcela jasně, nenásilně a spontánně následovat, projevené se stane neprojeveným, Podstata Bytí se rozplyne v „Ne-Bytí“. Neprojevený znamená úplný klid a odpočinek, kde není žádné zrození a smrt, žádné přicházení a odcházení.

Světské aktivity není možné vykonávat bez čilého pohybu Podstaty Bytí. Individualita a projev jsou výsledkem stavu „Ne-Bytí“ obráceného do stavu Podstaty Bytí. Je to podobné jako když se někdo probudí z hluboké dřimoty. Osoba, která byla v hlubokém spánku a ta, která je plně probuzena je jedna a tatáž. Ten, kdo spí je stejně tak tím, kdo je vzhůru.

T: Bdělý stav je dalším slovem, který vyjadřuje svět.

M: Bdění značí úplný projevený svět.

T: Když je někdo vzhůru, stále se vrací zpět k dualismu.

M: Pokračujete v rozhovoru se mnou proto, že já hovořím k vám. Jestliže poznáte nějakou opravdovou osobu, tak ji s sebou také vemte sem.

T: Velice zřídka říkám někomu, aby sem zašel. Učinil jsem to tak jednou, dvakrát.

M: Mám rád lidi, kteří dychtí po pochopení. Vyhazují kohokoliv, kdo má rád pouze konfrontaci, určenou pouze k tomu, aby se mohl přít.

Já spočívám vždy v Neprojevu. Vše se děje díky síle *jógamáji*, Podstaty Bytí, což je také projevený stav.

Velký básník, pišící v jazyce Maráthi, se zmiňuje o Neprojeveném stavu ve svých básních a přináší následující: „Prostě jen myslíte na neplodnou ženu, které se nikdo nedotkl a která otěhotní a porodí dítě“. Stejným způsobem nám *jógamája* dodala projevený svět. Tato Podstata Bytí, která je výsledkem těla, potravinovou esenci vyživovaného, vyprojektovala tento projev a to je image (*pozn. př. výraz*) mého gurua. Neprojev a projev, *jógamája*, nemohou být nikdy pospolu.

T: Jeden člověk přeložil knihu „*JÁ JSEM TO*“ do cizí řeči a chtěl by tomu dát název *Tat-Tvam-Asi*.

M: Nesouhlasím. Nerozřeďte obsah knihy svým pochopením i kdybyste se považoval za *džňánína*. Udělejte to ve stejné verzi, ve které to udělal Frydman. Přesný a původní text by se měl překládat tak, jak je, tzn. bez žádných modifikací.

T: Nyní realizuji po meditaci, že esence vašeho učení je obsažena ve slovech *Já Jsem To*.

M: Jestliže chcete realizovat význam slov „*Já Jsem To*“, ponořte se do hluboké meditace, kde byste se „*vy*“ jako projev měl rozplynout v „*Já*“, v Neprojev. To je ten nejvyšší a konečný význam. Jakákoliv zkušenost, kterou dostanu o světě a Bohu, není vzhledem k jakékoliv laskavosti či závazku Boha, ale je zcela díky mně, v důsledku mého stavu. Kdybych tu nebyl, neměl bych žádné zkušenosti. Přebýval jsem a přežívám stále. V důsledku mé Podstaty Bytí zažívám svět. Nyní vidím jasně jednotu v učení třech světců, neboli *ačáryjů* – Šankary, Madhévy a Ramanuji.

Vše stvořené se zjevuje z *mūlamáji*, základní iluze a jejího tajemného čilého pohybu. Všechna slova, hovory a tituly odkazují k těmto zjevením. Podobně všechny tyto image (*pozn. př. zde zjevují*) jsou brebentěním a výrazem někoho. Tyto image (*zjevují*) jsou produktem lásky z hovoru a důsledkem setkání dvou osob.

Stav Podstaty Bytí je označován jako Bůh. Boží stav je úplný projev. Je to můj stav při zakoušení. Je to dualita. Ovšem můj Neprojevený stav je ne-

duální (nedvojný) a v tomto stavu není žádné zakoušení a žádný projev. Já, Absolutno, nejsem stavem Bytí.

I přes všechny duchovní znalosti, které jste nashromáždil, nejste přiměřen k tomu, abyste se vzdal zkušeností na úrovni těla a mysli. Jestliže se neztožňujete s vjemy těla a mysli, budete nejprve schopen učinit překročení do Podstaty Bytí a později překročíte i Podstatu Bytí. Nicméně vy chcete chovat svoji individualitu v úrovni těla a mysli a stále chcete zažívat její zkušenosti a být zároveň v obou stavech, tj. ve stavu Bytí a „Ne-Bytí“, což je nemožné.

Já, Absolutno, jsem pozorovatelem mé Podstaty Bytí, která je totálním projevem. Tento stav úplného projeveného Bytí je velmi vznešeně oslavován takovými názvy jako např. Bůh, Mahéšvara atd. a uctíván mnohými lidmi. Pro ně může mít tento můj hovor příchuť něčeho škodlivého, zlého.

T: Když řeknu „já nejsem To“ tak zároveň říkám „já jsem To“.

M: Zkušenost neoznačuje zakusitele.

T: Zakusitel je zakoušen. Zakusitel je objekt, ale je vzat jako subjekt. Zakousím vás a beru pocit „já jsem“, který je objektem, jako subjekt. Je iluzí vidět objekt jako subjekt?

M: Pokud tvrdíte, že mluvíte, tak jste lhářem. Všechny tyto vaše hovory jsou intelektuální hříčkou, která pouze reaguje na mé hovory. Opravdu praktikujete to, o čem tu hovoříte?

T: Toto je praxe. Všude jsem hledal to „já“. Kamkoliv se vypravím, abych tam našel „já“, nejsem tam.

M: „Já“ není slovo „já“, ale je to všechno.

T: „Já“ jakožto individualita se nemohu dostat do tohoto všeprostoru.

M: Neviním nikoho z toho, co je. Vy se ztotožňujete se sebou jako s individualitou. Strach ze smrti vám nedovoluje překročit do Podstaty Bytí.

T: Pouze falešné chce pokračovat jako falešné.

M: ?Já, Absolutno, nejsem osobním „já“. Osobní „já“ nemůže tolerovat neosobní Podstatu Bytí a bojí se smrti.

Skutečné a věčné „Já“, Absolutno, nemá strach ze smrti.

To, co tu chcete udržovat, vyživovat a o co chcete pečovat pomocí 5-ti elementárního vybavení, není vámi. Od té doby, kdy se ztotožňujete s něčím nereálným, je tu strach ze smrti.

„Vy“, Absolutno, nejste osobním „já“. Ale jelikož je po celých 24 hodin osobní entita vašeho „já“ sledována, vyživována a chráněna, tak ví, že může stále a stále pokračovat. Krátce řečeno, vy sledujete, vyživujete, chráníte a řídíte to, čím ve skutečnosti nejste.

T: Když potkáte lva, máte dvě možnosti. Buď běžíte pryč nebo svolíte, abyste jim byl sežrán.

M: Máte ještě třetí alternativu. Zastrášíte lva a to z toho důvodu, že v obou případech vás lev stejně zabije. Proč byste tedy měl umírat jako zbabělec ze strachu? Napadněte ho statečně a vykopněte mu ještě nějaké jeho zuby.

Ten, kdo má strach z času se stává kořistí a otrokem času, ale čas samotný se stane kořistí toho, kdo se z něho nestrachuje.

Ten, kdo transcenduje čas, Podstatu Bytí a její atributy, spočívá v Absolutnu.

Džňánin neustále konzumuje čas, zatímco všichni ostatní jsou časem pohlcováni a ničeni. *Džňánin* je za časem, za 5-ti elementy, atributy a emocemi.

T: Musíme být velmi opatrní, abychom nezaložili něco jako skutečné, což by někdo zamýšlel strávit.

M: Předstíráte, že jste *džňáninem*, ale jste naplněni příliš mnohými zbytečnými krámy. Strachovat se z času je jako mít strach z nenarozeného dítěte.

T: Nevyřknul jsem tu něco takového, že považuji sebe sama za *džňánina*.

M: Čas je dítě neplodné matky. (*Maharadž ukazuje na tazatele a ještě na jednu osobu*). Oba jste vynikajícími osobnostmi, které jsou známé svými duchovními zkušenostmi a přišli jste sem dobře vyzbrojení, abyste mě napadali. Ale řeknu vám, vy mne nemůžete někde lokalizovat.

Proč nemám strach z času? Protože i rozpuštění projeveného vesmíru, Brahman, mne nemůže zničit. Já, Absolutno, vždy přebývám jako nedotknutelný, nezkažený a nezměněný.

S jakou totožností budete umírat v okamžiku smrti? Proč byste měl umírat nicotnou smrtí, jestliže jste ujištěni o své smrti? Umírejte vznešeně a ctíhodně. Buďte tím Nejvyšším, buďte Nekonečným a Absolutním před smrtí.

14. ledna 1980

NIKDY NIC NEZASAHUJE 5-ti ELEMENTÁRNÍ HRU

Tazatel: Co je ego? Proč myslí po celou dobu samo na sebe?

Maharadž: Nejprve máte něco, čemu se říká *aham-bhava*, což je pocit „já jsem“. Později se tento vjem ztotožní s formou těla, čemuž se říká *aham-akar*, čili forma „já jsem“. Toto je ego.

T: Proč ego v lidech nezmizí? Pociťují, že jsou činiteli a chtějí být stále milováni.

M: Je to přirozený výsledek 3 *gun*. Zatímco je tělo produktem potravinové esence, ego je zprostředkovatel, skrze kterého se projevují funkce všech těchto 3 *gun*. Ego je skutečnou přirozeností 3 *gun*. I když si člověk myslí, že je činitelem a to i tehdy, když nedělá žádnou činnost, tak se všechny aktivity dějí pouze a jenom v důsledku těchto *gun*. Pouze *džňánin* toto realizuje a tím i překračuje hranice ega. Ego nemá nikdy žádný titul či název, ale pouze pocit „já jsem“, který tu je před vznikem slov. Bdělý stav, spánek a znalost pocitu „já jsem“ ztvárnují ego. Čím si myslíte, že jste, když nebudete dále přebývat v těchto třech stavech? Jakou evidenci o své existenci byste si nechal?

T: Nemohlo by tu přebývat ego vzhledem k myšlenkám?

M: Tyto tři stavy jsou přirozeným výsledkem Podstaty Bytí neboli „jáství“. Ten, kdo rozpozná Podstatu Bytí, překročí působení všech 3 *gun*, jmenovitě *sattvy* – Vědomí; *radžas* – dynamické kvality a *tamasu* – požadovaného autorství.

Ovšem pro projev Vědomí je vyživované tělo absolutně nutné. Bez takového těla zde nemůže být Vědomí, 3 *guny* a ani neexistují tyto 3 stavy – bdění, spánek a znalost „já jsem“.

T: Když se tu zmiňujete o Vědomí, myslíte tím „mentální“ vědomí?

M: Kde přichází mysl na řadu, když tu mluvíme o těchto 3 stavech? Kde je mysl bez bdění, hlubokého spánku a této znalosti? Vy nevíte, že „jste“, bez Vědomí.

T: Mohlo by se tedy říci, že se myšlenky objevují ve Vědomí?

M: (*Ukazuje na hořící vonnou tyčinku*) Ano, když tato tyčinka dohoří, vůně tu z ní zůstane. Co máte na mysli pod pojmem narození? Znamená to zrození bdělého stavu, hlubokého spánku a Znalosti. Ovšem materiál pro toto zrození je základní esencí vyživovaného těla. Pokud máte nějaké otázky, ptejte se všemi způsoby. Kdo se ovšem bude starat o vaše otázky, když tu nejste? Kde potom mohou být vaše otázky a myslím i ty, které se týkají vašeho života a smrti, jestliže tady nejste?

T: Zrození se přihodí pouze tělu.

M: Když se tu odkazujete na tělo, nemyslíte si, že je základní esencí vyživované formy?

T: Co je příčinou toho, že se ego s věkem rozšiřuje a v důsledku zhoršujícího se stavu těla přechází jakoby do paranoidy? Vypadá to, jako kdyby se ego postupem věku zvětšovalo.

M: Čeho je ego produkt? Kterákoliv zkušenost, kterou podstoupíte, je produktem Podstaty Bytí a Podstata Bytí je výsledkem výživy. Z této výživy je vytvořena tělesná forma a z tělesné esence je vytvořeno zrození. Co jiného chcete? V projevu Podstaty Bytí je vám přidělen titul někoho, kdo byl narozen a to znamená, že jste obviněn z toho, že jste narozen.

S takovými odpověďmi jsou vaše otázky a vaše řeči viděny jako nepodstatné a ztrácí veškerou důležitost. Řekněte mi nyní, kdo hovoří? Jste to vy, kdo provádí tento hovor nebo je to kvalita Podstaty Bytí, která tu hovoří?

T: Nikdy zde není „já“, které by mluvilo.

M: Stále jste neuchopil to, o čem tu mluvím. Semeno světských zkušeností je Podstatou Bytí. Kde tu ve všem tom existuje „já“? Mluvení je prováděno touto Podstatou Bytí, která je ovšem závislá na esenci těla, která je zase závislá na výživě. Když tato vyživovaná esence ztratí v těle svoji kvalitu, Podstata Bytí zeslábně a smrt se stává postrachem. Použijte jakékoliv slovo, ale vyjádřete sebe sama. Napsal jste mnoho knih, ale jaké informace jste dal v těchto knihách lidem? „Já jsem“ nebo „já nejsem“ se vztahuje k Podstatě Bytí. Všechny slova jsou řečena touto Podstatou Bytí. Kdo je tu tím, kdo by říkal „já jsem“ v případě, když by tu tento pocit „já jsem“ nebyl, což znamená, že by tu nebyla tato Podstata Bytí?

T: Nikdy jsem neměl ideu toho, že jsem já psal své knihy.

M: Jaký je účel toho, že tu s vámi takto diskutují? Smyslem toho není, abyste popíral to, co jsem tu řekl. Co jste a čím byste mohl být, kdybyste byl bez 3 stavů, tj. bdění, hlubokého spánku a znalosti „já jsem“?

T: Proto tu popírám, že cokoli činím já.

M: Ve vaší řeči se ale stále zjevuje prosazující důraznost. Prosím vás, abyste tu nezkoušel mluvit pouze jen pro potřebu mluvení. Kdybyste v klidu poslouchal, všechno by bylo zjeveno. Když sem přijde kdokoliv, vím, že ta osoba nemá ani špetku poznání. Lidé mi sem přinášejí dary, které jsou nákazou, ale ?já tím nejsem. Stejně tak jsou v našich životech předepsány fyzické a duchovní disciplíny a rituály, ale já jsem navždy zbaven těchto podmínek. Toto je mi zcela jasné.

O tomto čínském koberci, který mi byl darován, mi bylo řečeno, že má cenu více než 4 tisíce rupií. Já ale nemám vůbec žádné pocity z tohoto aktu. Stejně tak se ani v nejmenší míře nestarám o takzvané narození, které mi bylo přiřknuto. Narození se vztahuje ke třem gunám, třem stavům a Podstatě Bytí, ale já toto všechno nejsem.

Užívám tento koberec, ale nejsem kobercem. Stejně tak užívám Podstatu Bytí. Lidé, kteří navštěvují toto místo, padají k mým nohám s úctou; tato úcta je ovšem ukazována kvalitě Podstaty Bytí a já jsem tím, k čemu nelze přistoupit.

Všechno toto duchovní poznání náleží do oblasti Podstaty Bytí a tudíž je svázáno omezeností v tom smyslu, že tu působí jako host, který přijde

a odejde. Otázka k vyřešení zní: „Kde, kdy a jak dosáhnete nejvyššího poznání?“

T: Kdo má toto nejvyšší poznání?

M: Nikdo nemá sebe–poznání. Poznání „já jsem“ není Absolutním stavem.

Podstata Bytí, zahrnující 3 *guny*, je nazývána božskými tituly jako Brahman, Višnu a Maheš. Brahman je tvůrce, Višnu je ochránce a Maheš je ničitel a kombinace těchto tří Bohů je uctívána a zbožňována při našem zpěvu *bhadžanů*. Ovšem všichni tito Bozi zmizí a stáhnou se do klidu u sebe–realizovaného světce, nazývaného jako *džňánin*. Stav *džňánina* transcenduje pocit času a i nejjemnějších emocí. Tomuto nejvyššímu stavu se dává titul *parabrahman*, *paramátman* atd.

Lidé se po přečtení duchovních knih prou v důsledku různých výkladů této literatury. Kde je ovšem ten stěžejní bod těchto hádek? Všechny tyto hovory pokračují v oblasti Podstaty Bytí a Vy, jako Nejvyšší Princip nejste touto Podstatou Bytí.

T: Včera mi Maharadž řekl, abych meditoval na to, kdy se tato Podstata Bytí objevila. V tomto smyslu bych se také mohl ptát na stav, který je tu po zjevení této Podstaty Bytí a klást si otázky jako např. proč, kdy, jak atd.

M: Ano, tyto otázky mohou být kladeny jediné až po zjevení Podstaty Bytí a tato Podstata tu zůstane tak dlouho, dokdy bude dostupná vyživující esence pro tělo. Proč a kdy člověk umírá? Když tato vyživující esence přestane být dodávána, funkčnost těla takové osoby ustane a vnitřní princip Podstaty Bytí zmizí. Tomu se říká „smrt“. Kdo ovšem umřel?

T: Jeden objekt zemřel.

M: Kdo to říká? Může to být ten, kdo umřel? Pokud nemůže, tak kdo to říká?

T: Můžeme vidět den za dnem, že se Podstata Bytí objeví a vzápětí zmizí. Ještě tu musí být něco jiného.

M: Nejvyšší zřec nemůže vidět viděním, ale bez tohoto vidění zřec vidí. Ovšem tento nejvyšší zřec nenáleží do oblasti Podstaty Bytí.

T: Zdá se mi, jako že vidění samotné je viděno.

M: Ale co je toho příčinou? Je to pouze Podstata Bytí – 3 aspektová *sattva-guna*. Pokud tomu nerozumíte, prosím, abyste se ztišil.

Absolutno nemůže být pochopeno.

Cokoliv, co pochopíte, nejste. V nepochopení chápete sám sebe.

T: Jak potom mohou být 3 *guny* zodpovědné za pozorování?

M: (Maharadž oslovuje jiného návštěvníka s vousy) Vy jste vyrostl a udržujete si vousy jako Mahátma. Přistupte, zeptejte se na něco.

T: Mluvil jste o *džňáninovi*. Myslí on? Může existovat bez pocitů?

M: K účelu komunikace musí použít taková slova jako např. „*džňánin* právě myslí“ nebo „*džňánin* hovoří“ atd.

T: Ale ve skutečnosti tomu tak není. Je to jen ujištění o tom, že mluví o myšlení a že pociťuje.

M: *Džňánin* je za charakteristikami 3 *gun* a je za emocemi. Jak by mohl být *džňánin* zaujat v myšlení a v emocích?

T: Vidím rozdíl mezi myšlením a emocemi. Když mluvím o pocitech, mám na mysli ty, které jsou jako proud řeky, čili že přicházejí a odcházejí.

M: Ano, toto zjevování a mizení pocitů a emocí je skutečnou přirozeností 3 *gun*, ale ne vaši.

T: Rozumím-li tomu, tak to je přirozený tok *gun* a nemá to nic společného s Absolutnem.

M: Jste přesvědčen o nicotě. Čeho ale? Jste přesvědčen o tom, že je *džňánin* Nicotou nebo že je poznání „já jsem“ úplně nic? Poznání „já jsem“ je nicotou. Toto poznání je jako host, který přijde a odejde. Přišel jste sem, jste velmi chytrý muž. Co se nyní stalo? Všechno to poznání, které jste nastřádal jinde a přinesl si sem, se ukazuje jako neužitečné a přebytečné. (*Maharadž ukazuje na dva návštěvníky*) Poznání těchto dvou lidí se také stane zbytečné. V současnosti jsou obrovským oceánem znalostí. Ovšem v okamžiku, kdy jejich 3 *guny* a Podstata Bytí zmizí, tak všechno jejich poznání také zmizí. Do té doby, dokud je tu tato Podstata Bytí, budou všechny světské aktivity pokračovat. Vy ovšem nyní realizujete, že „Vy“ nejste ani aktivitami v této Podstatě Bytí a ani samotnou Podstatou Bytí. „Vy“ jakožto Absolutno, nejste ničím takovým.

T: Budu tedy meditovat na to, co přichází po této Podstatě Bytí.....

Jediná cesta, kterou vidím, je sledování toho, co zůstává tehdy, když všechno je pryč. Co zůstává, když čas, prostor a všechno zmizí?

M: Když projevený svět 3 *gun* je pryč, tak cokoliv, co zůstává, označujete to, čím jste byl před 100 lety a před vaším zrozením. V tomto stavu jste „Vy“ byl zbaven 3 stavů: bdění, hlubokého spánku a Znalosti „já jsem“. Během meditace byste měl v tomto stavu spočívat.

T: Jak se člověk vyhne tomu, aby během meditace nevstupoval do *samádhi*?

M: Přejchody do *samádhi* či ze *samádhi* nejsou vašimi kvalitami. Vy jste za kvalitami.

T: Mojí otázkou ovšem bylo, jak se tomu vyhnu.

M: Přejchody do či ze *samádhi* jsou stejnými kvalitami jako všechny ostatní kvality 3 *gun* a tak se nezkoušejte vyhýbat *samádhi*. Je to přirozenou hrou 3 *gun*. *Samádhi* zde bude, ale „Vy“, Absolutno nejste v *samádhi*.

T: Dříve jsem měl tyto tendence odchodů do *samádhi*, ale můj guru mi zakázal meditaci a pozorování.

M: Mohl byste mi ale říci, jak a kde jste byl „Vy“ uveden do poznání. „že jste“? Řekl vám toto váš guru? Kde se spojení Podstaty Bytí a Absolutna odehrálo a jak nastalo?

T: Tato otázka nikdy nevzešla.

M: Jedna nevědomá osoba může říci druhé nevědomé osobě cokoliv. Ovšem ten, kdo rozpozná, co je skutečnou nevědomostí, by měl být považován za toho, kdo si je vědom, kdo ví, čili za *džňánina*. Mnoho lidí si namlouvá, že jsou tímto *džňáninem*, ale ve skutečnosti jsou pouze nevědomci. Jeden člověk říká „Já jsem ten, kdo ví a zná co a jak“ a druhý říká „Vím to“, ale oba jsou nevědomí.

Bdělý stav je následován hlubokým spánkem a hluboký spánek je následován bdělým stavem a tak to jde stále dokola. Tento cyklus utváří Podstata Bytí.

Musíte být velmi bdělí a to jako kdybyste byl pronásledován někým, kdo

na vás míří revolverem a vy se snažíte vyhnout se palbě kulek. Není to žádná dětská hra, dívat se skrze nevědomost.

T: Zkusím to.

M: Budete klást otázky z pozice bez těch 3 stavů nebo budete mluvit z pozice uvnitř těch 3 stavů?

T: Budu používat tyto 3 stavy.

M: Jaký to má potom užitek? Nejprve jste zde chtěl zůstat 3 týdny. Stále tu chcete setrvat po tuto dobu? Je to nutné?

T: Prve se mě Maharadž zeptal a já jsem odpověděl. Ovšem pokud bude můj účel cesty naplněn a dosažen, můžu odjet.

M: Je zde něco ponecháno, co jste nedokonal? A co míníte tím účelem?

T: Moci vědět, jak jednat se správným účelem zcela úplně a vědomě?

M: Proces získání účelu je uvnitř 3 *gun*, zatímco účel samotný je za těmi to 3 *gunami*.

T: Proces získání účelu tedy potom zmizí?

M: Meditující, který je angažován v procesu získávání účelu, není něčím skutečným, ale terč je skutečný.

T: (*Ukazuje na knihu*) Toto je konečnou překážkou. *Druhý tazatel*: Jaká je hodnota knihy?

M: Kniha je hodnotná pro svého čtenáře za předpokladu, že je čtenář ještě tě více nevědomý než autor této knihy. Autor velmi krásně popíše nevědomost ve své knize a my jsme tím tak dojatí, že se nám jde lépe spát.

T: Ale po přečtení této knihy přišlo mnoho lidí sem.

M: Proč přišli?

T: Aby dostali směr pro svoji meditaci.

M: Absolutno tu přetrvává i po překročení poznání „já jsem“. Tento stav se nazývá *parabrahman*, zatímco poznání „já jsem“ se nazývá Brahman. Toto poznání „já jsem“ neboli poznání Podstaty Bytí je pouhou iluzí. Proto v okamžiku, kdy je Brahman transcendován, zůstává pouze *parabrahman*, ve kterém není ani stopy po poznání „já jsem“.

Mohla by zde být Podstata Bytí, kdyby zde nebyly tyto tři stavy – bdění, hluboký spánek a Znalost „já jsem“? Proč? V tomto stavu vaše Podstata Bytí vznikla? Mohly by zde, ve stavu *parabrahman*, být nějaké nutné potřeby po stavu Podstaty Bytí? Viděli jste „Vy“ slunce, měsíc a hvězdy na obloze v nepřítomnosti Podstaty Bytí? Byl nějaký prospěch ze slunce, měsíce a hvězd ve stavu *parabrahman*.

Podstata Bytí je superzahalující iluze, je to plášť iluze přes Absolutno. Jinými slovy Podstata Bytí, která je skutečně prvním a primárním konceptem „já jsem“, je sama o sobě konceptuální iluzí.

Tento projevený svět je dynamickou hrou 5-ti elementů. V tomto světě není žádný prostor pro individualitu. Diamant vyzařuje světlo všude kolem sebe. Je to samotná záře. V hluboké meditaci budete realizovat fakt, že svět tryská z vás stejně tak, jako vychází záře z diamantu všemi směry. Je to pouze a jenom vaše záře.

T: Je to jako ve starodávně zařízené kavárně, kde je mnoho zrcadel na stěnách, které odrážejí různé rozličné image – výrazy.

M: Celý vesmír se projevuje v tomto principu, který se nazývá Podstatou

Bytí neboli zrozením. Tato Podstata Bytí ozařuje vše existující, což znamená, že celý vesmír se projevuje jako tělo této Podstaty Bytí.

Na televizní obrazovce vidíte mnoho rozličných forem, různé image, krajiny aj., které jsou ale ve skutečnosti všechny vyjádřením či hrou elektronických součástí. Podobně i úplný projevový svět vašeho zorného pole je produktem vaší Podstaty Bytí.

Když se ztíšíte a přejdete do hlubokého klidu, tak po celkovém pochopení těchto hovorů budete pozorovat, že v poznání toho, že „vy jste“, existuje skryté nesčíslné množství vesmírů a planet. (*Maharadž ukazuje na jednoho cizince*) Toto jsou ti, kdo hledají skutečnou Pravdu a poznání, zatímco místní obyvatelé následují oddanost k Bohu za takovým účelem, aby jejich světské potřeby byly splněny. Mám proto nejvyšší vztah k cizincům, protože cokoliv, co si umanou, tak dotáhnou do konce. Obdivuji jejich vytrvalost.

T: Mnozí z nás, kteří sem přišli, zcela opustili všechny velké *ačáry*.

M: Takové duchovní osobnosti nenáleží k žádné zemi. Oni jsou produktem 5-ti elementární hry. Lidé se rodí a umírají ve hře Vědomí. V dalších sto letech všichni tito lidé budou umírat a čerstvá úroda návštěvníků přijde opět na svět, což je kontinuální proces. Toto také je hra 5-ti elementů. Mnoho *ačáryů* přišlo a zase odešlo, ale nikdo z nich nemohl vnést ani tu sebemenší změnu do procesu tvoření, ochrany a ničení – do hry 5-ti elementů. Nemohli to udělat nejenom tito *ačáryové*, ale ani takové velké inkarnace, jakými byl Rama, Krišna a další. To samé může být řečeno o říšících, svatých a *siddhapuruších* – duší, hluboce duchovně vyvinutých.

Velké drama neúprosně pokračuje, i když se řídí takovým drastickým zákonem selekce, kterým je pravidlo, že „jeden druh hubí jiný druh“. Jsou tu organizace, které chrání zvířata před násilím. Neví, že tím pouze prodlužují život a utrpení zvířat. Mohly by způsobit zastavení tvoření zvířat? Výsledkem tohoto tvoření trpí nejenom lidské bytosti ale i zvířata v tomto světě. Existuje nějaký kompletní vývoj v „plánování rodičovství“ buď u lidských bytostí nebo u zvířat?

Jakou moc má člověk sám o sobě? Lidé nemají vůbec žádnou moc v tom smyslu, aby mohli zasáhnout do tohoto základního dramatu 5-ti elementů a mohli tak ovlivnit jakoukoliv změnu, protože jejich základní přirozenost zůstává vždy stejná.

15. ledna 1980

ZA UPANIŠÁDAMI

Maharadž: Nestarám se o zázraky, které se dějí okolo mně, ale pouze o ty, které se dějí uvnitř mně.

V mém původním stavu „ne-vědění“ jsem neznal vjem své Podstaty Bytí, ale zcela náhle byla spontánně pocítěna Podstata Bytí, což je první zázrak. Potom jsem v záblesku pozoroval tento obrovský projevený svět a také své tělo. Později jsem pochopil, že celý tento vesmír se projevil pouze v té nepatrné špetičce mé Podstaty Bytí.

Proč se nezaměřit právě na tyto zázraky? V životě se uskuteční mnoho zázraků, jeden větší než druhý. Co ale řeknete o těchto zázracích, které zopakují. Nejprve zde nebyl žádný stav „já jsem“ a také tu nebyl žádný svět. Tento rozsáhlý svět se zmaterializoval z „ničeho“ společně s poselstvím „já jsem“ v takovém náhlém okamžiku! Jak je to úžasné!

Toto poselství „já jsem“ není nic jiného než reklamní oznámení Věčné Pravdy. Stejně tak jména, tituly a formy svatých, světců a Mahátmů jsou pouhým ohlášením stejných principů. Vemte si třeba příklad, kdy připravujete množství jídel z mouky, přičemž ta jídla různě pojmenováváte, ale neuvědomíte si, že v podstatě pouze mouka tvoří základ všech těchto jídel.

Abych se upevnil v tomto Věčném Principu, můj guru mě zasvětil tím způsobem, že mi nařídil opakovat svatá slova *tat-tvam-asi*, které znamenají „Já Jsem To“. Od tohoto momentu jsem v následujícím životě ztratil všechny zájmy ve světských událostech.

Tato posvátná slova jsou nazývána *maha-ukja*, což je hluboké prohlášení naplněné jemnými významy.

Tazatel: Co toto „Já Jsem To“ znamená?

M: Slovo „To“ v tomto prohlášení se vztahuje na všechno, co je v úplném úhrnu všude obsažené.

T: Může se někomu stát, že by jakoukoliv zkušeností, získanou skrze tělo a svět, mohl pocítit moment tohoto věčného stavu?

M: Samozřejmě že ne. Toto je stav za všemi zkušenostmi, čili bez zkušeností. Jaký byl můj stav předtím, než jsem cokoli začal zakoušet? Kdo tu byl, kdo by na to odpověděl? Toto musí být pochopeno.

V tomto prvotním stavu jsem neměl žádné informace o sobě samém. Nyní je na mně otištěna forma těla společně s informací „já jsem“. Vy si přejete, aby vám bylo vše řečeno o tomto stavu a chcete pro něj mít určený název. Když si tak přejete, nazývejte jej jmény *parabrahman* nebo *paramátman*. Komu je toto jméno dáváno? Tomu „Já“, které nemělo formu a sebe-informaci o sobě, tj. nemělo vjem „já jsem“.

Myslíte si, že jste moudrý a že jste *džhánin* a jste na to hrdý. Myslíte ale vůbec někdy, jak a proč jste se ocitl v tomto stavu zakoušení?

Hloubajte o tom. Nehybný titěrný mravenec ležel na zemi a byl skoro neviditelný. Zatímco jsem se na něho zadíval, začal projevovat známky života a zčista jasna se z něho vyklubal strašlivý lev! Jak bych mohl takového lva považovat za něco skutečného? Jak mohu brát tento svět jako skutečný, když o něm uvažuji podobně jako o tom lvu?

Všechno toto tvoření a to, co je nazýváno Bohem, je uctíváno. Od kdy je to ale uctíváno? Tento Bůh se projevil z tekuté energie a vzal na sebe formu. I když je tato forma honosně uctívána a považována, je produktem „plivnutí“. Není tomu tak?

Předtím, než jsem si osvojil tělesnou formu, jsem neměl žádné informace o tom, kdo jsem byl nebo odkdy či odkud jsem, ale od chvíle, kdy mě můj Guru probudil zavoláním, bylo vše náhle zjeveno.

Tento stav zakoušení, tato moje Podstata Bytí, je podlá, nízká a opovrženíhodná. Ten titěrný mravenec, o kterém jsem se zmínil, byl skoro mrtev. Měl tekutou formu jako výsledek výronu. Z této vlhkosti a tekuté energie vyrostl lev. Tato tekutina nebylo nic jiného než něco jako „plivnutí“.

Z té samé tekuté energie si tělesná forma osvojila tvar a ten se také stal vnitřním a úložným místem pro Podstatu Bytí. To je také stav, kterému přináleží výraz „milovat to, že jsem“. Cokoliv, co je vytvořené, má pro tuto hmotu vlhkost sebe – lásky, „lásky *být*“, která je její podstatou. Skutečná vlhkost je také schopná projevit sebe samu v tomto úplném pohyblivém a nepohyblivém světě. V těle spočívá tekutá energie a v této tekuté energii spočívá latentní tělo. Tato tekutá energie je éterickou, jemnou a nejpotenciálnější silou.

Pokud máte nějaké otázky, které se týkají tohoto tématu, prosím ptejte se.

T: Jak se mohu dostat za stav pozorování?

M: Vaše otázka je nevhodná. Co jsem vám řekl? Ze sliny se ztvárnila „sebe-láska“. V prostoru této „sebe-lásky“ se projevuje celý vesmír, který tepe a pulsuje na základě stejného principu.

Plně jsem vám objasnil tento předmět a vy se zeptáte na něco, co s tím nesouvisí. Vysvětlil jsem vám „co jste“ a vy přeskočíte k pozorování!

Pochopil jste, že tento zdroj Podstaty Bytí je „slinou“, která je opovrženíhodná?

T: Ano.

M: Víte, že vaše Podstata Bytí je neskutečná, bezcenná, nízká a podlá? Tato Podstata Bytí, která vás navádí myslet si „já jsem jako toto nebo jako tamto“ je iluzorní a klamná.

T: Když je někdo pozorovatel, neznamena to, že je jako toto či tamto.

M: V současnosti nejste pozorovatelem. Otázka je, jaký je váš současný stav, čím jste?

Chcete se tu vystavit na obdiv tím, že říkáte, že jste pozorovatel.

Co jsem byl já v nepřítomnosti poselství „já jsem“ – to značí ještě před Podstatou Bytí? Vybavil jsem vás jmenými přívěšky, kterými pojmenováváte ten nejvyšší stav. Tyto názvy jsou *parabrahman*, *paramátman* aj. Jsou to pouze poukazy k tomuto stavu, ale ne stav samotný. V nejvyšším, v Absolutnu jsou přebytné, navršené a podvodné.

T: Podstata Bytí je pozorovatelem a vím, že je tu ještě něco za tímto pozorovatelem. Proto jsem sem vnesl otázku? Jak se dostat za pozorovatele?

M: Diskutuji tu o Podstatě Bytí a jejím zdroji a tudíž i o zdroji těla a světa, zatímco vy tu mluvíte o světě a jeho pozorování ze stavu Podstaty Bytí.

Předmět, který tu chci v tomto hovoru nastolit je ten, že lidé věří v zázraky. To, co vám tu chci říci, je konstatování skutečnosti, že tu není větší zázrak, než „já“, zakoušíci svět. Základním zázrakem je, že já zakouším vjem „já jsem“ a svět. Předtím, než jsem toto zažíval, jsem spočíval sám v sobě, ve svém věčném Absolutním stavu. Názvy, které jsem tu uvedl dříve, se právě vztahují na tento stav.

T: Pochopil jsem, ale ještě další objasnění bych uvítal.

M: Stále chcete další vysvětlování! Nebyl bych potom oprávněn tvrdit, že vaše hlava je plná pilin? (*Maharadž ukáže na jiného uctívatele a žádá ho, aby vysvětlil tuto záležitost znova a neuhýbal od tématu*) Poté, kdy jsem potkal svého gurua, vzdal jsem se žádosti běhat od jednoho světce či jiného gurua k dalšímu a plně jsem nasměroval svoji pozornost na sebe sama.

Pouze pokud je tu má Podstata Bytí, může tu vzniknout existence svatých a guruů. Trvají a rostou v mé Podstatě Bytí do té doby, dokdy tu tato Podstata je. Bez mé Podstaty Bytí, to je bez poselství „já jsem“ přežívá pouze můj věčný Absolutní stav.

T: To je přesně to, co jsem se chtěl zeptat, když jsem říkal o tom pozorovateli.

M: A já vám tu povídám jenom o svém stavu. Nedávám vám žádné jiné informace. Pravděpodobně chcete získat poznání pro ukázkou a potřebu stát se pseudo-guruem (*pozn. př. falešným učitelem*).

Tři stavy mé Podstaty Bytí (tj. bdění, hluboký spánek a Znalost) vycházejí z této Podstaty, z její hry a jejího usazení. Když tu mluvím s odkazem na „mne“, měli byste to přenést na své vlastní bytí a plně tomu porozumět, protože vše, co jsem tu řekl, je také totožné a vztažné pro vás.

Nyní sem chodí tito nezralí hoši pro duchovnost. Co jim mám povědět? Jestliže trvají na potřebě získat ode mne poznání, budu je muset nasměrovat k mému smetáku, který jim může udělit části poznání tím, že zde budou provádět nějakou službu jako je zametání a čištění.

V hierarchii našich Bohů tu jsou také polobozi, kteří jsou potěšeni tím, když jim je nabízeno víno a maso. Takové nižší božstvo obdrželo své duchovní síly tehdy, když sloužilo vyšším bohům jako domácí služebníci. Nyní si představte, že jeden z takových bohů je rozloben a chce si na mě vylít vztek. Co tak může udělat? Nanejvýš mne může zatlačit pod svá kopyta a zničit tak tento symbol 3 *gun*, což je moje Podstata Bytí. Kdo se o to ale stará? Já vždy zůstávám nedotčen, protože jsem Absolutnem. (*Návštěvníkovi*) Přišel jste sem proto, abyste nabyl poznání nebo proto, abyste se naučil, jak se stát učitelem?

T: Nejsem blázen.

M: Proč se potom ptáte na pozorování?

T: Předtím, než jsem přišel sem, jsem byl veden k bodu pozorování.

M: Pozorování čeho?

T: Všeho, co se objevuje a mizí.

M: K účelu tohoto pozorování zde musí být tato tekutina – tato Podstata Bytí.

T: Ano.

M: Kde je potom smysl otázky, týkající se pozorování? Pozorování čeho? Naznačil jsem vám, jak se inkarnace a zrození stále zjevují z této sliny – z této tekuté energie. Cím jste kromě této energie?

T: Ničím.

M: Jak potom mohu usuzovat o každém, že je buď dobrý nebo zlý? Držím si svůj úsudek pro zdroj všeho – čili pro Podstatu Bytí.

Můj přístup je jednoduchý a přímý. Ze stavu Absolutního Ne-Bytí se přede mnou zjevila Podstata Bytí společně s projeveným světem. Jak se toto přihodilo? Můj Guru mi v okamžiku, kdy jsem byl v hluboké meditaci, zjevil jak a v důsledku jaké příčiny se tento projevený svět forem vytvořil.

T: Je opravdu tak důležité to, co vám bylo zjeveno ve vaší meditaci a to, co vám řekl váš guru?

M: Není pochyb o tom, že obojí je velmi důležité. Ale můj věčný Absolutní stav, který tu je před Podstatou Bytí, kdy tu nebylo poselství „já jsem“, je tím nejdůležitějším. Kdo by pozoroval poselství „já jsem“, kdyby tu můj nejzákladnější a Nejprvotnější stav „Ne-Bytí“ nebyl?

T: Kdo by je potom vytvořil? (pozn. ed. tazatel zde nejspíš myslí oba stavy – tj. Bytí i Ne-Bytí)

M: Tvoření je sebezářivé a spontánní. Není tu žádný stvořitel. Pozoruhodně obrovský strom vyrůstá z titěrného seménka. (Maharadž se ptá, zda-li někdo chce položit otázku, nikdo však nereaguje a tak dále poznamenává) Jak by mohla jakákoliv otázka vyvstat od té chvíle, kdy jsem zasekl svoji sekyru na skutečný kořen tvoření?

V jazyce Maráthi označuje slovo *mũla* kořen stromu a s jemnou modifikací ve výslovnosti to značí „dítě“. Stejně tak, jako když překrásný strom vyrostе z kořenů, které vyrašily z malého semínka, tak i plně rozvinutá osoba je skrytě zakořeněna v dítěti a v jeho Podstatě Bytí.

Ovšem já, jakožto Absolutno, jsem tu ještě před vznikem kořenů, dítěte a Podstaty Bytí.

Jíte rozdílné druhy jídla, abyste přežily, tzn. že udržujete svůj „dětský princip“ – Podstatu Bytí. Když tato Podstata zmizí, budete označen za „mrtvého“. Co vás ve skutečnosti chrání před smrtí? Je to základní kořen – „Dětská Podstata Bytí“. Se vznikem dítěte začíná první den zakoušení.

T: Zakouší Maharadž vědomě ten stav, který tu je před vznikem Podstaty Bytí?

M: V tomto stavu „Já“ spočívám sám a to dokonce i bez poselství „já jsem“. Nejsou tu vůbec žádné zkušenosti. Je to věčný stav bez zkušeností.

T: Jak se dozvím, že to znáte ze své přímé zkušenosti a ne z knih?

M: Opakuji, já sám přebývám v tomto stavu a odtud je jasné, že tu není někdo druhý. Pro jakoukoliv zkušenost je něco jiného, druhého bezpodmi- nečné.

T: Toto je pravda pro každého, i když to někteří nevědí a někteří vědí.

M: Proč bych se měl starat o jiné? Kdo jiný je tu? V tomto stavu „Osamocení“ existují pouze „Já“ .

T: Jak se takový stav rozpozná?

M: Když je stav Podstaty Bytí úplně pozřen tak cokoliv, co zůstává, je věčným „Já“.

T: Protože je pociťován pouze tento Absolutní stav „Já“, přihodí se, že „já jsem osamocen, nechť jsem tedy mnohým“, jak se říká v *Chandogya Upanišádě*.

M: Toto se může přihodit práhu Podstaty Bytí. Ovšem od té chvíle, kdy je můj nejvyšší stav za dimenzí a uchopením *Upanišád*, odmítám je. *Upanišády* jsou sklady znalostí, které nicméně vytryskly ze stavu nevědomosti. Tento surový materiál, kterým se prezentuje učení, je pouhou nevědomostí.

Všechny 3 *guny* jsou svázány a okořeněny emocemi, ale nejsou pravdou. V důsledku stvoření tohoto klamného světa ze „sliny“ se lidé cítí být skutečně zahanbeni. Proto neradi vystavují viníka, skrze kterého byla tato „slina“ projevena. Jak byste potom vůbec mohl mít nějaké ego, kdybyste zvažil tento aspekt? Odkud jste se zjevili a kam budete směřovat?

T: Odnikud nikam.

M: Když se takové diskuse dějí, tak pouze ti šťastní jedinci budou přítomni. (*Maharadž se ptá návštěvníka, který položil otázku:*) Zde je vystaveno plně vaše sebeocenění. Máte jej rádi?

T: Nemám nic, co bych skrýval. Řekl jste mi, abych se vzepjal a bojoval.

(Maharadž recituje pasáž z lidové písně, kterou zpívá tancující dívka, která objížděla svoji zemi. Tento zpěv, který má hluboký obsah, složil známý světec před několika stoletími:)

Měl jsem mnoho milenek,
roztancoval jsem je
až po mně začaly toužit.
Ale ve svém guruovi
jsem poznal dokonalého soupeře.
On mě roztancoval do rytmu, který držel sám.
Oh, mí drazí přátelé, poslouchejte:
Dejte si pozor na dokonalého gurua.
Jakmile jej potkáte, kde byste byl
se svým pocitem ega,
které je totálně vykořeněno.

Kabír, velký básník a světec, říká ve verši:

Recitoval jsem svatá jména miliónkrát,
prováděl jsem pokání a odříkání,
le nerealizoval jsem sebe sama.
dyž jsem potkal dokonalého Mistra,
iranjana – Neposkvrněného,
okamžitě jsem realizoval Nejvyšší
a spočinul jsem ve stavu Ne-Pozornosti – *alak*.
(pozn. ed. alak – stav před počítím, viz hranice mezi Bytím a Ne-Bytím)

16. ledna 1980

NEKTAR PÁNOVÝCH CHODIDEL

Maharadž: Jestliže někdo získá a ochutná nektar Pánových chodidel, *čaran-amritu* (pozn. ed. Maharadž jinde poznamenává: „Proč jsou chodidla guru uctívána? Protože vám přinášejí Absolutno“), jeho mysl může být dobyta. To znamená, že mysl již nebude déle nad námi držet moc a její mistrovství, které je na nás už od dětství navršené, nás již nikdy více nebude utlačovat. Tomu se říká *manojája* – čili vítězství nad myslí. Toto je ovšem možné pouze s Jeho Milostí. Bez Milosti nemůžeme ochutnat nektar.

Nicméně pouze opravdový oddaný, *bhakta*, Bůh, může získat *čaran-amritu*. Ale kdo a co je tento oddaný? Není to nic jiného, než Vědomí, vjem Bytí, poznání, že „jsme“, které se objevilo nevědomky a spontánně v nás. Vědomí je *čaran-amrita*, nektar Pánových chodidel.

Úplný kosmos je ve svém vibrujícím a dynamickém pohybu reprezentován Vědomím, chodidly Pána, a celý vesmír je tělem Vědomí. Jaký je ale jeho vztah se všemi bytostmi? Spočívá v jádru všech bytostí jako poznání „já jsem“ a jako láska „být, existovat“, neboli *čaran-amrita*.

Ten, kdo pije nektar z Pánových chodidel, je pravým oddaným. Spočívá v poznání „já jsem“. Je božským projevem. Když takto tento oddaný neustále usrkuje tento nektar pozorováním Vědomí neboli vjemu Bytí, tak se jeho mysl, která ohodnocuje a odlišuje pozorované osoby jako muže a ženy, postupně ztrácí z ohniska pozornosti a ponechává Vědomí ve své vrozené slávě.

Jak ale může být tento stav dosažen? Pouze když člověk zcela úplně přijme poznání „já jsem“ jako sebe sama s plným přesvědčením a vírou a pevně věří předepsané dikci, která zní: Já jsem tím, čím vím, že „já jsem“. Toto poznání „já jsem“ je *čaran-amrita*. Proč se to nazývá *amrita* – nektar? Protože se říká, že pitím nektaru se člověk stává nesmrtelným. Tímto způsobem, jímž opravdový oddaný spočívá v poznání „já jsem“, překračuje zkušenosti smrti a získá nesmrtelnost. Ovšem do té doby, kdy mysl zůstává nedobyta, je zkušenost smrti nevyhnutelná.

I když mé hovory stále pokračují s nově příchozími návštěvníky, moje stanovisko zůstává nezměněné. Proč? Protože mé stanovisko je upevněno v *čaran-amritě*. Zůstává usazeno ve Vědomí, zdroji představ a řeči. Z tohoto zdroje vyvstává řeč ve svých nejjemnějších tvarech až do nejhrubšího slovního vyjádření jakým je *para*, *pašjanti*, *madhjama* a *vaikhari*.

Kdybyste se mohli prostě vzdát všech dalších duchovních úsilí a disciplín a zcela se oddat v ochutnávání *čaran-amrity* a tak spočinout ve Vědomí, mysl by vás uvolnila ze svých spárů. V současné době pokorně a měkce přijímáte cokoli, co vám mysl nadiktuje jako něco, co je vaši vlastní podstatou. Čím jste a kde jste, jestliže se mysl stáhne do klidu a tichosti?

Jakmile se začnete ztrácet ve Vědomí, skutečný stav Reality vám bude zjeven s poznáním, které z vás intuitivně vyzáří jako jarní pramen vody. To vás uschopní nejenom rozlišovat skutečné od neskutečného, ale hlavně zde realizujete to, co značí „já jsem“.

Čím jsem já pro sebe samotného? Jaký smysl má tento život? Jakmile jsou tyto otázky intuitivně vyřešeny a Skutečnost je tak plně zjevena, mysl již nemůže nikdy více převládat ve své moci. Kvalita její činnosti i přesto, že bude dále existovat, bude zcela odlišná. Ten, kdo získal takový stav, zůstává neovlivněn jakýmkoliv dějem, protože od té chvíle brebentění myslí nemá žádný efekt. Kdo by mohl být tím někým? Jistě že ne individualita, která je uvězněna v kleci myslí. Tím Někým je poznání „já jsem“ – Vědomí.

Riká se, že bychom měli rozbít okovy, které nás poutají ke světu a k tělu. Co to znamená? Cokoliv, co je viděno a vnímáno, je zakoušeno z tělesné a světské úrovně. Připoutanost je rozvinuta s objekty, které jsou vnímány a tak se potom ztotožňujeme s tělem jako s naším já a považujeme objekty jako za naše vlastnictví. Připoutanost je přirozeností myslí, která tvrdšíjně přetrvává v těchto vazbách. Ovšem když pijete *čaran-amrita*, upevňujete se ve Vědomí a vše je tímto rozřešeno a vy se stanete osvícenými. Nepotřebujete chodit ke komukoliv, aby vyjasňoval vaše pochybnosti.

Když mě vidíte, jak zde s ostatními zpívám zpěvy (*bhadžany*) a provádím chorálové zpěvy v úctě k Bohu a tak všeobecně, objevují se vám jako někdo, kdo je velmi zaujat a angažován v těchto aktivitách. Ve skutečnosti ovšem zůstávám oddělen od sebe, zbaven těla a vjemu myslí a tak pozoruji činnosti, které se dějí ve Mně. Jsem zvědavý, jestli jste si toho všimli! Mnoho lidí se cítí být různými směry jakoby spojeny se mnou a přejí si být ve vztahu se mnou. I když je zřejmé, že se s nimi důvěrně stýkám, jsem od nich oddělen. Pro sebe sama jsem plně realizoval to, čím „já jsem“ a právě nyní mi je zcela jasné i to, proč „já jsem“ a jakto, že „já jsem“. Ovšem to, co si tito lidé zde myslí, že „jsou“, pouze znají z doslechu. Domnívají se, že nabyli poznání a že dosáhli vyšších duchovních úrovní než ostatní.....a tak dále. Jsou tím svázáni, protože jsou stále otroky své myslí. V mém případě se to nemůže stát. Zcela jsem nasál nektar z Pánových chodidel – Vědomí.

V současnosti se všechny komunikace a činnosti dějí skrze médium tohoto nektaru – Vědomí. Co je toto médium? Je to poznání „já jsem“. Je reprezentováno Pánem Višnuem, nejvyšším bohem, který blaženě odpočívá na svinutém hadovi, čemuž se říká *šešašája*, a tak ho známe pod názvem *Bhagavan-šešašája*.

Je pěkné mít v ruce vskutku takové rozhovory, ale nasát a realizovat jejich esenci je opravdu velice obtížné. Proč? Protože pevně věříte tomu, že jste tělem a žijete podle toho. Dopřáváte si splnění všech pošetilých přání, kterými chcete dosáhnout něčeho dobrého ve světě a bažíte si v pomyšlení, že později to bude ještě lepší. Tato očekávání jsou v podstatě založena na chybném poznatku, že jste tělem. Tato chybná totožnost se nicméně rozpouští v nektaru Pánových chodidel, když úplně mizíte ve Vědomí a ztrácíte svoji individualitu.

Rozpuštění individuality není možné bez oddanosti k Mistrovi, čili *guru-bhakti*, což je jinými slovy opět Vědomí, čili *guru-čaran-amrita*. Spoči-

nutí ve Vědomí odstraňuje všechny minulé a budoucí problémy a upevňuje vás v současnosti – Zde a Nyní.

Vědomí je vjem znalosti „já jsem“ beze slov, který se zjevil neznatelně a nežádaně. Je to projevená univerzální životní síla a proto nemůže být individuální silou. Rozšiřuje se uvnitř i vně, podobně jako paprsky z diamantu. Vidíte snový svět uvnitř sebe a vnímatelný svět mimo sebe jen za předpokladu, když Vědomí přžívá. Z pohledu těla můžete říci, že to je uvnitř těla a mimo tělo. Kde je ale z hlediska Vědomí vnitřek a vnějšek? Pouze v oblasti znalosti Vědomí, tudíž „já jsem“, může existovat svět a tak i zkušenost.

Zachyťte se této znalosti „já jsem“ a uvnitř vás vytryskne pramen poznání, zjevující záhadu Vesmíru, vašeho těla a duše, hry 5–ti elementů, 3 *gun*, *prakti-puruši* a všeho ostatního. V procesu tohoto zjevování se bude vaše individualní osobnost, která je omezena na tělo, rozšiřovat do projeveného vesmíru a budete realizovat skutečnost, ve které prostupujete a obepínáte úplný vesmír pouze jako své „tělo“. Tento stav je znám jako „Čisté Nejvyšší Poznání“ neboli *śudhavidžňána*.

Nicméně i v tomto jemném stavu *śudhavidžňána* mysl odmítá věřit tomu, že není reálnou entitou. Jakmile se ale rozpustíte ve Vědomí, vyvinete si pevné přesvědčení, že poznání „já jsem“ – vjem Bytí, je skutečným zdrojem vašeho světa. Toto poznání samotné vám umožní cítit, že „jste“ a že je svět. Ve skutečnosti toto projevené poznání, které zaměstnává a prostupuje celý vesmír, spočívá ve vás jako poznání „já jsem“. Držte se tohoto poznání. Nezkoušejte tomu dávat jméno nebo titul.

Nyní přejděme k velmi jemné situaci. Co je tím, co z vašeho pohledu chápe toto poznání „já jsem“ a co je bez jména, titulu či slova? Rozpusťte se v tomto nejvnitřnějším středu a pozorujte poznání „já jsem“ a pocit *prostého bytí*. Toto je „blaženost existence“ neboli *svarupánanda*.

Vztahujete radostné a šťastné okamžiky v životě na různé vnější procesy a pomůcky. Někteří mají rádi dobré jídlo, jiní zase milují pěkné obrazy nebo někoho plně pohltila hudba atd. Pro všechny tyto radovánky je vždy zapotřebí mít k dispozici nějaké vnější věci. Ovšem k tomu, abyste spocínuli v „blaženosti bytí“, není zapotřebí vůbec žádných vnějších pomůcek. Pro pochopení si vezměte jako příklad hluboký spánek. Jakmile hluboce spíte, nepachtíte se po nějaké pomůcce či po nějaké zábavě, nýbrž pouze vychutnáváte klidné štěstí. Proč? Protože v tomto stavu je totožnost s mužským či ženským tělem zcela zapomenuta.

Někteří návštěvníci se mě ptají: „Ukažte nám prosím stezku, která povede ke Skutečnosti.“ Jak mohu? Všechny stezky vedou k neskutečnosti. Stezky jsou tvorby uvnitř rámce poznání. Proto vás stezky a pohnutky nemohou dostat ke Skutečnosti, protože jejich funkcí je zaplést vás do pasti, která je uvnitř dimenze poznání, zatímco Skutečnost přebývá ještě před vznikem jakéhokoliv poznání. Abyste toto mohli pochopit, musíte se dostat ke zdroji svého stvoření, na začátek poznání „já jsem“. Dokud toho nedosáhnete, budete zamotan do řetězů, zkovaných vaší myslí a budete chytán do pasti a řetězů, které vytváří ti druzí.

Proto vám opakuji, musíte se upevnit ve zdroji svého Bytí a potom se

všechny řetězy roztrhnou na kousky a vy budete osvobozeni. Překonáte čas. Nakonec budete za dosahem všech jeho lapadel a budete spočívat ve Věčnosti. Tento jemný stav může být dosažen pouze neustálým pitím nektaru z guruových tajemných chodidel, *guru-čaran-amrita*. Je to stav extatické krásy, kdy se já blaženě rozpouští v Já. Tato extáze je za slovy; je to také uvědomění v úplném klidu.

Základní esence hovoru je jasná. Vaším nejdůležitějším majetkem je „poznání“, že tu „jste“ ještě před projevem mysli. Držte se tohoto poznání a meditujte. Nic jiného tomuto poznání není nadřazeno, a to ani oddanost guruovi – *guru-bhakti* nebo oddanost Bohu – *Išvara-bhakti*.

25. ledna 1980

K REALIZACI ABSOLUTNA MUSÍ BÝT I PODSTATA BYTÍ PŘEKONÁNA

Maharadž: Slunce, viděné z pohledu země, vychází a zapadá. Ovšem slunce ze svého pohledu svítí neustále a nemá žádné vědomí o východu a západu. Zatímco je Podstata Bytí se svým projevem včetně aktivit, které jsou v ní obsažené, dočasná a časově omezená, tak to, co je tu před vznikem Podstaty Bytí, je věčné. Vy studujete *Bhagavad-gítu*. Souhlasí to, co tu říkám, s *Gítou*?

Tazatel: Když jsem si vyslechl vaše hovory, byl jsem schopen porozumět jasně 15-té kapitole *Gíty*, kde je zmínka o *purušottamě*.

M: *Purušottama* je Absolutno, Věčnost. Zatímco existuje Absolutno bez jakékoliv vnější podpory, tudíž je úplně soběstačné, tak samo o sobě je podporou pro vše projevené.

T: Krišna řekl: „Pouze ti, kdo pochopí, že Já, Absolutno, jsem za stavy Bytí a Ne-Bytí, realizují moji skutečnou přirozenost a všichni ostatní jsou hlupáci.“

M: Ti, kdo jsou vytvořeni ze stupidní aktivity jsou také stupidními.

T: Cokoliv, co *džňánin* vysloví, je duchovním poznáním a i jeho chování odhaluje poznání.

M: Ve skutečnosti je všechno naše chování kvalitou *sattva-guny*, která je vyjádrěna z esence potravy a není mojí ani vaší kvalitou. *Sattva-guna* má 3 stavy (bdění, hluboký spánek a Podstatu Bytí). Když je poznání správně pochopeno, člověk se stane pouze čistým Brahman, a to i přesto, že má tělesnou formu. Potom nemá již žádnou modifikaci mysli (*pozn. ed. tzn. vrtti – znepokojení mysli díky vzájemné hře tamasu a radžasu, která zapřičiňuje člověku ztrátu vhledu, že je Já a že tudíž nepotřebuje činit žádné úsilí k tomu, aby to získal*). To je to, co řekl Krišna.

Tělo je produktem esence potravy. Všechny rostliny, křoviska, stromy, zvířata ap. jsou stvořené ze semen a semena (*bidža*) znamenají znovutvoření v původní formě. Také semeno je produktem *sattva-guny*. Ze semene vyraší rostlina a z ní obrovský strom, ale zdrojem je pouze semeno.

Také z lidského semene, které je produktem 3 *gun* (*sattvy, radžasu a tamasu*) a esence potravy, počne tělo, Podstata Bytí a projev. Toto může být realizováno pouze lidskou bytostí.

Ve chvíli, kdy jsem toto pochopil, realizoval jsem čisté Brahman, i když jsem měl tělesnou formu. Zřídka kdy vůbec někdo nasaje tuto moudrost. Mnozí získají takzvané poznání, ale cokoliv, co získali, není pravé poznání.

T: Je potom poznání „já jsem“, poznání Podstaty Bytí, konečným a skutečným poznáním?

M: Toto opravdové poznání, poznání „já jsem“, je také v konečném Absolutním stavu vyplaceno statusem „ne-poznání“. Když se někdo uchýlí do svého konečného svobodného stavu, poznání „já jsem“ se stává „ne-poznáním“.

Když vidíte kvetoucí strom, díváte se pouze na květy a listy, ale nemyslíte přitom na jeho kořeny a semeno, ze kterého strom vyrostl. Dokud plně nepoznáte a nepochopíte zdroj – semeno, nebude zde úplné pochopení.

V současnosti se chápete jako tělo, ale zapomináte zahrnout do pochopení zdroj a semeno, ze kterého bylo toto tělo projeveno.

Hrot pera navlhčený inkoustem píše kapitolu za kapitolou. Tento hrot je zdrojem všeho napsaného. Stejně tak i vaše Podstata Bytí je zdrojem a začátkem vašeho úplného světa.

Popsaný materiál lze snadno přečíst a pozorovat, ale jeho zdroj, ten hrot pera, který je téměř bezprostorový, nelze snadno vnímat. Stejně tak je to se semenem Podstaty Bytí, která je bez formy a je těžko polapitelná.

Neztotožňujete se se svojí Podstatou Bytí, ale jste čilí k přivlastnění si totožnosti se svojí viditelnou tělesnou formou. Místo aby vaše „já“ lpělo k této Podstatě Bytí, lpíte k tělesné formě a považujete jí za své „já“. Nicméně pro udržení Podstaty Bytí je tělesná forma podstatná. I kdyby se Pán Krišna rozhodl opětovně se inkarnovat, byl by toho schopen pouze se zprostředkovatelem, semenem Podstaty Bytí, které ovšem nebude ničím jiným, než produktem těla, vyživovaného potravinovou esencí.

Nejenom Krišna, ale také Kristus a Buddha se projeví pouze skrze potravinovou esenci Podstaty Bytí. Znáte ale vůbec význam Buddhy, *bódhisattvy*?

T: Buddha značí původní přirozenost, která je v nás všech.

M: Když jste byl zasvěcen, jaká byla forma zasvěcení a do čeho jste byl zasvěcen?

T: Byl jsem přijat do řádu svaté *sanghy* jako mnich, který pracuje pro úplné štěstí...

M: Toto mi neříkejte. *Dikša* (zasvěcení) znamená „prostě *být*“, pozorně „Být tím, co jste“. Jaká rada vám byla dána při zasvěcení? T: Sledovat moje tělo a mysl.

M: Z jakého hlediska nebo totožnosti jste sledoval tělo a mysl?

T: Nesledoval jsem tělo z žádného hlediska. Bylo tu pouze sledování.

M: Kdo to sleduje, když neznáte sebe sama? A jak se to uskutečňuje?

T: Objekt mého sledování přichází v pozorovateli. Skrze objekt, který stlačuje myšlenky-emoce a tělo, je tu vjem já. Mohl bych pozorovat tento vjem já. Viděl jsem docela jasně, že uvnitř tohoto procesu myslí a těla není nic podstatného.

M: Jak jste byl vyzván během zasvěcení k pozornosti?

T: Abych byl pozorný po všechen čas.

M: Ale s jakou totožností byste měl být pozorný?

T: Neřekli mi o žádné totožnosti. Prostě mi řekli, abych byl pozorný.

M: Komu to řekli? Neměli by vám naznačit, čím by pozorovatel jako měl být?

T: Ne.

M: Toto je nižší úroveň zasvěcení. Nejprve rozpoznajte vnitřní princip, poznání „já jsem“ neboli „sebe-lásku“, která provádí pozorování a které se pozorování prostě jen děje. Když se tu objeví bolest, sledujte spontánně bolest, kterou zažíváte.

T: Zdá se, že je tu pocit oddělenosti mezi mnou a objektem sledování. Takže když něco sleduji tak...

M: Kdy ale něco sledujete?

T: Když sleduji tělo-mysl, cítím oddělenost od těla a mysli.

M: Komu se toto pozorování děje?

T: To právě nevím.

M: Jaký druh duchovní praxe potom cvičíte?

T: I když nosím mnišský oděv, nenásleduji žádnou speciální duchovní cestu nebo řád. Pouze zkouším být si vědom toho, kdo jsem.

M: Všichni lidé mají stejnou zkušenost. Časně ráno, okamžitě po probuzení, je uvnitř pocíten vjem „já jsem“ neboli se uskuteční Podstata Bytí a od té doby se děje další pozorování všeho ostatního. Prvně je pozorován vjem „já jsem“. Toto základní pozorování je základním požadavkem pro veškeré další pozorování. Komu se ale toto pozorování přihodí? Tomu, co je tu stále a to i bez bdělého stavu. Je to ten vždy přítomný prazáklad, kterému se pozorování bdělého stavu uskutečňuje. Záhada zkušenosti zežívání světa leží v tomto bodě. Esoterní poznání semene Podstaty Bytí je také zde. Nyní jste se probudil a začal jste pozorovat děje v bdělém stavu. Základní pozorování je pozorování své vlastní existence a přítomnosti. Tento bdělý stav, neboli pocit existence, je stavem dočasným a tvoří společně se stavy hlubokého spánku a Znalosti 3 stavy, které dohromady utváří Podstatu Bytí. Tato Podstata Bytí je stejnou kvalitou, jakou je namočený hrot pera. Shromážděním těchto tří stavů dostaneme jemnou energii, která je reprezentována mužským a ženským principem, což se nazývá *puruša-prakrti*. V této Podstatě Bytí, *sattva-guně*, je *višva-sútra*, *brahma-sútra* a *átma-sútra*. V této Podstatě Bytí spočívá univerzální projev. Tato *sattva-guna* je nití, okolo které je Brahman a projevený vesmír namotán.

T: Chtěl bych vnést otázku...

M: Jakou otázku byste mohl mít ohledně tohoto předmětu? Skutečný střed tohoto navlhčeného hrotu pera si osvojil nekonečné množství forem. Tato Podstata Bytí je známa jako *sattva-šakti* a *prakrti-purušašakti*. *Sattva-guna*, která podnítila vznik Podstatě Bytí, je produktem esence rodičů, kteří náleží do třídy lidských bytostí – *vačaspátí*. Tato skutečná esence si osvojila formu a vesmír se v této formě zjevil jak uvnitř, tak i vně. Jasně pochopte ten zdroj. Je jako nepatrné seménko banánu, které vzroste do obrovské výše a zaplňuje velký prostor. Kdo je ale tím, kdo zaplňuje tento prostor? Je to síla tohoto malého seménka. Stejně tak pochopte tuto základní esenci výtazku z rodičů, která vede k probuzení „jáství“, které se samo projevuje ve vesmíru. Jděte proto k tomuto zdroji a plně jej po-

chopte. Stejně tak jako když semeno v sobě obsahuje skrytou formu rostliny, tak i semeno rodičů v sobě obsahuje skrytou formu muže či ženy v image (pozn. př. – podobě) rodičů.

Otec a matka jsou také výrazem *sattva-guny*, čili pouze základního esenciálního principu. Výsledkem tření nastal výron. Tento výron obsahoval fotografii rodičů a rostl do formy dítěte podobného rodičům. Kde byla vaše Podstata Bytí ukryta před vaším narozením? Nebyla skryta v základní esenci rodičů? Není to věčné drama reprodukce všech druhů skrze princip *sattvy* a energie, označované jako *puruša-prakrti*?

T: Dotyk „jáství“ nemá v sobě sám o sobě nic osobního. Zdá se být osobním pouze tehdy, když je spojen s tělem a myslí.

M: Tento dotyk „jáství“ je pouze projevem a není individuální.

T: Mluvil jste o stavu „sebelásky“. Když říkám, že někoho miluji, tak to ve skutečnosti znamená, že „jáství“ na tomto místě rozpozná „jáství“ na tantom místě.

M: Vůbec tu neexistuje žádná separace toho a onoho v lásce milovat někoho. Pouze „láska být“ vyklíčila. Podstupujete mnoho obtíží a nepřízní, jen abyste udržel stav „lásky být“. Abyste prostě udrželi tento stav v radosti a spokojenosti, zaměstnáváte se v příliš mnoha činnostech.

T: Utrpení je tedy nasměrování pozornosti k něčemu jinému než stavu „já miluji“. Když je toto všechno tedy cíleno k zvětšení „jáství“ a k „sebelásce“, není to potom touha?

M: Toto není touha, to je skutečná přirozenost „jáství“ prostě *být*. Podstata Bytí chce být a chce se ustavičně udržovat. Je to její skutečná přirozenost. Nemyslete si, že je to přirozeností individuality.

T: I když je tato Podstata napojena na tělo a mysl?

M: Obrovské množství myslí a těl je zformováno z tohoto principu. Je to zdroj tvoření. Milióny druhů jsou stvořeny z tohoto základního principu. Je to *mūlamāja*, semeno iluze.

T: Vytváří vjem „já jsem“ vás?

M: Z mé Podstaty Bytí jsou vytvořeny 3 světy. V mém snovém světě jsou vytvořeny milióny červů, lidských bytostí atd. Kdy a odkud se tento snový svět objevil? Objevil se ze zjevného bdění ve snovém světě.

T: Znamená to, že jestliže zavřu oči, tak vy neexistujete?

M: Kdo vám řekl, že vaše oči jsou zavřené?

T: Mé „jáství“.

M: Bylo také vaše vědomí zavřené v okamžiku, kdy jste zavřel své oči?

T: Ne.

M: Jako výsledek milostného spojení ztělesněných objektů nazývaných jako rodiče, jste vy tím připomínatelem, který vám říká, že jste stvoření, které bylo zakončeno z jejich blaženého momentu. Tato forma, ztělesněná osoba, je připomínatelem této blaženosti. Nasbíral jste mnoho znalostí a cítíte se být připraven stát se guruem a tak začnete vysvětlovat poznání, tedy toto nashromážděné poznání a ne vaše vlastní zjevené poznání. Právě poznání vám není plně zjeveno, nerealizoval jste sebe sama a proto budete pouhým pseudo-guruem. Vaše existence byla ve skrytém stavu ve vašem otci a matce. Vy ale chcete pokračovat od nynějška. Odkud jste ale

povstal? Jděte ke zdroji, ze kterého jste se zjevil. Někdo měl legraci z blaha a já trpím a brečím po stovky let.

T: Je správné porovnat „jáství“ k místnosti, která má dvoje dveře? Na jedné straně vidíte svět a z druhé strany vnímáte *parabrahman*.

M: Nejsou tu žádné dveře k *parabrahman*, drahý synu. Podívejte se na dveře, ze kterých jste se zjevil. Čím a kde jste byl před objevením se v těchto dveřích? Můžete položit otázku vztahující se k tomuto tématu.

T: V tomto „já jsem“ je láska a zároveň i utrpení.

M: Příčinou je štěstí a výsledkem je „jáství“. Příčinou je blaženost, ale výsledek musí trpět od počátku do konce.

T: Je tu v tomto probíhajícím čase uvědomění lásky a utrpení současné?

M: Vše, co přžívá v kosmu v čase lásky je zaznamenáno ve výsledku a tento výsledek se náhodně zformuje a je replikou rodičů. Vaše narození tak značí vesmírný film v tomto momentě. Není to pouhé zrození, neboť je vybaveno vnitřním a vnějším vesmírem.

T: Jakmile jste zrozen, Vědomí je neustálé, ale v mé meditaci přichází a odchází.

M: Podstata Bytí je neustálá a ví o sobě pouze prostřednictvím tělesné formy, zatímco bez této formy nezná sebe samu (tzn. že je v Absolutním stavu). Kdo je svědkem přicházení a odcházení Vědomí?

T: Prostě uvědomění.

M: To, co tu říkáte, je správné na cestě, ale ve skutečnosti tomu tak není. Je to jako kdybyste řekl, že vám slibuji, že vám dám 10 000 rupií, *ale...* To uvědomění, o kterém mluvíte, je stavem *parabrahman*, ale to je jen slovo. Vy musíte spočinout v tomto stavu. V současnosti je stav „já jsem“ ve stavu Podstaty Bytí. Když ale nemám znalost iluze „já jsem“, potom zůstává pouze stav *purnabrahman* neboli *parabrahman*. V nepřítomnosti dotyku „jáství“ jsem úplným kompletním stavem *purnabrahman*, čili věčným stavem.

Hranice mezi Podstatou Bytí a Ne-Bytím je místem, kde dochází k odtrhnutí intelektu, protože intelekt mizí v této přesné lokalitě. Tato hranice se nazývá *mahá-jógou*.

Ve frázi „vy a já“ neexistuje žádná dualita v momentu, kdy je spojka „a“ odstraněna a tehdy neexistuje žádné oddělení toho „vy“ a „já“. Podobně tato Podstata Bytí je jako tato spojka. Když je spojka odstraněna, nezůstává tu žádná dualita.

Musíte spočívat na této hranici, v tomto *mahá-jógovém* stavu. Sestoupil jste do skladiště tohoto stavu, čemuž se říká „zrození“.

T: Jaké místo je v tomto skladišti, v tomto zrozeném principu, v dotyku „já jsem“, v Podstatě Bytí, vyčleněno pro zlost, strach a nenávisť?

M: V semenu těch dvou tělesných forem (rodičů) je skryta potenciální síla pro nespočetné vesmíry.

T: To, co tu říkáte, je velice souhlasné s učením J. Krišnamurthiho.

M: Ten, kdo pochopí základní bod nevědomosti, kterým je Podstata Bytí, může hovořit o čemkoliv, co se mu zachce. V prostoru tohoto bodu Podstaty Bytí spočívají nespočetné vesmíry. Jestliže tomu chcete lépe porozu-

mět, vezte si příklad snového světa. Tento snový svět není ničím jiným, než zjevným bdělým stavem, který trvá velmi krátce v hlubokém spánku. Je to jako dotyk a konec. Ve snění je vytvořeno mnoho snových vesmírů.

28. ledna 1980

KDE JE MYSL V NEPŘÍTOMNOSTI TĚLESNÉ IDENTITY?

Maharadž: Není tu žádný činitel, žádný tvůrce tohoto projeveného světa a vesmíru. Není tu nikdo, kdo by se těšil; všechno se děje spontánně.

Tazatel: Měli bychom v průběhu, kdy provádíme *džapu* (tj. opakování svatých slov), vtáhnout význam slov do střediska pozornosti?

M: Neměl byste libovolně zkoušet vypracovávat význam *džapy*. Význam vyvstane sám od sebe ve vás a vyzve vás v pravý čas podle vaší kvality. Projev dynamické *šakti* neboli energie nastane skrze člověka a mění se s každou individualitou. Snažte se všemi silami zvládat si své rodinné povinnosti, přizpůsobte se světským a sociálním zodpovědnostem s plným zápallem a nadšením, ale také alespoň pochopte a poznejte své vlastní „já“ a to „co jste“. Postupně budete realizovat skutečnost, že jako ten, kdo to zná a chápe, nemáte žádnou totožnost co se týče místa a formy. Všechny vnímatelné a hmatatelné pohyby ve vesmíru a světě se prostě dějí bez toho, aby měly nějaký specifický důvod. Takže tu je fungování, rotování, vibrování, čerání bez účelu. Nicméně Vy přezíváte navždy bez totožnosti s tělesnou formou, jménem nebo jakýmkoliv jiným iluzorním údajem. Jakýkoliv jiný princip, který je, definuje a ztotožňuje se s formou, iluzí, jménem a tělem, vytváří, žije a udržuje sebe sama sebou samým. Později stejně musí zmizet. Pochopení celé této akční hry je poznáním. Pán Krišna jenom mluvil o *paramátmanu* – čili o nejvyšším já jako o sobě samém. Jiní také vysvětlovali tento stav, ale byli chyceni ve svých vlastních konceptech. Jestliže vůbec někdy dávám prostor myšlení, tak se to vztahuje k projevu a jeho přirozené hře. Nepřemýšlím o změně přirozeného běhu projevu. Nicméně když se vy budete zaplétat v myšlení, tak to bude z osobní neboli individuální úrovně a budete se starat o své osobní problémy. Není potřeba nic dělat, pouze objevte, jak tento dotyk „jáství“ ve vás vůbec přišel k sobě.

T: Když hovořím, není tu žádný pocit toho, že mluvím.

M: Nyní mluvíte z takové totožnosti, kterou si držíte. Jakou podporu má tato totožnost?

T: Slova prostě jen vycházejí ven.

M: Když mluvíte, závisíte na své vlastní existenci nebo na existenci někoho jiného?

T: Na své vlastní totožnosti.

M: Tato Podstata Bytí vaší osobní totožnosti, vašeho já, má krátké trvání. Je to pouze krátkodobá zkušenost. Ovšem ten, kdo zakouší Podstatu Bytí, existuje navždy. Musíte realizovat tohoto Zakusitele. „Vy“ jste stále přítomný existující princip. Z jaké totožnosti jste připraven mluvit?

T: Od té doby, kdy nemám žádnou touhu se bavit, tak nyní vím, že tento můj hovor již nevychází z minulé formy těla a mysli.

M: Chci na svoji otázku přesnou odpověď. Proč jste utrousil tyto nevhodná slova? Opět opakuji svoji otázku: „Budete mluvit z hlediska krátkodobé Podstaty Bytí nebo Věčnosti?“

T: Není tu žádné osobní „já“, které by tu mluvilo.

M: Toto mi nedávejte! Viním vás z toho, že pouze vy tu hovoříte. Mluvíte z dočasné pozice nebo ze stálé pozice?

T: Nemluvím z dočasné pozice.

M: Neříkáte pravdu.

T: Je to moje zkušenost, že žádné „já“ v mém projevu není. Když říkáte, že „já“, osoba, mluví, tak toto není pravdou.

M: Jste hloupý, když toto říkáte, protože opravdové poznání vám nebylo ještě zjeveno. Budete mi tedy předávat informace z hlediska dočasného stavu nebo z jiného hlediska? Zdá se, že nerozumíte mé otázce.

T: Jasně se mi jeví to, že cokoliv, co se objeví jako dočasné, je skutečně dočasné.

M: Jaký druh informace potom tedy dáte někomu, komu budete chtít popsat stav, který je neustálý.

T: Budu klást důraz na to, že by tento člověk měl jít a navštívit *sat-guru*.

M: Kde je potom hodnota nebo cena osoby, která vede žáka?

T: Povede několik lidí, kteří jej navštíví.

M: Pošlu vás odsud pryč. Nedám vám jakékoliv poznání. Měl bych vás učít znova celou abecedu od začátku? Nejprve si přečtete knihu *Já Jsem To* a hloubejte o tom. Měl bych pokaždé, když sem někdo přijde, začít učít od začátku? Kým bylo „já“ před zjevením Podstaty Bytí? Jak a proč se tato Podstata zjevila? Pouze musíme dostat odpovědi na tyto otázky.

T: Následuji přístup, který mi byl ukázán mým guruem. Cokoliv, co je získáno, je neskutečné a časově omezené.

M: To může říci každý. Jak vzniklo tělo a tato Podstata Bytí. Chci znát toto.

T: Ještě jsem se nerozhodl, o čem mám hovořit. Cokoliv, co je mnou nasáknuto, bude vyjadřovat samo sebe.

M: Nikdo si nemůže rozhodnout, o čem bude hovořit. Představte si, že si připravíte mnoho bodů, o kterých zde chcete hovořit, avšak si na ně nebudete moci najednou vzpomenout nebo je zapomenete. Co budete potom dělat? Nefunguje to tak, že cokoliv, co máte předem rozhodnuté a připravené, se skutečně každým okamžikem přihodí. Vjem, že „vy jste“ je velikou věcí. Co je na tom to nejdůležitější je skutečnost, že si pamatujete svůj pocit Bytí. Současně s tím se objevují všechny další věci. Předtím tu nebyla tato paměť „já jsem“ a náhle se objevila. Nyní to vysvětlím na duchovní rozmluvě, nazývané *nirúpana*. Slovo *nirúpana* je v Marathi odvozeno ze slova *nirúpa*, které znamená „poselství“. Tudíž jestliže má být vyslovena jakákoliv duchovní rozmluva, které se říká *nirúpana*, tak musí být nejprve přítomno základní poselství „já jsem“. Cokoliv, co vyplývá z tohoto základního poselství, bude duchovní rozmluvou. Takové duchovní poselství, které je vyslá-

no, podá informaci o těch, kdo toto poselství poslouchají. K vyslání tohoto poselství přijme Absolutno, skutečné „Já“, Podstatu Bytí. Nyní si představte vládního poslíčka – kurýra, který pouze dodá zprávu z vlády na určené místo, ale není vládou. Vykonává své povinnosti jako vládní služebník. Ovšem zde je „jáství“ samo o sobě vládou a poslíčkem. Někteří proroci říkají, že jsou Božími posly. Ale Krišna toto neříká. On důrazně prohlašuje: „Všechno toto tvoření je ze Mne, ale Já–Absolutno, jsem od toho oddělen. A cokoliv je vytvořeno ze mně, tak září jako festivalový ohňostroj až do vyčerpání, ale Já–Absolutno, přežívám navždy.“ Jsou tu rozdílné metody k vysvětlení duchovní podstaty. Neučím se zpaměti duchovní proslavy ostatních. Hlavní bod, který musíte pochopit, je tento: Jak a proč se tento vjem mého Bytí zjevil společně s titulem zrození a čím jsem byl před tímto vjemem Bytí? Pouze velice zřídka někdo právě toto pochopí.

Bylo zde mnoho inkarnací, ale pouze Bhagavan Krišna řekl: „Jsem stvořitelem všech *avatarů* a jsem také jejich znalec.“

Jak Šankaračárja tak i Ramana Mahářiši vysvětlili tento aspekt duchovní podstaty s jasností. Jejich otázka byla: Kdo jsem Já – věčné „Já“? A jaký jsem „Já“, když jsem kvalifikován vjemem Podstaty Bytí a času? Toto musí být pochopeno. To je vše.

Velká *mūlamāja* vás oklamává ovlivňováním, po kterém věříte, že jste měl milióny životů, ale vy jako nevědomý jedinec jste o tomto jevu nikdy nehloubal správným způsobem. Před vaším zrozením jste neměl žádné poznání o tom, že „jste byl“ a že jste zažil milióny takových životů. Může být vůbec takový příběh považován za věrohodný? Věříte, že jste narozen a že budete znovunarozen, že ano? Co jste a jakto, že jste? Dokud není věnována pozornost těmto otázkám a dokud to není plně pochopeno, není možné, abyste byl uvolněn z dominantní závislosti na těchto představách. Jsou také rozvedeny 4 Védami, které způsobily vytržení k tanci mnohým lidem, kteří se naladili na jejich obsah. Když jsem soustředil svoji pozornost na bod bdělého stavu, Vědy rozevřely své dlaně k úplnému odevzdání a zmizely do tichosti.

Zvažte nejprve *prakrti* a *purušu*, dva věčné principy, abyste pochopil tento proces. Výsledkem interakce (*pozn. př. – vzájemného působení*) těchto principů se zjevilo 5 elementů a 3 *guny*. Prostor, vzduch, oheň a voda společně se *sattvou*, *radžasem* a *tamasem* vytvořily zemi a připravily ji k dalšímu vývoji. Na zemi vyrostla vegetace a když výtazek s této vegetace vytvořil tělesnou formu, tak se také vzápětí objevil latentně skrytý princip Podstaty Bytí. 5 elementů nemá žádné ponětí o svém vjemu Bytí. Podstata Bytí je projevena v tělesné formě v průběhu 5-ti elementárního procesu. Od toho okamžiku se začaly vytvářet pravidla, zákony, rituály apod. Nyní se tento věčný princip, který neznal svoji existenci, projevuje skrze milióny forem.

Před narozením se ani tento princip ani rodiče navzájem neznali. Princip byl vložen v tekuté formě do lůna matky. V průběhu devíti měsíců se rozvinul do formy kojence, který je v podstatě skutečným semenem všech budoucích zkušeností. Toto semeno – Podstata Bytí je čistou *sattvou* a skutečnou esencí vyživovaného těla a je pouze úplnou nevědomostí. Semeno

budoucích zkušeností determinuje *prarabdha*, což je jakýkoliv děj, kterým bude budoucí dítě muset projít v utrpení a zakoušení. Nešťastné dítě, které o sobě před narozením nic „nevědělo“, je nyní vystaveno celé škále utrpení ve zrození. V okamžiku početí dítěte byla do základního principu tohoto dítěte vytištěna přesná fotografie úplné situace ve vesmíru včetně materiálu, ze kterého bylo toto dítě rodiči počato, pozice planet, hvězd na obloze atd. Jaký je tento princip, který přijímá tuto fotografii? Nejvyšší princip je nazýván jmény jako je *brahmasútra*, *mùlamája*, *híranjagarbha*, *átma-prem* atd. Říká se tomu také *mahá-tattva*, protože má nejvyšší význam ve světě. Tato *mahá-tattva* je dále známa božskými jmény jako je Kristus, Krišna, Šiva a Višnu. Nazývá se také *parabthi* – což je oceán života, naplněný milióny forem. Pán Krišna říká: „Skrze tuto *jógamájú*, tento Nejvyšší Princip, provádím všechny vesmírné činnosti ve světě, zatímco Já, Absolutno, zůstávám stranou.“

Úplný projevený vesmír je spojen a vybaven touto energií skrze *jógamájú*, *jógašakti*. Tato Podstata Bytí nebyla plně projevena v lůně. Proto si pamatujete, že vaše „jáství“, váš osud, se projevil spontánně a nežádaně. Jak dlouho bude trvat tato Podstata Bytí, která je projevena? Přinesla si do projevu svůj vlastní datum vypršení platnosti a tudíž je časově omezená. V lůně Podstata Bytí nezná sebe samu.

Džňáninovi se říká takto proto, že pochopil kořeny Podstaty Bytí a že pochopil, že je to pouze čistá nevědomost. Neangažuje se ve hře této Podstaty Bytí a tak jí překračuje. Pozoruje vyrašení, živení a zmizení tohoto principu a ví, že není tímto principem. Je pozorovatelem a znalcem této Podstaty Bytí, *prarabdhy*.

Tato Podstata Bytí, která byla v rodící se úrovni v lůně matky, cítila svoji Podstatu chvíli poté, kdy tělo přišlo na svět a akceptovala totožnost svého těla jako svoji totožnost samotnou. Díky vyživování se tělesná forma začala rozvíjet do image (*pozn. př. podoby*) rodičů, jejichž fotografie byla naříšena na tuto Podstatu v okamžiku početí. Tento malý kontejner potravinové esence (*pozn. př. tělo*) je vysáván touto Podstatou Bytí, vědomím „já jsem“ ve dne v noci. Princip, který vysává tento kontejner, není tělem, nýbrž je oddělen od těla. Tato Podstata Bytí a její princip spočívá v tomto těle sám o sobě. Stejně tak jako když dítě vysává svoji matku při kojení z prsu, Podstata Bytí konzumuje tělo.

Vy chcete získat sebezpoznání, není-li pravda? Není to ale v žádném případě dětská hra. Jestliže se chcete stát *džňáninem*, musíte nejprve porozumět tomu, co jste, čili musíte vědět, co je toto „jáství“ a jak se objevilo. Jaký byl váš pravý stav před „jástvím“ Pouze Pán Krišna toto jasně vysvětlil. Říká: „Od té doby, kdy se „jáství“ zjevuje a potom mizí, tak Já, Absolutno, tím nemohu být. Já přežívám navždy.“

Můj *sat-guru* mi řekl: „I přes své světské aktivity jsi nezrozen, jsi od toho všeho oddělen.“ Takže jakákoliv osoba se může stát *džňáninem* za předpokladu, že jasně pochopí následující skutečnost: Podstata Bytí se zjevuje jako výsledek těla, které je vyživované potravinovou esencí a funguje sama o sobě a mizí v okamžiku, kdy kvalita tohoto potravinami vyživovaného tě-

la nemůže udržet toto tělo při životě. V tomto procesu chápání adept realizuje skutečnost, že není Podstatou Bytí a tak spočívá ve stavu *džňánina*.

Bylo zde příliš mnoho inkarnací, kteří se považovali za realizované a dávali si nejvyšší duchovní ocenění, ale uvěznili se ve svých konceptech, které si nasbírali od jinud a to buď posloucháním nebo čtením knih. Abyste prováděl a řídil jakoukoliv světskou či duchovní činnost, tak k tomu potřebujete slova, která jsou nutná. Od té doby, kdy *džňánin* překračuje koncepty, je osvobozen od slov. V tichosti *džňány* přešla všechna slova do ticha, protože Vědy, které prohlašují: „Nejsem toto, nejsem tamto“ (*pozn. ed. netí-neti, neboli úplná negace za účelem dosažení toho, co je*), zcela vyčerpaly všechna svá slova a staly se „Védantou“ – což značí konec Věd, konec slov.

Řekl jsem vám toho dost o *prarabdha* a o jeho zkušenostech a také o tom, jak tyto zkušenosti byly vytvořeny a proč. Kde jste nyní v celé této hře? Jaké je vaše umístění? Jaká je vaše totožnost, kterou byste rádi chránil? Která z totožností je a zůstává vaší věrohodnou identitou, když si vezmete svůj život od raného dětství k mládí, dospělosti a stáří? Která je ta jediná pravá mezi těmi všemi? Ve skutečnosti tu není vůbec žádná evidence, že jste byl narozen.

T: Nemyslím o žádné takové identitě jako takové. Ve všech mých zkušenostech občas cítím pocit „já“ velmi nepatrně. Je to jen pozornost a objekt pozornosti. Ovšem když zaměřím pozornost na „já jsem“, potom „já jsem“ se stává menší.

M: Když zaměříte svoji pozornost na „já jsem“, cítíte nějaké fyzické vnímání?

T: Když moje pozornost není na „já jsem“, tak je to pryč. Ovšem když je moje pozornost velmi silná, tak jsou vnímány objekty.

M: Je ale vaše pozornost stabilní a permanentní?

T: Ano.

M: Jestliže tomu tak je, tak to popište. A máte tuto zkušenost.

T: Ano.

M: Proč jste sem potom přišel?

T: Zkušenost není trvalá.

M: Jestliže je to pevně stabilizováno, potom to musí být kontinuální a trvalé.

T: Je to stabilní po krátkou chvíli.

M: Kdo pozoruje dva stavy čisté a nečisté pozornosti?

T: Možná znalec, pozornost. Snad někdo poukazuje na pozornost, ale já nemluvím.

M: Kdo tomu všemu věnuje pozornost, vy nebo někdo jiný?

T: Pravda to ví.

M: Studujete správně. Meditujte tak často, jak jen to je možné. Odcházejte do *samádhi* na hodiny v pojetí času.

T: Moje mysl je klidná, ale je pozorná. Dívám se na toto „já jsem“.

M: Dostal jste se na stupeň Znalosti „já jsem“, ale i tak musíte dosáhnout svůj cíl. Je to možné pouze tehdy, když se pozornost rozplyne do po-

zornosti. Kdyby se tak stalo a pozornost by se rozšířila sama o sobě, neměl byste důvod sem chodit.

T: Ó, rozumím. Měl bych přežvýkat svoji pozornost.

M: Ano. Současně zůstáváte viset na úrovni pozornosti. Mělo by to být plně zkonsumováno. Vy nyní mluvíte z úrovně poznání „já jsem“, které je časově omezené a dočasné.

Druhý návštěvník: Mohla by to být pozornost bez objektů?

M: Může zde být taková pozornost bez jakéholiv objektu? Jestliže je zde pozornost, objekt je zde také.

T: Může tu být někdo, kdo by získal *samádhi*, když pozornost a její objekty odpadnou?

M: Kdo je znalcem toho všeho?

T: Kladete mi návnadu?

M: Mluvím pro vás.

Druhý návštěvník: Moje mysl je velmi klidná a nepohybuje se směrem k jakémukoliv objektu. Zdá se, že je tu tichost mysli, klid. To je mojí zkušeností zde.

M: Co říkal?

T: Když něco přijde, co zaujme moji pozornost, můj klid je zlomen a vjem?já jsem přechází do bytí. V tento moment se moje mysl dívá směrem k objektům takže objekt a vjem „já jsem“ vzniká v současnou dobu.

M: Jevíte se, že mluvíte ze stavu těla a mysli. Já mluvím ze stavu prázdné mysli (*pozn. př.no-mind*). Mysl tu vytrvá do té doby, jak tu existuje totožnost s tělem. Kde je mysl, když je tato totožnost pryč? Bdělý stav, hluboký spánek a Podstata Bytí jsou označovány termínem „narození“ a toto je dočasný stav.

T: Avšak nemusím napřed prošetřit toto tělo a mysl z tohoto stavu, abych jej důkladně znal?

M: Jsem učitelem v mateřské školce, že bych měl začít vysvětlovat od a,b,c..., že toto a toto je stav těla a mysli? Můj hovor začíná od *prarabdha* a od kořene Podstata Bytí. Neprojednávám tu otázky těla a mysli.

31. ledna 1980

SKRZE DOTYK PODSTATY BYTÍ VZNIKÁ ÚPLNÝ VESMÍR

Maharadž: Cokoliv, co je viděno a cítěno v úhrnu a jakoby v prostoru, je Univerzálním projevem – Brahman, ale „formy“ vyzářily v tomto prostoru a tudíž jsou cítěny jako oddělené entity, izolované jedna od druhé.

Pro *džňánina* je vše pouze Brahman a jeho vyjádření. Každá žijící bytost má vjem Přítomnosti. Tento vjem se sám o sobě ztotožňuje s tělesnou formou a tímto způsobem funguje ve světě. Vjem Přítomnosti Bytí má ohromnou potencialitu, zvláště v lidském těle, protože tělesné smysly tohoto druhu jsou vyvinuty na nejvyšší úrovni.

Tento vjem Bytí, který je Vědomím, má kapacitu realizovat svoji pravou přirozenost a spočinout ve stavu *Išvary*, což je božský stav. Starodávne texty, 4 Vědy, potvrdily, že tento vjem Bytí je pouze jako čistý Brahman, což je také dosvědčeno svatými a realizovanými světci.

Výstřik oceánu obsahuje nespočetné množství kapek. Tyto kapky jsou oceánem pouze tehdy, když nejsou odděleny od oceánu. V oddělenosti jsou individuálními kapkami. Nicméně slaná chuť vody, a to jak oceánu tak i jeho kapek, je stejná. Stejně tak jako je slaná chuť přítomna v úplném oceánu, Podstata Bytí neboli vjem „já jsem“ v lidské formě má vrozenou kapacitu být všeprostopující. Ovšem vzhledem k tomu, že je podmíněn a tímto i omezen sám o sobě pouze k lidské formě, je pouze zaujatý ochraňováním těla.

Výsledkem projeveného vyvstání lidské formy bylo projevené Vědomí zjevně roztřepeno. Na toto rozkouskování by mělo být nahlíženo pouze v pohledu k lidským formám, protože ve skutečnosti Vědomí přetrvává stále, a to jak uvnitř těl tak i mimo ně.

Mysl je výsledkem 5-ti vitálních energií (*pozn. ed. prána, apána, samána, vyjána, udána*) v těle, známých jako *pañca-prány*. Tato mysl si velebí a raduje se z dojmů – ze *samskár*, které jsou obdrženy z vnějšího prostředí a vnímány prostřednictvím tělesných smyslů. Ovšem mysl může očistit samu sebe v přítomnosti světců a svatých, kteří k tomuto účelu řídí praxi zpěvů ve chvále svatých jmen Bohů nebo když provádí pokání a podobná cvičení.

Součástí přirozeného projevu nese čirý dynamický Brahman nevědomě všechna rozdílná těla jako přívěšky a potom skrze ně funguje. To vyúsťuje ve vnímání světa, které nastává skrze tělesné smyslové orgány. K tomu ještě vnitřní princip, kterým je vjem „jáství“, přijímá tělesnou formu jako samu sebe a jedná v reakcích na diktování a požadavky těla. I přes všechna tato zkruslení a modifikace zůstává vjem „jáství“ nezměněn ve své vrozené

přirozenosti. V okamžiku, kdy tento čistý dynamický Brahman, který je motivující silou za tělesným fungováním, přestane pokračovat ve svém popudu, se tělo dostane do nefunkčnosti, čemuž se běžně říká „smrt“.

Takto Vědomí neodchází nikam. Pouze jeho fungování srkze „mrtvé“ tělo je vyčerpáno v místě a v prostoru a čistý dynamický Brahman zůstává neovlivněn.

Do té doby, kdy vjem Bytí neboli Vědomí, které sídlí v těle, nepozná svoji pravou přirozenost, je nucené být svázáno k ztotožňování se s tělem a všemi jeho aktivitami, protože se považuje za činitele, který je odkázán k intenzivnímu utrpení. Toto utrpení se odehrává především v okamžiku, kdy tělo odchází do neživotnosti a přepadá ho smrt.

Pohyb vitálního dechu (*pozn. ed. např. libido, kreativní energie, tvořivé tendence, instinkt sebezáchovy atd.*) je jasně vycitován ve zdravém těle, ale když se přihodí smrt, vitální dech opouští tělo a pohyb je okamžitě ukončen. Nicméně v případě Brahman neexistuje pohyb jako takový vůbec a Brahman pokračuje ve své neustálé přítomnosti. Když umírá tělo, tak tento základní princip, čistý Brahman, neopouští tělo ve svém pokračování ve formě individuální entity jednoduše proto, že stále přežívá všude a vždy. Tento bod musí být jasně pochopen. Ovšem v momentě „smrti“ těla výraz tohoto principu skrze tělo umlkne pouze na tom určitém místě.

Když se hraje na hudební nástroj tak zvuk, který vychází z tohoto nástroje, vyplňuje okolní prostor. Ovšem v okamžiku, kdy přestane tento nástroj znít, tak jeho zvuk již nikam necestuje, rozplyne se a úplně odezní.

V současné chvíli je tato tělesná forma výsledkem 5-ti elementů. Tyto elementy jsou vytvořeny z *átman*. Jak ovšem někdo rozpozná *átman*? Je to díky pochopení a poznání „já jsem“, neboli *átma-džňány*. Stejně tak, jako je prostor všeprostopující, i poznání „já jsem“ je všeprostopující, neomezené a nekonečné. Je nepochopitelné, že se na tento nejvyšší princip pohlíží jako kdyby to bylo tělo! Všechna utrpení jsou vzhledem k této chybné totožnosti. Pokud vzhledem k jeho absolutnosti budete nevíce oddáni tomuto principu, nebudete podstupovat utrpení a ani smrt.

Narození a smrt jsou povídačky. Narození označuje zrození těla, které později roste z potravinové esence. Nelze říci, že by *átman* potřeboval vstupovat do těla, protože je již všude stejně jako prostor. Jestliže je tělo zdravé, jeho fungování bude začínat přirozeným způsobem v důsledku vlivu principu *átman*. Tento princip je nesmrtelný a nezničitelný. Pokud chcete nabýt jeho chuti, jasně pochopte, že to není nic jiného, než poznání „já jsem“, dotyk „jáství“. Nezapomeňte na tento základní princip.

Tento velký princip – *átman* – zůstává neovlivněn jakoukoliv aktivitou, kterou konáte ze své totožnosti těla. Nicméně dotyk „jáství“ se objevuje pouze tehdy, když je dostupné vyživované tělo. Když konstatujete: „Jsem velice silný a zdravý“, tak to znamená, že bylo zkonsumováno mnoho plnohodnotného jídla, které bylo vámi strávené a tudíž je vaše tělo silné. Ovšem tělo není vaším vjemem Bytí. I když je tělo silné, musí být znovu denně živěné potravou a vodou. Vitální dech bez rtů a jazyku přežvykuje a vysává vyživovanou esenci z těla zatímco mysl zpívá ve chvále dojmů, které byly

souhrnně nasbírány prostřednictvím smyslových orgánů a vy si obratem myslíte, že provádíte všechny tyto činnosti sami a považujete je za „své“.

Připusťme, že budeme tento vjem Bytí nazývat *guna*, což je kvalita nebo-li *džňána*, která stále existuje v částici potravy. Takže kdykoliv, kdy je nějaká forma potravy dostupná, tak tato latentní kvalita projevuje sebe samu nejdříve s pohybem a pulsem a později jako mysl.

Nejvyšší všeprostopující princip, jehož výraz skrze tělo je nazýván *gunou*, je ve Védách označován jako *sagunabrahman*. Tento název má několik významů jako třeba „láska být“, vjem „jáství“, Podstata Bytí atd. Tento stav nemá žádnou formu nebo tvar stejně jako mysl nemá žádný tvar. Pouze vyživované tělo má formu.

Tento skutečný princip se vyjádří třeba jako červ či mikrob z rozpadávajícího se lidského těla. Kdykoliv je někde odhozen zbytek potravy, který je brán jako odpaděk, je patrné, že se zde objeví nová živoucí forma, která bude prostupovat skrz naskrz tímto odpadkem. Dynamický, životadárny princip *sagunabrahman*, oživuje výživné formy kdykoliv, kdy jsou vhodné podmínky, ale jeho výraz se mění u každé formy. Takže my rozeznáváme tyto vyživované formy jako červy, hmyz, ptáky, zvířata atd. v závislosti na jejich tvaru a charakteristice.

Skutečný princip *sagunabrahman*, pokud je projeven skrze lidské tělo, má potenciální možnost dovést hledajícího k Nejvyššímu. Děje se to ovšem pouze za toho předpokladu, že je vše pochopeno a realizováno správně. *Sagunabrahman* není nic jině než váš vjem Bytí a spočívá v každém lidském těle. Pokud budete spočívát v tomto stavu, narození a smrt budou transcendovány. Nemusíte k tomuto účelu praktikovat žádné rituály nebo duchovní disciplíny. Pouze buďte před myslí, prostě jen *buďte*.

Mnozí lidé jsou zaneprázdnění duchovními snahami, když provádějí pokání, zpívají svatá jména, vykonávají poutě ke svatým místům a provádějí další disciplíny pro svoji záchranu. Nechte je dělat to, co chtějí. Pravděpodobně si myslí, že je na nich požadováno, aby si očistili hříchy svých minulých životů podle svých *prarabdha*.

Jestliže vás život zavede ke světcí, který realizoval svoji přirozenost, nebude na vás vyžadováno, abyste dělali cokoli na cestě duchovních disciplín. Je to způsobeno tím, že vám prostřednictvím svého učení zjeví vaši pravou přirozenost jako kdyby vám nastavil zrcadlo.

Mnoho takzvaných světců se pohybuje z místa na místo a propaguje svoje duchovní poznání. Proč bych se ale měl potulovat sem a tam a kam bych měl chodit? Ve svém přirozeném stavu jsem všude. Toto bude také vámi realizováno tehdy, když spočínáte v poznání „já jsem“.

Chodíte za svými strýci či tetami proto, že jste s nimi v příbuzenském stavu prostřednictvím svého těla. Proč byste měli chodit sem a tam, když jste všude? Již žádná duchovní disciplína na vás nebude požadována, když plně nasajete to, co jsem vám tu vypověděl.

S tímto pochopením budete vše pozorovat a závěrem budete konstatovat, že jakékoliv duchovní či světské činnosti, které se dějí skrze vás, jsou pouze zábavy pro trávení času a že jsou pouze fungováním projevu dynamického principu – *máji*.

Spočívání v poznání „já jsem“ je vašim opravdovým náboženstvím – *svadharmou*. Ovšem místo toho, abyste následovali toto náboženství, vybrali jste si být nenáboženští podvolením se diktátu svých představ, které vás vedou k tomu, že věříte, že jste tělo. Toto nepochopení ve vás pouze podporuje strach ze smrti.

Pokud tělu není dodávána potrava, stává se slabším a slabším, až se jednoho okamžiku stane, že váš vitální dech opustí tělo. Lidé budou říkat, že jste mrtví, ale *vy* tuto informaci neobdržíte. Může se stát, že jste plní hříchů, ovšem to je pouze ve vztahu k vaší tělesné totožnosti a tudíž i vaše smrt se týká tělesné totožnosti.

Prosim, abyste jasně chápali, že Vy, Absolutno, zbavené jakékoliv tělesné identity, jste kompletní, dokonalí a Nezrozeni. Proč tedy cítíte obvinění z miliónů zrození v minulých životech? Mohli byste mi v této souvislosti, jestliže si na to vzpomínáte, říci alespoň jedno z vašich minulých zrození? Nepapouškujte to, co vám řekli jiní a mluvejte upřímně pouze o svých vlastních přímých zkušenostech. Ve skutečnosti jste neměli žádné zrození. Různé formy se zjevují a mizí jako výsledek 5–ti elementární hry. Kde jste a co jste v této hře? A kde je smysl otázky, týkající se vašeho přicházení a odcházení? Čím jsou tato náboženství a kultury? Nejsou pouhou propagací pošetilých idejí světců a proroků, jimž se přihodily určité duchovní koncepty? Toto se mohlo přihodit díky tomu, že světci a proroci rozpoznali vjem Bytí ve své Podstatě. Poté na tento vjem meditovali a spočívali v něm, až nakonec překročili i tento vjem, což vyústilo v jejich konečné realizaci. Od té doby jakékoliv spontánní poznání, které z nich vytrysklo, se stalo náboženstvím a kultem v důsledku hluboké emocionální zaujatosti jejich následovníků.

Nejdůležitější fakt, který musí být pochopen, je pouze tento: „Jestliže je dotyk Podstaty Bytí, potom je vše. Pokud neexistuje Podstata Bytí, svět neexistuje, není žádný Vesmír a není tu vůbec nic.“

Tazatel: Mluvil jste o Podstatě Bytí, udržované vyživovaným tělem a o dynamickém projeveném Vědomí. Jsou totožné?

M: Obojí je to samé. Neexistuje tu žádný tvar či forma pro tento princip, stejně tak jako vitální dech nemá žádnou formu a přesto je dynamický a pulsující. Vitální dech samotný oživuje tělo a toto tělo tu je činné do té doby, kdy je zdravé.

Cokoliv, co je viděno a vnímáno, je neustále ve stavu tvoření a ničení, ale Vy ve své pravé přirozenosti jste nezrozen a nezničitelný. Dokud nerealizujete svoji pravou přirozenost, nebude pro vás existovat klid a mír.

Nezáleží na tom, jak moc se snažíte získat jakékoliv světské statky. Stejně jsou všechny věci omezeny svým odchodem stejně jako vaše koncepty a různé totožnosti. I když následujete jakékoliv náboženství v naději, že získáte něco trvalého z vnějšku, budete bolestně zklamáni. Hlavním smyslem pravé duchovnosti je osvobodit adepta zcela od jeho představ a podmínek.

Když budete následovat jakékoliv náboženství, kult či sektu, stáváte se nevyhnutelně podmíněným, protože jste povinni potvrzovat a akceptovat disciplíny této skupiny a to jak fyzické, tak i mentální. Člověk může občas

nabýt trochu klidu, ale tento klid nebude trvat dlouho. Ve své pravé přirozenosti jste znalcem konceptů a tudíž jste před všemi těmito představami.

T: Mrtvé tělo leží na zemi. Jestliže je ale projevený Brahman všude, neměl by opouštět toto tělo. Co je potom tím principem, které opouští tělo a činí ho tak mrtvým?

M: Vezměme k tomuto účelu diskuse podobnost Brahmana k prostoru. Může prostor zmizet uvnitř těla? Dále mi řekněte, kde smrt těla začala ve všeprostupujícím prostoru?

Je to vůbec možné?

Jaký druh otázek tu kladete? Udělal byste lépe, kdybyste si své otázky nejprve připravil, aby potom daly nějaký smysl.

T: V žijícím těle by mělo být ještě něco jiného než prostor!

M: Něco jiného než prostor?

T: Prostor je tady.

M: V prostoru byla forma potravy a z této potravy bylo zformováno tělo. Projevený Brahman, který jsme nazývali prostor, vyjadřuje sám sebe skrze zdravé vyživované tělo. Jste vedeni k tomu, abyste to nazývali *átman*. Ovšem *átman* není vytvořen stejným způsobem jako tělo; je to nezrozený princip, Brahman.

T: Ó, to znamená, že *átman* není nikdy vytvořen!

M: Samozřejmě že *átman* nemá žádné zrození. Fungování těla společně s vitálním dechem je umožněno díky všeprostupujícímu Brahman. Žijete v chybném domnění, že zrozením formy (těla) dochází k zrození *átmanu* a tudíž to interpretujete chybně.

Všechno toto objasňování je určené pouze pro ty, kdo pociťují ojedinělou nutnost pochopit duchovní principy. Pro ty, kdo jsou stále znepokojováni vylepšováním si svých světských životů se doporučuje uctívání různých božstev.

Když zdravé tělo a vitální dech (*prána*) fungují společně, vjem Podstaty Bytí vyjadřuje sebe tím, že rozpohybuje údy a tělesné smyslové orgány. To to vyjádření je reklamní deklarácí, která potvrzuje věčnou existenci nejvyššího principu – Absolutna, *parabrahman*. Když umře tělo, vjem Podstaty Bytí zmizí a tudíž i reklamní deklaráce Absolutna skrze mrtvé tělo zmizí, ale Absolutno pokračuje ve svém přežívání jako vždy stále.

T: To je to, co jsem chtěl vědět.

M: Hledajícímu byla doporučena rada od gurua, která byla vyjádřena těmito slovy: „Podívej se zpět.“ Jednoduše myslící hledající tedy vzal příkaz doslova a podíval se za sebe, přičemž mu guru opět řekl: Pochop význam, který je za slovy. Pochop, jaký byl tvůj stav před touto formou. Jdi ke zdroji. Podívej se zpět. „Ustup dozadu“.

Vy přijmete koncept a zastavíte se na něm. Tímto způsobem váš duchovní vývoj stagnuje na tomto konceptuálním stupni.

Označoval jste svoji totožnost na různých stupních svého života takovými koncepty, jako např. „dítě“, „chlapec“, „mladík“, „muž středního věku“ apod. Která z těchto konceptuálních totožností pro vás zůstala věrohodnou? Všechny tyto totožnosti se během času ukázaly jako iluzorní. I skutečný princip za totožnostmi, což je vjem vaší Podstaty Bytí, se ukáže jako

iluzorní. Od momentu, kdy se objevil, je odkázán k zániku a proto je dočasný a časově omezený. Ovšem Znalec této Podstaty Bytí je věčné Absolutno.

Jakákoliv zkušenost, kterou podstupujete, je nedokonalá. Nicméně stejně budete stále pokračovat v nějakých duchovních cvičeních, protože vaše mysl vám nedovolí být v klidu.

Meditujete na něco za účelem získání poznání a vědomostí o stavu Brahman. Jaká je vaše totožnost při těchto meditacích? Nejste ani meditací a ani objektem meditace. Cokoliv, co tím může být, jste Vy, které je odděleno od meditace a jeho objektu. Jste Dokonalost, Úplnost, Věčné Absolutno.

2. února 1980

KDEKOLIV, KDE JE POTRAVA TAK TAM SPOČÍVÁ TO

Tazatel: Vědomí se mi objevuje a mizí.

Maharadž: Říkáte lež. Jak můžete vědět, že tu není Vědomí? Pouze ve spánku tu není Vědomí. Od okamžiku probuzení k okamžiku dalšího usnutí tu je stále Vědomí. Kdykoliv, kdy pozorujete nějaký objekt, tak tu musí být mysl, která to interpretuje. S vědomím tu je mysl, která vnímá.

T: Kdykoliv je viděn objekt, nastane pozorování. Nevím, jak bych měl nazvat toto pozorování.

M: Bez mysli zde nemůže být žádné pozorování. Může se to stát pouze tehdy, když tu existují objekty mysli, což je potvrzeno v přítomnosti Vědomí. V základě se pozorování uskuteční ve Vědomí v oblasti mysli. Všechny aktivity se přihodí mysli a intelektu a pozorování těchto aktivit se uskuteční v Já.

Kdyby se Vědomí drželo těla jako své totožnosti, potom by na vás nikdy nemohlo zazářit opravdové poznání. Absolutnu, vašemu Já, je dáváno vzeznání těla a odtud vznikají všechny problémy.

T: Je tu mnoho guruů a mnoho stezek. Jak si máme vybrat správnou stezku a správného guru?

M: Přichází sem mnoho návštěvníků a mnozí z nich se hlavně zajímají o předměty, které jsou spojené s tělem a myslí, ale já o tyto náměty nemám zájem. Pouze výjimečně někdo projeví zájem o poznání Já. Mojí současnou subjektivní záležitostí je toto: Cokoliv, co je pryč, nezmizí a nezemře, ale rozptýlí se a projeví se jako mnohost. Vědomí, které opustí mrtvé tělo, zůstává v tomto okamžiku prostorné, široce rozpuštěné a projevené.

V projeveném světě zkoušeli *avataři* a sociálně citící osobnosti po tisíciletí vnést do života změnu. Avšak i přes jejich kolektivní snahy nebyla učiněna vůbec žádná zlepšení. Všechny lidské bytosti mají stejný druh mysli a intelektu, ve kterém jsou zapleteni a chyceni. V tomto jejich omezeném intelektuálním stavu není možné dosáhnout žádných zlepšení. Vždy jdu ve šlépějích základního principu, který je v pozadí všeho. Vše se děje neznatelně proti tomuto pozadí z tohoto principu. Člověk se obvykle obírá činnostmi, které mohou být považovány jako dobré a špatné, ale ve skutečnosti jsou to prostě jen mentální zaměstnávání.

Každý zkouší bránit a ochraňovat časový faktor, což je Vědomí. Dokud tu je čas, je tu Vědomí a čas tu je tak dlouho, jak dlouho je přítomné tělo.

Když je životní rozmezí ukončeno, čas mizí. Když je čas pryč, Vědomí je pryč. Do té doby, dokdy je zde Podstata Bytí, tak pokračují aktivity. Jakmi-

le realizujete skutečnost, že nejste tělo, tak tu není žádné zaujetí po projevu.

Jakmile je ustáleno pevně přesvědčení o tom, že adept není tělem, tak se jeho chování stane stejně takovým, jaké má 5-ti elementární hra, která si nepřivlastňuje žádné věci, nýbrž se v ní pouze vše děje samo o sobě. Ten, kdo to realizuje, nemá žádné potřeby ani přání.

Mnozí lidé, kteří jsou zruční v duchovních postojích, nejsou sto vzdát se své tělesné totožnosti. Ve jménu duchovnosti stále provádějí různé disciplíny a vyznávají víry. Nejsou ale ochotni opustit od své láskyplně chované totožnosti a ani nemají zájem vstoupit dovnitř směrem ke svému Já. Všechny ty rozličné masky, které adoptovaly, jsou charakteristikami mysli a různých tendencí této mysli, skrytých přání a ničeho, co by mohlo být skutečným Já. Mnozí lidé mění vyznání a víry jako ti, kdo mění ženy, když jim to diktuje jejich mysl.

Když řečník získá realizovaný stav, pokračuje ve svém zaměstnání zabíjením zvířat, protože ví, že to je pouze funkce těla a že on není ani tělem, ani myslí. Nepotřebuje ani Boha a ani poznání Brahman.

Jakmile realizujete skutečnost, že nejste tělem a myslí, nemáte dalších přání a tužeb a stanete se jednotní s projeveným Vědomím. V pravý okamžik nejste ani tímto Vědomím, když spočíváte v Nejvyšším a tak nakonec překračujete Vědomí. Projevené Vědomí je Brahman.

Jakmile se stabilizujete v Brahman, tak tu není již déle žádný užitek z poznání Brahman – tedy z poznání Já. Jaký užitek by měl mít Brahman z Brahman? Proto Já, Brahman, nedělám nic a nic nepotřebuji na tomto stupni *videhsthiti*, ve svobodném stavu těla. Není tu nic nízkého ani vysokého, nic skutečného ani neskutečného, nic vnějšího ani vnitřního a v tomto stavu není žádná dimenze jakéhokoliv druhu.

Ve jménu duchovnosti lidé přijímají jako své náboženství určitá vyznání a koncepty a rozvinou domýšlivost. Později se toho všeho vzdají a přijmou další víru a tak to pokračuje dál. Nakonec nikdy nepoznají, kdy jejich těla „odpadnou“.

V současné době přisuzujete svoji víru v tělesnou formu. Jakmile se vzdáte této víry, jste Brahman, projevený princip. Bhagavan Krišna řekl: „Připomínej si mne, jsem stále tady.“ Co je tímto Krišnovým stavem? Je za stavem těla a mysli, což značí, že je Vědomí. Dále je Krišna jako Absolutno také pozorovatelem Vědomí, takže kdykoliv na něho někdo myslí, je to pouze věčností. Proto Krišna říká: „Připomínej si mne, vzpomínej na mě.“ Nepoužívejte svoji totožnost s tělem, ale všemi možnými prostředky používejte tělo.

Ačkoliv „jáství“ spočívá v těle, odmítá tělo jako „já tím nejsem“. Já, nacházející se v Krišnově stavu, nenáležím k hinduistické, křesťanské či muslimské víře. Proč? Protože nejsem tělo a proto přežívám v hinduistech, křesťanech, muslimech a ve všech a ve všem. Přineste mi muslima či křesťana bez těla. Můžete vůbec někoho nebo něco takového přinést? Všechna náboženství a vyznání jsou z úrovně těla a mysli. Je zde nějaký vnitřní princip, myslím tím něco jako hinduista, křesťan, či muslim, který by byl skryt v potravě, kterou kultivujeme a konzumujeme? Takže potrava neposkytuje žádnou náboženskou výživu, která by předem určovala náboženství osoby. Dítě

v muslimské rodině, které je muslimským vyživovaným tělem, je jím považováno díky konvenčním zvyklostem. To se dá podobně použít pro dítě hinduisty. Jelikož se rodiče považují za hinduisty či muslimy, uvalují své specifické náboženství na svůj výrostek. Mohlo by v potravě, produktu 5-ti elementů, být vůbec skryto nějaké náboženství, vyznání či víra?

Lidé různých vyznání konzumují společnou potravu na stejných místech, ale v okamžiku, kdy je potrava jejich tělem snědena, je jí dán náboženský status tohoto vyživovaného těla. Jak je to divné!

Již hned od počátku je v potravě skrytě přítomný vjem „jáství“. Jakmile je potrava zkonsumována a trávena v těle, tak toto „jáství“ projeví samo sebe.

Nutnost přidělit tvaru jméno je pociťována s objevením těla. Udělujeme jméno k totožnosti tohoto těla a poté považujeme toto jméno za osobu. S tělem se objeví forma a s formou jméno, které tuto formu nějakým názvem označí. Vemte si ale, jak je divné, že přidělené jméno je považováno za skutečnou osobu!

Svět je plný dětí. Ve skutečnosti jsou živé děti produkty potravy a děti, které se ještě nenarodily, jsou již potenciálně obsaženy v potravinové esenci a to i přesto, že se zatím vyskytují v nečinném stavu. Když tato potravinová esence přijme formu, tak se projeví jako tělo a toto tělo přiděluje existenci vnitřnímu principu „já jsem“. Stejně tak, jako když batole vysává mléko z matčina prsu, tak vyživovaná potravinová esence je konzumována „jástvím“ z pohledu těla. Potrava je konzumována a trávena tímto „jástvím“ po celý den. S tímto pochopením bychom měli realizovat skutečnost, že nejsme tělo. Toto je osvobozením a realizací.

Všichni jste najednou zmlkli. Proč? Protože jste byli očištěni od své současné totožnosti, od svého přesvědčení, že jste tělo a mysl. Proto nejste schopni se zeptat na jakoukoliv otázku.

Pozorování těla a mysli a Podstaty Bytí se mi prostě jen děje. Představte si nyní, že vzhledem k nějaké příčině pociťujete nějakou bolest. Kdo to chápe? Je to Vědomí, které je udržováno tělem, které je vyživováno potravinovou esencí. Když říkám „Vědomí“, míním tím pouze a jenom Univerzální Vědomí, ale pozorovatelem Vědomí je nejvyšší princip – Absolutno.

Poznání „já jsem“ je vůní nebo chcete-li sladkým výtažkem z těla, které je vyživované potravinovou esencí. Nemá žádné jméno a tvar. Je to stav, který se dá vyjádřit postojem „já miluji“ nebo chutí toho „já“. Ovšem v případě, když budete fixován k tělu a mysli, budete z tohoto omezeného stavu obcházet různé učitele a putovat po svatých místech. Čilý pohyb je zde a chvění pokračuje tak dlouho, jak je zde Vědomí. Kdo provádí toto chvění? Princip samotný, který se stále chvěje a říká: „Já jsem, já jsem“ je sám o sobě vašim učitelem.

Jestliže nasajete to, co tu říkám a pochopíte tohoto gurua, Vědomí, a spochíte v něm, stanete se sebe-realizovanými. Potom již nebudete potřebovat žádné rituály, disciplíny a duchovní praxe. Je vám nyní jasné, co se myslí označením „guru“? Je to vjem „jáství“.

V přístupu oddaného žáka je předepsaným cvičením uctívání. Před rituálem se nejprve připraví *prasád*, což je jídlo, které se nabízí božstvu k tomu, aby bylo uctěno. Předtím, než se začne zvoněním na zvonek přivolávat

božstvo, *prasád* musí být již připraven, protože Bůh je udržován na jídle a Bůh není ničím jiným než Vědomím, které závisí na jídle.

Jednou se žák, který se učil umění, jehož cílem bylo přivést zpět k životu mrtvolu, procházel po lese a uviděl na cestě ležet nějakou kost. Ucítil chuť vyzkoušet svoji dovednost na této kosti, která ovšem patřila mrtvému lvu. Žák začal zpívat *mantry* a prováděl náležitě rituály. Zapoměl ovšem poskytnout nejvyššímu nějaké oběti. Kost se zmaterializovala ve lva, který ovšem při procitnutí začal pociťovat velký hlad. Začal se rozhlížet okolo sebe po potravě a jelikož neobjevil ve svém okolí nic než přítomného žáka, mocně zařval, vrhl se na něj a hned ho sežral.

Kdykoliv se objeví potrava, která má správnou kvalitu, je dostupná ve správné formě a je v ní činný vitální dech, projeví se skrze ní princip „jáství“ sám o sobě. Toto „jáství“ je Bhagavan – božský princip.

Během mého putování po setkání s mým guruem jsem jednou navštívil svaté místo známé jako Pandharpur. Toto místo je známé svým chrámem Boha Vithoba. Nosíval jsem s sebou jen pár věcí a k tomu, abych se přikryl, jsem měl pouze kus bederního ošacení. Při této příležitosti jsem narazil na zpopelněné místo. Neměl jsem zájem navštěvovat chrámy, ale raději jsem si prohlížel chrámovou architekturu než idoly, které byly vidět v těchto chrámech. Uvnitř tohoto zpopelněného místa seděl v rohu vyzáblý muž. Byl jsem tím překvapen a tak jsem přistoupil k tomuto muži a pokáral ho: „Ó, pane, proč tu sedíte na tomto bohy zakázaném místě?“ Odpověděl mi: „Proč tu sedím? Opravdu nevím.“

Dále jsem se ho zeptal: „Nenavštívíte chrám boha Vithoby?“

Ne, proč bych to měl dělat?“, byla jeho krátká odpověď.

Zeptal jsem se: „Jak si obstaráváte jídlo?“

„Víte, to není žádný problém. Jím hromady jídla, které jsou obětovány mrtvým lidem a používám šaty, ve kterých jsou mrtví zabalení, abych se přikryl.“ Toto mi říkal, zatímco já jsem stál docela otřesen jeho naivní odpovědí a dále pokračoval: „Proč bych měl chodit někam za mými potřebami? Kdekoliv je jídlo, tak v něm spočívá To.“

Tato slova s sebou nesla hluboký význam a tak jsem cítil, že tento muž byl duchovně vcelku pokročilou duší.

Proč bychom měli chodit kamkoliv? Kdekoliv, kde je potravinová forma společně s vitálním dechem, tak v tom spočívá „Božský Princip“. Proto nikam neodcházím. Tento Božský Princip je také nazýván Bhagavan, Vědomí, „jáství“ atd. a je chválen mnohými jmény a tituly.

Po sebe-realizaci je chování nebo činnost vyjádřená skrze tělo světce naprosto spontánní a zcela nepodmíněná. Realizování jedinci nemohou být svazování žádnými disciplínami. Realizovaného světce můžete objevit v podobě neudržované osoby, která spočívá na zpopelněném místě, nebo na pohodlné posteli v paláci jako krále nějaké země. Může být řečníkem z povolání nebo úspěšným obchodníkem. Nicméně realizovaný jedinec, který transcendoval oblast Podstaty Bytí, vždy spočívá ve Věčném Absolutnu.

4. února 1980

I TO NEJVYŠŠÍ JE ZBYTEČNÉ PRO TO NEJVYŠŠÍ

Tazatel: Zdá se mi, že kdykoliv, kdy je forma naplněna životem, je vytvořeno Vědomí, které se objevuje v odraze uvědomění v hmotě. Nemělo by tomu být naopak?

Maharadž: Cokoliv, co tu říkáte, je v pořádku co se týče postoje těla a myslí a jejich hlediska. Když je vjem Bytí očištěn od svého stavu těla a myslí, potom je univerzální. Je to zdroj ke tvoření 5-ti elementů, 3 *gun* s následným vznikem království vegetace a zvířat.

T: Je tu *prána*, vitální síla v rostlinách. Je v rostlinách také Vědomí?

M: Vše, co je viděné a vnímané v prostoru je stvořené Vědomí a všechny objekty jsou jím naplněné. Úplný vytvořený svět forem se nakonec rozplyne do prostoru. Z tělesného hlediska se všechny formy objevují jako oddělené entity, ale z úrovně Vědomí jsou projeveným Vědomím a nejsou odděleny.

Když budete dosahovat duchovního pokroku, budete realizovat tu skutečnost, že zdrojem celého vesmíru je pouze a jenom vaše Vědomí. V současné době jste v sevření tékavého intelektu v důsledku totožnosti s tělem a proto nejste schopni to pochopit. Jakékoliv poznání, které si osvojíte a přijmete, je pojato pouze z této totožnosti, ale to není samozřejmě pravým poznáním. Ovšem když máte poznání o tom „co jste“, budete chápat, že veškerý svět a vesmír jsou obsaženy pouze v nepatrném středu vašeho Vědomí. Na tomto stupni byste měl transcendovat svůj vjem těla a myslí. Dnes je to u vás tak, že jakékoliv poznání, které získáte, je přijato skrze vaši pevnou víru, že jste tělo a mysl.

Když vidíte „vnitřní“ svět jako něco vnějšího, nazýváte to „snem“. Co je ale tím, co je vnímáno uvnitř? Je to obsažené ve vjemu, že „jste“, čili ve vašem Vědomí. Úplně stejný proces nastává také ve bdělém stavu.

Vaše Vědomí, vjem Přítomnosti, je skutečnou skořápkou, ve které bdělý svět nebo snový svět bují.

Toto je skutečný stav všech událostí, ale vy zarytě přijímáte vše, co vidíte, s pomocí svého tělesného smyslu a cokoliv, co vnímáte, je měřeno skrze nesprávný standard vašeho omezeného intelektu. Cokoliv, co je viditelné nebo vnímatelné, je pouze výsledkem prostoru. Když toto všechno zmizí, prostor opět přežívá. Když se váš svět konkretizuje z prostoru a v prostoru, začínáte vše označovat různými jmény a názvy kvůli svému pohodlí a také proto, abyste mohli provádět své každodenní činnosti. Ve skutečnosti žádná jména a názvy neexistují. Žádný z tvorů nemá jakoukoliv autoritativní a platnou formu nebo jemu vlastní individualitu.

Abyste toto pochopil, musíte dovršit *džňána-jógu*, což znamená, že já zmizí v Já. Jinak řečeno *džňána-jóga* znamená dotazování po tom, jak sem toto „jáství“ a svět přišli. Realizovat skutečnost, že „jáství“ a svět jsou jedno je *džňána-jógou*. Tady by potom mělo poznání „já jsem“ zmizet samo v sobě.

Vy ovšem nechcete ve skutečnosti dělat nic jiného, než ochraňovat svůj vjem těla a mysli v bezpečí a nedotčenosti a pouze toto vám v ničem nepomůže. Takže znovu říkám, že „jáství“ značí projevený svět a vesmír, což je skutečným dosažením *džňána-jógy*.

Když se objeví vjem Bytí, tak nemá žádný tělesný pocit. Z tohoto vjemu Bytí je vytvořen celý vesmír. V tomto tvoření máte také tvar, ale vy přijímáte slepě tělo jako svoji totožnost a tímto způsobem se pohybujete a jednáte ve světě. Jediný princip, který motivuje a oživuje tělo je pouze a jenom vjem Podstaty Bytí, ale není to tělo. Celá tato hra ve vesmíru a ve světě funguje ve Vědomí a nakonec se tato hra rozpustí do Vědomí. Hloubajte o tom bez ztotožňování se s tělem a uvidíte a poznáte, že vy, Vědomí, nemůžete přijmout jakoukoliv formu jako svoji totožnost, protože je to *mája*, iluze. Takže Vědomí je skutečným základním semenem úplného vesmíru. Zahrnuje v sobě dynamickou životní sílu *guru*, což je kvalita Podstaty Bytí a *pránu*, neboli vitální dech. Vědomí vám dá poznání, že „jste“. Když se Vědomí prvně objeví, je osvobozeno od ztotožnění se s jakýmkoliv druhem typu „toho“ nebo „tamtoho“. Ovšem i přes tu skutečnost, že je vědomí dynamickým projeveným univerzálním principem, tak díky své totožnosti s tělem zakouší bolest a radost. Vědomí zná sebe sama prostřednictvím sebe sama. Pouze velmi výjimečně se podaří někomu realizovat skutečnost, že úplný vesmírný projev tryská z jeho semene-Vědomí. Z *átma-jógy* je realizována pouze *višva-jóga*, což je vaše spojení s vesmírem a toho je dosaženo pouze tehdy, když se spojíte sami se sebou. Vaše já zakotvené v Já je *džňána-jógou*, což je bezejmenný a beztvarý stav, ale vše, co se později samo o sobě projeví, již přijímá jméno a tvar. Pouhým získáním poznání se nemůžete považovat za *džňánina*. Na *džňána-jogínovi* není vyžadováno znát cokoli, protože on je poznání samotné. *Džňána-jóga* je nejvyšším stavem v duchovním poli. V tomto stavu není žádná individualita, protože toto je všeprostupující stav. Zřídka kdy vůbec někdo položí otázku z tohoto hlediska a ještě neobyčejnějším případem bude to, že tu bude někdo, kdo bude odpovídat na tyto otázky. Vjem individuality a její potřeby jsou cítěny ještě před *džňána-jógou*. Ovšem po dovršení *džňána-jógy* se realizovaný jedinec ocitne za potřebami a individuální osobností. Experti na *kundalíní-jógu* hýří vizemi a silami, které získávají prostřednictvím této *jógy*, ale nejsou schopni vyložit zdroj energie *kundalíni*.

T: Docela s tím souhlasím, že máme dosáhnout nejvyšší úrovně. Vy jste ale řekl, že z nejvyššího stavu náhle vyraší „jáství“. Takže jsme u kořene úplné mystérie.

M: Co je tím zdrojem, který vás nutí mluvit o úrovních a myslet o tom, že máme dosáhnout nejvyšší úrovně?

Úroveň či stupeň dosažení je pouze koncept. Výsledkem oddělení od Nejvyššího vznikl základní koncept „já jsem“ a následovně potom se rozvinuly

další koncepty. Oddělení značí oddělenost toho od toho, čili dualitu, dvojnost.

T: Myslel jsem to, že jsem vás slyšel říkat, že na nejvyšší úrovni je úplná neoddělitelnost. Je na této nejvyšší úrovni také úplně „jáství“?

M: Z „Ne-Vědění“ se objeví „Vědění“. Toto Vědění by mělo realizovat samo sebe. Když mluvíme, měli bychom prošetřit, odkud tato řeč vychází. Vychází z vjemu „jáství“. Co je ale zdrojem tohoto „jáství“?

Ve skutečnosti nemluvíme. Pouze když se vyskytne spontánní situace, tak se řeč vyjádří sama o sobě. Základním výskytem je připomínka „já jsem“, ze které vychází řeč a hovor. Takže co je toto „jáství“?

Nezapomeňte, že v primární připomínce „já jsem“ existuje celý vesmír a vaše tělo. Všechna těla jsou vytvořena a udržována z hmotné(biologické) esence, ale vjem Bytí je základní esencí, *sattva-gunou*, těla. Odkud se vzal tento vjem Bytí a co to je? Toto musí být skrz naskrz prošetřeno. Když je toto učiněno a když takto nutně spočíváte v poznání „já jsem“, v pocitu Bytí, tak se vám přirozeně zjeví pozoruhodné zjištění, které bychom mohli popsat jako prožitek toho, že z vašeho vlastního semene Bytí je projektován celý projevený vesmír včetně vašeho těla. Tento nejvyšší a mocný princip i přesto, že je sám o sobě bez formy a jména, neustále zahrnuje při vnímání „já jsem“ do sebe tělo a chybně tak přijímá toto tělo jako svoji vlastní existenci, přičemž se přidrží této tělesné totožnosti tak rychle, že jeho vlastní nezávislá existence je snadno ztracena.

Esence Bytí, což je čilý pohyb „já jsem“, je základním požadavkem pro jakékoliv fungování těla. Když nějaká osoba onemocní a není schopna reagovat přikývnutím, posunkem nebo jinak na zavolání, tak je tento vjem Bytí překryt.

T: Měl by člověk usínat během bdělého stavu co nejvíce jak je to jen možné z toho důvodu, aby zažil toto „jáství“?

M: „Jáství“ nemůže být zažito nebo rozpoznáno z vjemu těla a mysli. Je to právě „jáství“, které uzpůsobuje funkce těla a zakouší prožitky tělesných smyslů.

Vy se zdáte být docela vědom věci. Nyní se snažte pochopit toto: Kdybyste si myslel, že umíráte, tak to stále dokazuje vaši totožnost s vaším tělem a to, že vaše poznání „já jsem“ se plně nerozplynulo samo v sobě a to také označuje fakt, že jste ještě plně nenaplnil *džňána-jógu*.

Vaše duchovní poznání má proto příchut' nečistoty. Zatímco jste ve skutečnosti projeveným poznáním „já jsem“, nejste si toho vědom a ztotožňujete se s tělem, kterého se držíte jako sebe sama. Toto je tou nečistotou. Mluvíme o smrti, což je konečným bodem života. Co je ale potom začáteční bod – narození? Před zrozením jste byl 9 měsíců v lůně matky. Měl jste během této doby čilý pohyb Podstaty Bytí – *humkaru*? Tento vnitřní princip Podstaty Bytí hned po narození sám sebe necítil jasně. Rozpoznání začalo až po několika měsících od porodu. Ještě trochu později po této době dítě začne vnímat a znát různé objekty, jako je jeho tělo a jeho matka, stejně tak zvuky a slova. Na tomto stupni se skrze matku dozví své jméno a jiné ideje.

Znal jste sám sebe v lůně matky, tedy jako rodící se plod v době před zrozením?

T: Zde ale nebylo žádné Vědomí v této formě.

M: Byl si tento plod vědom sám sebe během těchto 9-ti měsíců v lůně?

T: Ne, ale byl tu.

M: Vědomí je stále přežívající, ale v plodu zůstává v nečinně latentním stavu, protože plod není ještě plně rozvinutým tělem.

T: Ale bylo v plodu.

M: Kde máte argument? Vědomí je všude, je v květinách, ve vás, ve mně, zkrátka všude!

T: Dobře, dobře, pochopil jsem.

M: Co jste pochopil?

T: Není tu nic jiného než Vědomí.

M: Ne, není tomu tak. Správné pochopení bude tehdy, když budete realizovat skutečnost, že cokoliv, co jste doposud pochopil, je neplatné. S naplněním *džňána-jógy* je všechno, co je pochopeno, učiněno neskutečným.

Takzvaní svatí, kteří hýří silami, které získali a jsou zahrnováni úctou od lidí, kteří obdivují jejich dosažení, nejsou plně realizovanými, protože jejich spočívání v Já není kompletní. Dítě, které bylo neposkvrněné, je krmeno ideami stejně tak, jako když je tmavá televizní obrazovka po zapnutí televize plná obrazů, které jsou převedeny z vnějšího prostředí. Dětský princip, který je Vědomím, je produktem „chemického procesu“. Rád používám pro Vědomí příměr „Chemická sloučenina“. Ovšem Vy na nejvyšší úrovni nejste tímto chemickým procesem, ve kterém se děje veškeré světové drama. Představte si, že jste starcem, kterému je 100 let a který stále drží v paměti, že je takto starý. To je tím chemickým procesem. Podívejte se například na obraz mého gurma zde na stěně. Kdo je nyní ulpěn k image (*pozn. př. zjevu*) mého gurma? Je to chemická sloučenina fotografie.

Nyní se tato „Chemická sloučenina“ v těle drží tělesné totožnosti a provádí aktivity skrze tělo. Tento výraz nazývám „mechanický proces“.

T: Ale „Chemická sloučenina“ fotografie by si nemohla podržet obrázek vašeho učitele, kdyby tu nebyl.

M: Kdo je ale tím guruem a kde by byla tato paměť „já jsem“ společně s touto „Chemickou sloučeninou“, kdyby tu nebylo To Nejvyšší, Absolutno? Samotná věčná existence Absolutna umožňuje projev Vědomí a všech světských her, takže světská hra je potom image (*pozn. př. zjevu*), vytvořený Vědomím.

T: Přijalo univerzální Vědomí formu Maharadžé?

M: Tento drobek Vědomí si přisvojil formu univerzálního Vědomí. Jeho image (*zjevu*) je úplný vesmír podobně jako když nepatrná špendlíková dírka Vědomí se v hlubokém spánku rozvine do velkého snového světa.

T: Znamená to tedy, že jste v mém snovém světě?

M: Předtím, než budete spojovat „mne“ se „sebou“, prošetřete, čím vlastně „vy“ jste. Vaše otázka se vrátila k vám stejným způsobem jako bumerang, který zasahuje osobu, která jej vyhodila. Takže co je tím – „vy“? A co více, já nejsem ani toto tělo a ani tato „Chemická sloučenina“.

Tato „Chemická sloučenina“ neboli Vědomí se také nazývá *mahá-tattva*,

mūlamāja, hiraṅjagarbha, brahma-sūtra atd., ale souhrnem všech těchto názvů je *ātma-prem*, láska Já. Ten, kdo pochopí a realizuje *māha-tattvu* se nazývá „Mahátmou“. Když se budete domnívat, že jste *džñáninem*, tak jste pouze nevědomou osobou, když si to takto myslíte.

T: Takže Uvědomění je tím nejvyšším možným termínem, který používáte. Zdá se, že uvědomění je nad „jástvím“.

M: Ano, ale za předpokladu, že Uvědomění necítí „jáství“. Poznání úplného vesmíru se rozpustí do tohoto nejvyššího stavu. Kdekoliv se objeví kvalitativní projev, nazve se *Bhagavan*. Všechny tituly a statusy, které jsou přidělovány těmto titulům, a všechno ostatní, se rozpustilo do Prázdnoty. *Íšvara*, který se stal *višvavišaja*, což je univerzální projev, se realizací stal *nirvišaja*, což je ten, který je dokonce bez subjektu. Toto může být pochopeno pouze těmi, kdo jsou extrémně chtiví po poznání své vlastní přirozenosti. Kterákoliv informace, kterou vám tu dávám, je právě o této jiskře Vědomí, která přivedla na svět tento projevený vesmír. Dále říkám, že Já, Absolutno, nejsem tímto drobkem. Já ovšem nemohu předat jakoukoliv informaci o Sobě, Absolutnu. Byla zde spousta rozkladů vesmírů a planet, stejně tak i mnoho aeonů přišlo a zmizelo, ale Já, Absolutno, jsem zůstal nedotčen a mé království je vždy klidné. Představte si, že je vám položena otázka: „Co jste byl před 100 lety?“ Odpověděli byste „Nebyl jsem“. To znamená, že jste nebyl tím, čím je „toto“, čili přítomný vjem „já jsem“. Co (a jak) by mohlo říci: „Nebyl jsem jako toto?“ Nebyl zde ten (to), kdo právě toto prohlašuje? Ten (to), kdo tu byl již před sto lety, nebyl stejný jako toto přítomné „já jsem“, ale byl tu a je tu nyní.

T: Myslíte tím to „Já“, Absolutno.

M: Správně. Používejte jakákoliv slova či koncepty, které máte rád a které vás uspokojují. Když někoho nazvu „podvodníkem“, tak to uspokojí mne a stejně tak někoho nazvu „Mahátmou“, protože mě to uspokojí. Co jste byl před 100 lety? Hloubte je to tom.

Proč plně neprošetříte moment početí a jeho další vývoj? Místo toho, abyste to udělal, tak jste stále příliš zaneprázdnění získáváním duchovních a světských zisků. To vám nepomůže.

V ovocných a zeleninových šťávách a v potravinové esenci již existuje tento vjem Vědění neboli *svaraja* a osud, čili *prarabdha*, již ve skrytém stavu. Základem potravinových esencí a šťáv je vjem Bytí, neboli poznání „já jsem“.

T: Mohl by zde ale být tento princip bez *prány*?

M: Kdo by zde mohl být bez *prány*?

T: Je také v květině?

M: Nejenom v květině, ale i v barvě. Je všude. Co se stane poté, až si vyslechnete to, co tu vysvětluji? Ten, kdo pochopí a nasaje poznání, přijde k zvěři, že cokoliv, co je viděno, slyšeno, zažito a získáno, je úplně bez užítka a nepotřebné. Nakonec nezůstane nikdo a nic než *niškamaparabrahman*, neboli bezžádostivý věčný Absolutní stav. Provádíme stále nějaké duchovní disciplíny jako je uctívání Boha, pokání, *džapu* atd., abychom získali něco duchovního. Když je účel všeho naplněn, zůstane tu stav *niškamaparabrahman*, který potvrzuje vše jako zbytečné. Dokonce i nej-

vyšší je zbytečné pro nejvyšší. Tento stav je také označován *pūrṇa-brahman*, *paramātman* a *paramēśvara*. Nyní se dostaňte do stavu, kdy jste byl jeden den před počítím. Je to také stav *pūrṇa-brahman*, kdy tu nebyla žádná potřeba pro cokoliv.

T: Zkousím následovat své myšlenky a pocity, ale zjišťuji, že jsou každým okamžikem jiné a tyto změny se dějí stále. Vím, že se tyto změny dějí proti tomu, co je ve mně v pozadí jako beze změny a stálé. Bude tato cesta myšlení pro mne užitečná?

M: Ano, bude, ale... Intelektuálně to je v pořádku, ale ve skutečnosti je myšlení neskutečné. Co myslíte tím neměnným? Kdy by zde mohlo být to neměnné? Pouze tehdy, když nevíte, že „jste“...čili když se vjem Bytí úplně rozplyne sám do sebe. Nebyl jste právě v tomto neměnném stavu v den před vaším počítím? Z vašeho vjemu těla a mysli pozorujete a vnímáte vše jako oddělené entity, jako „já“, „vy“, „my“, „oni“ atd. Ovšem neměnnému Absolutnu se celá tato hra vesmíru a kosmu děje v buňce Podstaty Bytí. Která totožnost zůstala nezměněna od dětství až k vašemu současnému věku? Žádná z totožností ve světě nemůže nikdy zůstat stejnou a nezměnnou.

T: Myslím si, že princip „já“ se nemění, není-li tomu tak?

M: Váš princip „já“ nebyl dosud pochopen. Je to produkt 5-ti elementární hry, která je vždy ve stavu výronu. Jak potom můžete přirovnat kvalitu „jáství“ k Absolutnímu stavu? V tomto stavu neexistuje vůbec žádný prostor pro hru 5-ti elementů! Je to stav bez jakýchkoliv atributů.

Představte si, že by Absolutno mělo malý vjem tohoto „jáství“. Myslíte si, že by se potom odvážilo vstoupit do lúna?

T: Během své meditace je pozornost upnuta na samotné Vědomí. Realizují to, že si jsem vědom tohoto čistého Vědomí a tudíž jím nejsem.

M: Vaše duchovní pozadí je dobré. Mluvíte o čistém Vědomí, které je všeprostopupujícím projevem a činností a v tomto stavu se uskutečňuje pozorování. Naplnění meditace spočívá v úplném vymazání paměti a ne-paměti projevu společně s vjemem Bytí. Do té doby, dokud je tu *guna*, vjem Bytí, tak se uskutečňuje pozorování. Spočinutí ve stavu nepozorování je stavem *advaity*, nejvyšším stavem. Proto musí být všechny zkušenosti pohlceny a to včetně pocíťování vjemu Bytí, což je prvotní zkušenosti.

T: Když jsem si vědom tohoto čistého Vědomí jak jsem se již o tom zmínil dříve, tak v tomto bodě jsem zcela nezávislý od svého těla a okolností. Cítím sebe sama, Absolutno, jako původ tohoto Vědomí. A za tímto Vědomím toto „Já“ jako Absolutno zůstává v tichém odpočinku.

M: Mluvíte tu o Vědomí. Nyní mi řekněte, co je příčinou tohoto Vědomí? Čeho je to produkt a čeho je to výsledek?

Druhý návštěvník: Vědomí je produkt potrawy.

M: Ano, v potravinové esenci, v této kvalitě neboli *guně* spočívá vjem „jáství“. Ale jasně pochopte, že vy nebo já nejsme touto *gunou* z Absolutního hlediska. My, Absolutno, se pouze vydáváme za „jáství“, ve skutečnosti ovšem nejsme touto Chemickou sloučeninou „já jsem“.

První návštěvník: Ve své meditaci jsem se později myslím odsunul od

svého stavu uvědomění čistého Vědomí a sklouznul jsem zpět do tělesné a mentální existence. V tomto bodě hledám vaši pomoc.

M: Nic nedělejte, absolutně nic nedělejte! Prostě jen *buďte*. Buďte pouze poznáním „já jsem“ a spočívejte zde.

Plně to nasajte a meditujte pouze na Podstatu Bytí. V meditaci se držte poznání „já jsem“. V tomto procesu se uskuteční realizace, která vám potvrdí, že Absolutno, „Já“, není *gunou* „já jsem“ a proto je zapotřebí, aby v meditaci nebylo nic podrženo jako paměť. Nicméně se přece jen něco objeví na obrazovce paměti, ale o to se nestarejte a nebuďte tím zaujat. Prostě *buďte* a nedělejte nic. V meditaci buďte prosti jakéhokoliv uchopování, protože v okamžiku, kdy něco uchopíte, začne tu existovat protipól a tudíž je tu dualita. Nic není zapotřebí dělat. Potom budou všechny vaše hádanky rozřešeny a rozpuštěny. *Múlamája*, což je základní iluze, uvolní své pevné sevření, které ve vás působí, a zmizí.

Z duchovního hlediska zde není žádný zisk ani ztráta a také tu nebude mít smysl začít mluvit o zrození a smrti. Ve skutečnosti nemáte žádnou přímou zkušenost narození! Podobá se to jako nějaké aféře, která se uskutečnila v Kalkatě a při níž došlo k loupeži a já, který žiji v Bombaji a v Kalkatě jsem v životě nebyl, jsem obviněn z toho, že jsem to byl já, kdo loupil a zúčastnil se této aféry. Stejně tak je mi uloženo obvinění nejenom z tohoto zrození, ale také ze stovky minulých zrození. Neuvědomuji si žádné zrození. Pouze moje „rodiče“, které jsem nikdy neznal, mne obviňují tímto narozením.

Nestydíte se při pochopení těchto podmínek a stavů přijmout „obvinění“ ze svého zrození? Absolvoval jsem všechny tyto imaginární výtky až jsem jednou potkal svého *sat-gurua*, který ve mně zapálil pochodeň moudrosti a ukázal mi moji skutečnou přirozenost jako Nezrozenost. V ranku této Nezrozenosti není místo jak pro „já jsem“ tak ani pro slunce, měsíc, hvězdy, vesmír atd.

10. února 1980

COKOLIV, CO JE VNÍMÁNO, TAK TO NEJSTE VY

Tazatel: Četl jsem knihu „JÁ JSEM TO“ a přišel jsem na základě vlastního uvážení.

Maharadž: Četl jste celou knihu?

T: Četl jsem celou první část a částečně druhou část.

M: Přišel jste k svému skutečnému já jako pozorovateli po přečtení této knihy?

T: Ano, pochopil jsem to, ale necítím to. Nemám klid mysli.

M: Máte zdání o tom, jak jste spojeni se svým já?

T: Nepatrně.

M: Chtěl byste položit nějaké otázky?

T: Nebude jich mnoho, ale byl bych velice potěšen, kdyby mi bylo řečeno, jak docílit klidu v mé mysli.

M: Vzhledem k Já, *átman*, jste spojen k světu prostřednictvím těla. Já není nic jiného, než poznání, že „jste“. Meditujte na tento princip, díky kterému víte, že „jste“ a pomocí kterého zažíváte svět. Meditujte na toto poznání „já jsem“, které je Vědomím a spočítejte v tomto principu.

T: Ale koncentrace tu chybí.

M: Ignorujte mysl stejným způsobem, jako když nevnímáte zástupy lidí, které mijíte na ulici.

T: Zkusím to.

M: Ve skutečnosti je mysl univerzálním dynamickým principem, ale my jí omezujeme limitujícími faktory těla, na kterých jsme v zápětí závislí a právě tady vznikají všechny problémy. Uvažte vodu v jezeře Tansa. Tato voda náleží celému městu Bombaj. Můžeme si část z této vody vyčlenit jakoby pro sebe a říkat tak, že je moje či vaše? Stejným způsobem pochopte, že Já je univerzální. Vy jste jej ovšem podmínil a tím i omezil připoutaností k tělu a tudíž vás potkávají všechny ty problémy. Toto Já se také nazývá Išvara – Bůh, neboli Univerzální Princip. Když se k tomuto Principu upouštíte, budete obdařen hlubokým poznáním, které na vás sestoupí a od té chvíle budete cítit klid.

T: Zkusím na to medítovat, ale moje mysl tĕká sem a tam. Víím, že kdybych zůstal indiferentní ke své mysli, byl by to dlouhodobý prodlužovaný proces.

M: Nejste ale právě vy centrem a kořenem jakéhokoliv procesu?

T: Kořenem všeho je život.

M: Ano, ale životní síla je univerzální a ne osobní záležitostí. V okamžiku, kdy to pochopíte a realizujete, nemáte již žádné problémy.

T: To je v pořádku, ale když mysl sejde z cesty, začnu mít problémy. Někdy cítím, že život je univerzální, ale občas se stává individuálním. Jak se toho mám zbavit?

M: To je konvenční způsob výmluvy. Voda je univerzální a tak ji používejte, když ji vlastníte. Stejným způsobem používejte mysl k uspokojení svých potřeb a poté ji nechte odplout samu od sebe bez toho, abyste do toho nějak zasahoval či v tom byl angažován, podobně jako když si naberete vodu z řeky pouze tehdy, když ji potřebujete a proud v řece klidně pluje dál.

Moje hovory jsou určeny pro inteligentní lidi. (*Maharadž se otáčí k místnímu návštěvníku a ptá se ho proč přišel*)

M: Vy nepochopíte smysl těchto rozhovorů. Zpívejte pouze *bhadžans* ve chvále Boha.

Proč respektuji tyto cizince? Jsou opravdovými hledajícími ve zkoumání Pravdy, ale nebyli schopni ji správně lokalizovat a tak přišli. Oceňuji jejich opravdovost a hlubokou naléhavost pochopit Skutečnost.

T: Opravdu jdou daleko. Cokoliv, co si vezmou do hlavy, tak do hloubky prozkoumají.

M: I když tu hovoří dva z nás, ve skutečnosti zde nejsou žádné dvě entity. Vezměte to jako dnešní téma. Nejprve tu je prázdnota – „nikdo“. V zápětí tu je hned jeden, potom dva atd. Předmět tohoto hovoru je tento: Jak se tito dva zredukovali v jednu entitu až do konečné prázdnoty? Z této prázdnoty je spontánně pocíťován vjem Podstaty Bytí – což je ta jedna entita. Později, v okamžiku, kdy vjem Podstaty Bytí zná „já jsem“, začne dualita a když se tato dualita začne projevovat, vjem Podstaty Bytí se ztotožní s formou a tak se to řetězí. Není zcela správné, když nazvete vjem Bytí jako jednu entitu. Od chvíle, kdy přžívá v tomto stavu pouze vjem Bytí, tak není důvod označovat to jako „jedna entita“. S projevem duality se č. 1 a č. 2 objevují současně. Abyste mohli říci, že „něco existuje“, musí tu být nejprve „já“. Jestliže „já“ nejsem, nemohu potom říci, že „něco je“. Takže základní princip v duchovní podstatě je ten, že ještě předtím, než cokoliv může existovat, tu zákonitě musí být „já“. Toto „já“ je Podstatou Bytí, která je tu jako první.

T: Řekl jste, že na počátku tu je „jeden“ a později tu je prázdnota, čili „nikdo“.

M: Když nahlídnete do svého já, což znamená, že spočínáte v já (*pozn. př. –v Absolutnu, stavu bez subjektu – objektu*), potom je to prázdnota, čili „nikdo“.

T: Přesto však platí, že pokud splynu (*pozn. př. zde myšleno splynutí já v Já*), tak tu někdo zůstane.

M: To můžete říci v běžné hantýrce, ale ve skutečnosti tu nic takového není.

T: Vy jste ale řekl, že život je věčný, takže život tu přece je.

M: Není to ovšem život individuality, ale je to Absolutno, které překračuje univerzální Vědomí.

T: Život je věčný, což znamená, že život je navždy.

M: Ano, potenciální život je tu pořád. Ale dokud nemáte k dispozici tělesnou formu, nemůžete nic vnímat. Smysly přestanou fungovat v okamžiku,

když tělo zcela odumře a proto skutečně pro tuto entitu nastane stav, ve kterém není žádné vnímání či znalost světa.

Pouze do té doby, dokdy fungují tělesné smysly, je možné zakoušet vnímání a znalost světa. Takže vlastně absence smyslového fungování je osvobozením, není-li to pravda?

V současné době jsem živý a mé smysly a reflexe reagují dle situací. Smysly a reflexe mrtvé osoby nereagují. Existence vnímatelného vesmíru je v projeveném vesmíru možná jen tehdy, když se v tělesné formě vytvoří kapacita pro smyslové vnímání a fungování. Hlavním bodem všeho je fakt, že jestliže má existovat vnímání vesmíru, musí tu být pozorovatel, který je vybaven smyslovými orgány ve vhodném funkčním stavu. Mysl si přetlumočí smyslové vjemy a sdělí, že vesmír existuje. Takže pokud smyslové orgány pozorovatele společně s myslí nejsou funkční, pak ani jeho vesmír neexistuje.

T: Ale smysly jako sluch, zrak, hmat atd. náleží k tělu a ne k *átman*, „Já“.

M: Bez *átman* by žádný smysl nemohl fungovat, ale *átman* spočívá v pravé podstatě těla. V momentě, kdy mizí sám v sobě, zůstává tu pouze *nirguna*, čili Absolutno bez jakékoliv kvality.

T: *Átman* může měnit těla.

M: *Átman* nemá žádné tělo, takže jak by je mohl měnit? V současnosti máte za to, že vjem „já jsem“ znamená pouze tělo.

T: Když v tomto materialistickém světě říkáme „my“, tak máme na mysli pouze tělo. Ovšem když jsou moje nohy odstraněny, jsou ode mne odděleny. Proto cítím, že já jako takový nejsem tělo.

M: To je správné.

T: Takže *átman* je něco jiného než tělo.

M: *Átman* není individuální zkušenost a toto je třeba vzít pevně jako fakt. *Átman* vnímá vjem Bytí pouze skrze tělo s funkčními smysly, jinak ale *átman* necítí sám sebe.

T: Měl bych meditovat, abych toto mohl realizovat?

M: Ano, meditace je velmi nutná. Je dobré, jestliže ji můžete provádět pravidelně, ale někdy to běžné denní povinnosti neumožní. Meditace prováděná v ranních hodinách je užitečná a efektivní, ale nezapomeňte, že ji můžete provádět kdykoliv, když máte volnou chvíli. Adepti s hlubokým naléháním po přirozenosti mohou meditovat v jakýkoliv čas. Na začátku by adept měl sedět sám na klidném místě s úplným oproštěním od všech povinností. Když v meditaci získá stabilitu, může sedět kdekoliv a kdykoliv. Představte si, že by tu seděl a meditoval nějaký pokročilý adept. Byl by zcela ponořen a ztracen uvnitř sebe. Jeho pozornost by byla zaměřena pouze na samotnou pozornost a výsledkem by bylo, že by si nebyl vědom, co se kolem něho děje. Kdyby takto pokračoval dále, tak by ho v takovém stavu nic nevzrušilo. Meditace by měla mít tyto kvality. Představte si, že někdo je velmi rozrušen a zaujat něčím. Myslíte si, že by měl čas starat se ještě o věci, které se dějí kolem něho?

Když sedíte v hluboké meditaci, váš vjem Bytí je zcela a pouze naplněn poznáním „já jsem“. V tomto stavu vám intuitivně bude zjeveno, jak a proč se váš vjem „jáství“ objevil.

T: „Jástvím“

M: Vědomí, Podstata Bytí, vjem Bytí, „jáství“ – toto všechno jsou stejné stavy ve vás, které jsou tu před výronem jakýchkoliv slov.

Toto je jemný bod, takže jej zkuste pochopit jasně. Když říkám, že „já jsem“ nebyl před počítím, potom tím je ve skutečnosti myšleno, že jsem nebyl podobný tomuto současnému „já jsem“, ale toto „Já“, které by to mohlo rozpoznat, tu je nyní proto, aby posoudilo absenci současného „já jsem“.

Vzhledem k absenci těla nemá „Já“, které tu je před počítím, žádný vjem Bytí nebo ?jáství. S příchodem těla je vjem „jáství“ navršen na předchozí „Já“.

V meditaci bude tento vjem „jáství“ pouze označovat jak a proč přišel k sobě. Musíte být doslova posedlý ideou objevení principu, co toto „jáství“ vlastně znamená, podobně jako kdybyste si nedal pokoj do té doby, než zjistíte, z jakého zdroje se nese k vám tak příjemná vůně. Jestliže vás například zasáhne páchnoucí ozón, budete sledovat stopu ke zdroji, až zjistíte, že to je pach, řinoucí se od rozpadajícího těla krysy a tak velmi rychle zkoncujete s tímto mrtvým tělem, abyste se zbavil tohoto zápachu. Stejně tak příjemná vůně, která zavěje ve vašem poli, vás tak zbystří, že budete pozorně hledat lokalitu té vůně, květiny. Proto musíte jít ke zdroji vůně tohoto ?jáství a naleznout jeho „jak a proč“.

T: Jak to můžu vystopovat?

M: Princip, který dává vznik tomuto „jáství“ je označován *Bhagavan-vasudéva*, což je Bůh, který uděluje vůni. Ten, kdo obdrží tuto vůni, ji chce podržet za každou cenu.

T: Jak mohu vstoupit do tohoto stavu?

M: Vy, který se držíte na úrovni těla a myslí, nejste schopen vystopovat zdroj, ale tento princip samotný objeví sám sebe. Někdo, koho můžete nazývat Bhagavan nebo Vitální Síla či Bůh, je tak omámen touto vůní, že chce, aby to existovalo napořád.

T: Jednoho dne mé úsilí přinese ovoce a já jej objevím zcela automaticky.

M: Jeho důležitost se pro vás stane bezvýznamnou v okamžiku, kdy je objeven a vy se tak osvobodíte od tohoto omámení s *vasudévou*.

T: Jinými slovy si myslím, že když vy to neustále vycíťujete, tak se po tom nehoníte. Jakmile realizujete „Já“, tak vám automaticky vše přichází, takže není potřeba nic sledovat ke zdroji. Takže jakmile to realizujeme, můžeme to použít jakýmkoliv způsobem, kterým chceme.

M: V tomto stavu budete za jakýmkoliv potřebami a žádostmi, nebudete mít žádný užitek z čehokoliv. Nezůstane vám žádná žádost, protože všechny jsou již naplněny.

T: Nemyslel jsem, že bych to měl použít k jakýmkoliv světským potřebám, ale myslel jsem, že bych se s tím mohl stát po realizaci plně sjednocen.

M: Ve skutečnosti jste od toho nikdy nebyl odloučen, takže jaký má smysl si přát s tím být sjednocen?

T: Je to krásné, že jsem od toho nebyl nikdy odloučen, ale v současném stavu se považuji pouze za tělo.

M: To je váš koncept, že si myslíte, že jste tělo a taky vás to klame.

T: Takže po realizaci se stanu svobodným.

M: *(Začne recitovat Guru Nanaka):*

Ó mysl, po čem se tápeš? Vnitřek i vnějšek je pouze jedním. Je to jen koncept, který ti namlouvá, že tu je vnitřek a vnějšek. Kde je vnitřek a vnějšek v okamžiku, kdy hliněná nádoba, nesoucí jméno Nanak, je zlomena a zbavena konceptu, že já jsem tělo? Zůstává pouze „Já“, které přežívá všude.

Nanak dále říká:

Stejně jako vůně v květině a jako i odraz v zrcadle je tento vjem „jáství“ pocíťován v těle. Proto se vzdej svého jména Nanak a také své identity s tělem.

Spočiň ve vjemu „jáství“ a budeš osvobozen.

T: Když se snažím vystopovat „já“, tak se mi zdá, jakoby to vytvářelo další „já“.

M: Kdo je ale tím, kdo vidí tak mnoho různých „já“? Jedna myšlenka vytváří další myšlenky. Kdo pozoruje první myšlenku?

T: To je to, co chci vědět.

M: Pouze vy jste pozorovatelem první myšlenky. Kdo bude pozorovat další myšlenky, když tu nebude znalec skutečně první myšlenky?

T: Jestliže tu není znalec, nebudou tu ani žádné myšlenky.

M: Když toto pochopíte, vše se naplní a vy můžete odejít. Vysvětlovat a propagovat koncepty je jednoduché, ale odhodit všechny koncepty je velmi obtížné a neobvyklé.

T: Jak odstraním myšlenky a nové koncepty? Stanu se totožným se skutečností, jestliže všechny koncepty a myšlenky jsou odstraněny?

M: Nezkoušejte být cokoliv. Nic nedělejte! Zůstaňte v klidu bez snahy myslet na jakákoliv vlastní slova. Jakmile vyraší slovo, vytvoří význam a poté se toho stejně musíte zbavit. Potom se nechávejte unášet smysly svých slov a prohlašujete přitom, že jste plně zaujat zkoumáním svého „já“. Takže buďte bdělí ke stavu, který tu je před výronem slov. Spojil jste se s nějakým světcem?

T: Toto je poprvé.

M: Četl jste nějaké knihy?

T: Četl jsem práce Paula Bruntona o Ramana Mahářiším.

M: Vaše duchovní pozadí je připraveno, což je vidět z toho, jak nasloucháte těmto hovorům a zkoušíte to pochopit. Jiní lidé se se mnou hádají a drží se svých konceptů. Jsou naplnění až po okraj koncepty, takže výsledkem toho je jejich neschopnost vyslechnout si to, co jim říkám. Mnoho lidí sem přichází, předstírá svoji velkou znalost věcí, ale já vím velmi dobře, že jsou pouhými nevědomci. Nicméně, беру je jako Vědomí samotné.

Všechny vaše totožnosti na úrovni těla a mysli se neustále měnily a mění a žádnou z nich jste nebral vážně jako svoji stálou a hodnověrnou iden-

titu. Proč jste potom tak přitahováni k jakékoli takové nestálé totožnosti, když říkáte, že „jste jako toto, či tamto“?

T: Toto všechno je mentální činnost. V určitou chvíli si myslím, že jsem „jako toto“ a jindy zase si myslím, že jsem „jako tamto“.

M: Kdo jiný než vy pozorujete tyto chvíle? Vy jste pozorovatel těchto momentů. Cokoliv, co je viděné či vnímané, a samozřejmě také vše, co vidíte uvnitř a vně sebe, je tím, co nejste.

T: Snažím se to pochopit.

M: V meditaci můžete přesvědčit sebe sama prohlášením: „Já jsem pouze Guru Nanak“, jako když jiní lidé ve své meditaci pevně věří tomu: „Já jsem pouze Bhagavan Šrí Krišna.“ Žádná z těchto totožností nemá jakoukoliv stabilitu. Jedinou stabilní skutečností je pozorovatel těchto totožností a vy sám jste tímto pozorovatelem – věčnou entitou.

Vemte si příklad chudého herce, který má roli krále a který hraje tuto roli tak úchvatně, že obdrží mnoho poct. Ve skutečnosti ovšem není králem. Stejně tak vy nejste Guru Nanak. Vy jste pozorovatelem. Cokoliv, co vidíte a vnímáte, to vše je hrou *máji*, iluzorního principu.

19. února 1980

MUSÍTE EXISTOVAT PŘED POZOROVÁNÍM, ABY SE POZOROVÁNÍ MOHLO USKUTEČNIT

Maharadž: Řekl jste, že píšete knihu. Máte potřebné sebe–poznání nebo to děláte bez toho?

Tazatel: Nepíši knihu o sebe–poznání.

M: Jestliže tu není sebe–poznání, kdo je potom tím spisovatelem?

T: Píši knihu o jógických *ásánách* společně s učitelem. Nebylo to něco, co by vzešlo z mé vlastní mysli.

M: To je v pořádku. Co ale děláte se sebou, se svoji přirozeností, totožností? Toto vaše psaní se týká jen nějakých fyzických aktivit.

T: Nakonec bych samozřejmě rád poznal své já.

M: Co jiného by zde mohlo být, kdybyste se nezajímal o své já? Proč si myslíte, že píšete o těchto disciplínách? Je to pouze proto, abyste poznal sebe sama, není-li pravda?

T: Cvičení v této knize připraví pozadí pro adepta a tím mu připraví podmínky pro hledání svého Já.

M: Je ale vaše vlastní pozadí připravené?

T: Ne, samozřejmě že není!

M: Proč potom píšete tuto knihu?

T: Protože se jedná o technickou záležitost vybavenou obrázkovou přílohou.

M: Jaký užitek ale má tato kniha, když autor nezná sebe sama?

T: Abych se poznal, tak jsem přišel sem k Vám a co se týče té knihy, tak knihu píší pod dohledem učitele a jedná se o technickou pomůcku.

M: Jaký ale z toho máte zisk? Nabydete plně svoji přirozenost, své Já, když budete dělat tuto práci? Nejdůležitějším ziskem v životě je realizovat své Já.

T: Souhlasím s vámi. Pravděpodobně jsem získal během té doby, kdy jsem pracoval na této knize, určité domnění, že jsem dorostl ve zkušenostech a vyzrálosti.

M: To znamená, že současně se svými získanými zkušenostmi jste také nasbíral mnohé koncepty. Jste vy tím, kdo roste ve výši a šíří?

T: Ne.

M: Za jakým účelem jste sem přišel?

T: Pokaždé, když vás navštívím, mám pocit dalších inspirací a povznese-ní.

M: Jaký další užitek to má?

T: Chápu, na co poukazujete.

M: Kdo pozoruje všechny tyto inspirace a povznesené nálady? Kdo je znalec všech těchto stavů? Vy se neobracíte směrem ke svému já, nýbrž se stále zaměstnáváte jinými věcmi.

T: Chcete říci, že zatímco se budu obracet ke svému já, tak bych měl v tomto duchu také provozovat své zaměstnání?

M: Jakkmile se obrátíte dovnitř, vše vám bude spontánně přicházet. Předtím, než jste rozpoznal svoji matku, tak všechny věci, které vás zajímaly, se děly spontánně bez vašeho poznání.

T: Ano, souhlasím.

M: Přírozeným evolučním vývojem jste se rozvinul do lidské bytosti. Měl jste před touto projevenou formou nějaké poznání? Místo abyste věnoval pozornost k tomuto aspektu, zaměstnáváte sebe v problémech a událostech druhých lidí!

T: Měl bych tedy přestat se svým současným zaměstnáním?

M: Není tu otázka zda pokračovat či nepokračovat ve své práci, nýbrž náležitost, nutící vás k tomu, že byste měl poznat sebe sama.

T: Ale co bych měl dělat do té doby, než poznám sebe sama?

M: Něco jste již dělal ...

T: Předtím jste se mě ptal, proč se angažuji v té činnosti.....

M: Nevzrušujte se tím, zda dělat či nedělat. Daleko důležitější je rozhodnout se začít se dívat na sebe.

Druhý návštěvník: Ale uvažte, že dělal alespoň něco užitečného jako psaní knihy o józe.

M: Co je jóga, co je tímto „spojením“? Kdo se s čím setkává a spojuje?

T: Spojení duše s Bohem.

M: Bůh je slovo, které jste slyšel, zatímco duše je přímou zkušeností vaší existence.

T: Prostě jsem vyjádřil význam jógy tak, jak se všeobecně chápe.

M: To znamená, že jste nepoznal opravdovou jógu. Víte, že pouze sebe-realizovaní světci jsou uctíváni a zbožňováni, ale jogíni ne?

T: Chybují tím, když provádím jógu?

M: Mnoho *rišiů* a asketů cvičilo jógu. Jsou ale uctíváni?

(Ukazuje na nově přichozícího návštěvníka, který se setkal s Ánanda Máji Ma)

Prožil jste stav *ánanda*, když jste jí navštívil? Kdybyste realizoval stav *ánanda máji*, nepřišel byste nikdy sem a ani byste jí nenavštěvoval znova. Jestliže jste pochopil to, co jsem vám řekl, tak je to více než dost.

T: Není těžké to pochopit.

M: Proč tady potom sedíte?

T: Rád bych zde poseděl po nějaký čas.

M: Když jste byl u Ánanda Máji, povězte nám, co je to *ánanda*. Má *ánanda* – Blaženost, hmatatelnou formu?

T: Nemyslím. Člověk ale může pocítit štěstí.

M: Souhlasím, ale vidíte tu blaženost; můžete jí pozorovat?

T: Někdy mohu vidět esenci štěstí, která vychází z Ánanda Máji Ma.

M: Nemyslíte, že by tu měl být nejprve přítomen znalec, aby mohl vidět či pocívat cokoliv?

T: Po přečtení knihy „*Já Jsem To*“ jsem pochopil, že znalec tu musí být ještě předtím, než může být cokoliv spatřeno, procítěno a zažito.

M: Vy, jako pozorovatel, jste tu před prožitkem štěstí. Ovšem Vy jako nejzašší a konečný stav, čili vaše skutečné Já, je tu před pozorovatelem. Štěstí není trvalé.

T: Zpočátku během své meditace, kdy jsem uvnitř sebe prožil „pozorovatele“, jsem byl šíleným způsobem vystrašen, protože jsem cítil, že jsem byl rozštěpen na dva celky. Od té doby jsem to již nikdy více neprožil.

M: Cítil jste rozštěpení. Které z těch dvou bylo tím vašim „já“: koncept „vidění“ nebo pozorovatel konceptu?

T: Neměl jsem takové jasné rozlišení.

M: Mluvte alespoň z intelektuální úrovně, když jste neprožil jemnost prožitku.

T: Jsem pozorovatel rozštěpení.

M: Vysvětlete tyto dva stupně.

T: Byl jsem strachy bez sebe, že jsem viděl rozštěpení.

M: Bylo to rozštěpení konceptu nebo to bylo rozštěpení vašeho já?

T: Nic takové.

M: Ano, Vy, Absolutno, nejste ani tím prvním a ani tím druhým, ale jste před těmito stupni.

V Indii začátkem století jezdil panovník státu ve svém autě a jeho poznávací značka neměla žádné číslo. Stejně tak vy, jakožto Absolutno a Nejvyšší stav, nepotřebujete žádné číslo.

(Maharadž opět hovoří k návštěvníkovi, který se zmínil o práci na knize o józe)

Vy jste jogín a tak jste pochopil, o čem tu byla řeč.

T: Ano, trochu jsem to pochopil, ale nejsem jogín.

M: Ale studoval jste jógové systémy a cvičil jste jógu. Když hodíte cukr či sůl do vody, voda je pozře a dojde k splynutí. Nyní se ptám, s čím jste splynul?

T: Někdy splynu.

M: A jindy se děje co?

T: Recitoval jsem svatá jména, prováděl *džapu*.

M: Účelem *džapy* je zachování své znalosti o sobě, což znamená, že musí být Vědění podržena v paměti. *Džapa* v jazyce Marathi značí hlídat, chránit. Měl byste chránit svoji Podstatu Bytí prováděním *džapy*.

Další návštěvník: Co je Podstata Bytí?

M: To, čím „jste vy“ neboli poznání, že „vy jste“ beze slov, je právě vjem Podstaty Bytí. Kdo šel k Ánanda Máyi Ma, tělo nebo Podstata Bytí? To druhé je tu ještě před tělem, myslí a výronem jakýchkoliv slov. Praktikoval jste *džapu*?

T: Ano.

M: *Džapa* je jako lék, který je dán vaší Podstatě Bytí podobně jako když berete medicínu a přikládáte si obklady na své tělo za účelem jeho uzdravení a dosažení dobrého zdravotního stavu.

T: To je něco, co pocívuji velmi silně.

M: Cítíte se relaxován.

T: Ano, velmi příjemně, ale nyní, když vím něco o pozorování, tak pocívuji zvědavost nad tím, jak bych měl dělat *džapu*.

M: Nicméně, věděl jste občas, že provádíte *džapu*.

T: Ano.

M: Není toto pozorováním nebo procesem pozorování ve vás?

T: Ano.

M: Pozorování se děje přirozeně. Když vaše slova vstoupí do mne, já odpovídám. Stejně tak když vnímáme cokoli prostřednictvím našich smyslů, tak se současně děje pozorování těchto vjemů. Žádné speciální úsilí k tomu není zapotřebí.

T: Chtěl bych se vás zeptat na meditaci a jógu.

Před 10–ti lety mě Ánanda Máyi Ma požádala, abych prováděl *džapu*. Po určité době jsem začal pozorovat, jak je ve mně prožívána *džapa*. Potom mi Ánanda Máyi Ma řekla, abych pokračoval. Mým problémem je to, jak získat prožitek „jáství“ a Podstaty Bytí.

M: Prvním pozorováním je to, že „jste“. Potom se uskuteční veškeré další pozorování.

Dokud se jako první neuskuteční základní pozorování toho, že „jste“, tak jakékoli další pozorování není možné. Jak jsem vám již řekl, pozorování toku slov, které se ve vás objevily, se děje zcela přirozeně ve vás. Znova opakují: Vjem, že „jste“ by se měl objevit nejdříve a později nastane současný projev a tok slov a jejich pozorování.

Nejste proto zde již před slovy?

T: Nevím.

M: Přesně toto je nevědomostí a rozpoznat tuto nevědomost je poznáním. V konečné analýze vy, Absolutno, nejste tímto poznáním.

T: Mohu vám položit otázku?

M: Připomínejte si Ánandu Mayi, a s touto připomínkou v mysli mi položte svoji otázku, protože ona je váš učitel.

T: Nyní cítím, že jsem sám a že tu není žádný guru.

M: To, co říkáte, je správné. V tomto pochopení a pouze v něm byste se měl stabilizovat. Pochopil jste ještě než jste došel k tomuto závěru, co jste vy a co je guru?

T: Guru je někdo, kdo mi řekne, co dělat a já provádím to, co mi řekne.

M: Měli bychom nazývat poznání „já jsem“ guruem?

T: Ano.

M: Ale ani tímto „poznáním“ nejste!

T: Když říkáte „poznání“, myslíte tím Vědomí?

M: Samozřejmě. „Poznání“, „já jsem“ značí Vědomí, Boha, Íšvaru, gurua atd., ale Vy, Absolutno, tím nejste.

Další návštěvník: Mohu se zeptat, kdo jsem já?

M: Jste zde před touto otázkou nebo až po ní?

T: Obojí.

M: To, že „já jsem“ je tu i před vznikem jakýchkoli slov a otázek ve mně, je třeba pochopit a realizovat. Lidé vždy chtějí označit jménem či koncep-

tem stav „já jsem“, který tu je před vznikem slov. Když se to provede např. tím, že se tomu dá jméno jako třeba Brahman, cítí se uspokojeni.

T: Nejsem šťasten, jsem velmi ustarán.

M: Také nyní nebo předtím?

T: I nyní.

M: Tento strach je vzhledem k vaší totožnosti s tělem a myslí. Může zde být strach, když nemáte žádné poznání o těle?

T: Ne, ale když mi můj guru řekl, že jsem Brahman, začal ve mně působit tento strach.

M: Zcela přesně. Vaše tělo a mysl utrpěla s těmito slovy vašeho gurua šok, protože začalo rozpouštění této mylné totožnosti! Strach, který máte, je ve vaší myslí.

T: Vím to, ale stále jej mám. Tělo se strachuje, že již více nebude.

M: Jděte zpět k Ánanda Mayi Ma. Když se Ánanda Máyi rozplyne do *ánanda máyi* (svého Já), tak je to Nejvyšší stav, pouze Absolutno. *Ánanda máyi* je blažený stav, ale stále ještě kvalitativní. Je to Vědomí.

T: Je *ánanda máyi* z tohoto světa?

M: Je to jinak. Všechny světy odpočívají v jejím lůně. Co je *ánanda máyi*? Je to pouze váš stav blaženosti, poznání, že „jste“. Jestliže toto není, není potom nic! Považujete *ánanda máyi* za osobnost, ale nic takového to není. *Ánanda máyi* je Stavem Bytí.

13. března 1980

VJEM „JÁSTVÍ“ JE JEMNĚJŠÍ NEŽ PROSTOR

Maharadž: Podstata Bytí může ve světě jednat pouze s pomocí těla. Toto tělo je základní podstatou 5-ti elementů a základní podstatou tělesné esence je poznání „já jsem“. Podstata Bytí nemůže při nepřítomnosti tělesné formy znát samu sebe. Takže byste se měli pevně držet pouze tohoto vnitřního principu, této Podstaty Bytí. Potenciální pohyb všech činností spočívá v této Podstatě Bytí, která je ukryta v latentním stavu ve výtažku těla, které je vyživované potravinami. Tyto výtažky vystupují z 5-ti elementů. Hlavním a vedoucím principem celého funkčního procesu je poznání „já jsem“, které je základní podstatou 5-ti elementárního těla. Toto poznání „já jsem“ musí být správně pochopeno. Tato Podstata Bytí, vitální dech a mysl jsou beztvaré. V průběhu 5-ti elementárního toku změn se vytváří mnoho různých tělesných forem různorodých druhů. Když se vitální dech nasaje do těchto různých tělesných forem, tak i Podstata Bytí začne vyjadřovat sebe samu skrze tyto oživené formy. Vegetační esence, která se nazývá *sattvou*, se zaslouží o vytvoření rozdílných tělesných druhů a v těchto tělech tak spočívá *sattvický* vjem Bytí. Každému druhu je dáno jméno podle tvaru nebo formy těla. Vyjadřovací charakteristiky a činnosti každých druhů se odlišují podle tělesných forem.

Ze všech živočišných forem je nejvíce vyvinuta lidská bytost, která se proto kvalifikuje pro udělení titulů Išvara, Bůh. Jakmile začne proudit vitální dech v lidském těle, začne zde také fungovat mysl a veškerá činnost lidského těla je vyjadřována na základě samskár, což jsou záznamy a dojmy, které jsou shromážděny myslí z vnějšího okolí.

Tělo může být tmavé, krásné, vysoké nebo malé, ale vnitřní princip, kterým je poznání „já jsem“, nemá žádné zabarvení nebo rozsah, stejně tak jako vitální dech a mysl. Je to pouze „vjem přítomnosti“, pocit záře, a mysl funguje jako jeho mediální zprostředkovatel nebo nástroj, sloužící k vykonávání světských aktivit.

Chcete medítovat a také byste měli medítovat. Opravdovou meditací je spočinutí v tomto vjemu Bytí. Meditace je ve skutečnosti stavem, kdy se vjem Bytí pevně drží sám sebe. Říká se, že po smrti člověk odchází do nebe nebo do pekla. To je ovšem pouhý koncept a povídačka. Když tělo umře, tento vnitřní vjem Bytí, *átman*, ztrácí paměť o své Podstatě Bytí a neví, že „je“. V tomto stavu již není žádný spánek, bdění a Vědění.

Toto byste měl jasně pochopit. Jestliže si někdo myslí, že je tělem, stává se otrokem myslí a na základě toho také trpí. Proto byste se měl zcela zto-

tožnit s nejvyšším principem ve vás, což je poznání „já jsem“. Povýší vás to ke statusu *brihaspati* – což je guru Bohů.

Myslíte si, že jste někým, ale nikým takovým nejste. Vjem Bytí je vyjádřen prostřednictvím těla jako důsledek všeprostopujícího Absolutna. Tento vjem Bytí je hluboce omámen sám sebou a je označován výrazem *átma-prem*, neboli „láskou Já“. Je to také označeno výrazem *guna*, Šiva a Brahman. Je to „láska Já“, která funguje prostřednictvím různých těl. Takže jakmile zjistíte, že je tu pouze tento princip, který vyjadřuje sám sebe různými způsoby a prostřednictvím různých forem, tak pochopíte, že tu není žádné „vy“, „já“ nebo „on“. Když tělo umře, rozloží se do 5-ti základních elementů a vitální dech, *prána*, se rozplyne do vesmírného vzduchu a *guna*, což je vjem Bytí, se okamžitě stává *nirgunou* neboli Ne-Bytím, se stejnou rychlostí jako když zfouknete a zamáčknete plamen svíčky. Poslouchejte prosím moje hovory pozorně.

Guna nemá žádné kvality Bytí, jestliže tu není žádný vitální dech. Pouze pokud existuje *guna*, je možné připisovat vjemu Bytí takové tituly jako je Šiva, Brahman a Višnu. Bez *prány*, vitálního dechu, neexistuje žádný pohyb či dynamická síla jak těla tak i *guny*. Stručně se dá říci, že když *prána*, neboli drahý přítel a společník *guny*, opustí tělo, tak se i hlavní a vedoucí princip, *guna*, také rozpustí. Vědomí je latentně skryto v hromadě obilí a v příznivých podmínkách se toto Vědomí projeví podle charakteristiky a formy určitého druhu. Jestliže máte nějakou otázku, která se týká tohoto tématu, prosím, ptejte se.

T: Jsou biologické formy vytvářeny přirozenou tvorbou bez jakéhokoliv účelu?

M: Ano, ale zvláštní druhy se rozmnožují pouze uvnitř struktury svých vlastních specifických rysů. Člověk neplodí nějaké zvíře z nižšího zvířecího druhu a stejně tak zvíře neplodí člověka. Vraťme se ale k vjemu „jáství“. Měli byste pochopit, že to je nejjemnější princip, který je jemnější než prostor. Když je tento vjem rozpuštěn v důsledku smrti těla a vyhasnutí vitálního dechu, tak se tato událost nazývá *nirjana* neboli *nirvána*. Je to stav, ve kterém není ponechána žádná stopa po „jáství“, čili absolutní stav bez žádného vzoru. Tento stav neví, že „je“ a je za štěstím, utrpením a zcela za hranicemi slov. Nazývá se stavem *parabrahman* – čili stavem bez zkušeností.

T: Jak vypadá blažený stav v meditaci?

M: Je to tehdy, když meditující zapomene zcela na sebe v meditaci. Je to *visranti*, což značí kompletní relaxaci končící v úplném zapomnění. To je blažený stav, kde není žádná potřeba slov, konceptů nebo dokonce ani vjemu „já jsem“.

T: Všechny koncepty, které v nás vznikly, vyšly z principu, který byl latentní již v plodu, není-li tomu tak?

M: Ano.

T: Mohlo by to znamenat, že naše myšlenkové výrony jsou již rozhodnuty?

M: Myšlenky nejsou předem určeny. Myšlenky jsou reakcemi na dojmy, *samskáry*, které nyní přijímáte.

T: Bůh nebo Išwara je brán jako všudepřítomný a všeznalý princip. Co to znamená?

M: Išwara není individuální osobou. Je to všeprostopující princip, který je latentně skryt ve všem. Je to projev 5-ti elementů, 3 *gun*, v cyklu bdění, spánku a Vědění.

T: Značí to nedvojnost (nedualnost)?

M: Dualita tu existuje pouze na úrovni těla a mysli. Ve všeprostopujícími univerzálním Vědomí se rodí každým dnem milióny nových životů, ale ve svém základě je to Absolutnem, *adžanma*, Nezrozeným. Ačkoliv univerzální Vědomí má mnoho kvalit, tak jako Absolutní stav je *nirgunou*, čili stavem bez kvalit.

(*Maharadž se obrací k americké ženě, která je spisovatelkou*) Měla byste raději odjet brzy domů, neboť by se mohlo stát, že byste mohla plně nasát toto poznání a tak byste ztratila všechny své „totožnosti“.

T: Nemohu říci...

M: Ale já to mohu říci. Zbavíte se tak všech „příchodů a odchodů“, všech svých konceptů a dokonce i váš vjem „jáství“ bude zcela zlikvidován. V této zemi se léta traduje a přijímá fakt, že správné recitování svatých jmen v sobě nese velkou duchovní potenci a nemá to za sebe lepší náhradu. Milióny lidí ve světě jsou zosobněni díky jménům, která jim byla přidělena z toho důvodu, že jména jsou platná na tomto světském stupni. Když jste zasvěceni do duchovní disciplíny se svatým jménem, tak toto jméno znamená a reprezentuje vaši „nejvyšší pravou přirozenost“. Buďte zcela sjednocena s tímto svatým jménem, neboť vám to přidělí veškeré mystické poznatky, které jsou nutné k vašemu duchovnímu povznesení. Probudí vás to do vašeho „věčného uvědomění“. Slovo *navanath-sampradája* je klíčové mystické slovo, které značí pojmenování tradičního řádu 9 Guruů. Tito guruové nebyli ani kulturně uznávaní a ani nebyli vzdělaní. Podle jedné z mnoha povídek si nějaký muž sednul na jednu z nejvyšších větví na stromě a začal tuto větev odřezávat a přitom seděl na té špatné straně! Guru šel kolem, uviděl tohoto naivku a jeho jednobodovou pozornost, politoval ho a požehnal ho tím, že mu přidělil jméno, které začal tento chudák horlivě recitovat. V pravý čas se tento hlupák stal velkým světcem. Takovou sílu má svaté jméno, které se recituje se soustředěnou pozorností.

29. března 1980

ROZPUŠTĚNÍ PODSTATY BYTÍ UVNITŘ SEBE JE PRAVÝM PRAMENEM BLAŽENOSTI

Maharadž: „Já“ tady již existuje před výronem jakýchkoliv slov. Později hned začnete mentálně říkat „já jsem“. Stav, který je osvobozen od slov a myšlenek, se nazývá *átman*.

Átman je sám pro sebe, čili je sebedostačující. Ovšem jakmile začne lpět k tělu, jsou pro život nutné „léky“, jakými jsou hlavně mentální a fyzická neustálá tvorba nebo činnost. Bez těchto pomocných „léků“ nemůže být *átman* tolerován osobností. K duchovnímu vývoji bylo doporučeno mnoho různých disciplín, které vedou k odloučení *átmanu* od totožnosti těla a mysli. Mezi těmito disciplínami je nejlepší *namasmarana* – recitace svatého jména Boha. Bůh zde symbolizuje vnitřní princip, který je skryt ve vás, čili *átman*, kterému se dávají různá jména. Reprezentuje to tedy „vnitřního Boha“, který bude reagovat na vaše výzvy i bez ohledu na to, jaká jména jiných Bohů budete zpívat. Zvyk počítání korálek na růženci má jediný smysl a tím je neustálé zaměstnání svých prstů u rukou, ale vy tomu dáváte jiné významy, ve kterých si představujete, že přivoláváte právě tohoto vnitřního Boha. Tento Bůh je probuzen, když počítáte korálky společně s recitováním jeho jména. Stejně jako je kravské vemeno pomalu vysáto z mléka teletem, které radostně volá „ama-ama“, tak také Podstata Bytí silně nasytí milostí toho, kdo zpívá její svatá jména a počítá korálky ve vší opravdovosti, což ho vede ke klidu. Klíčovým tónem pro recitaci je zachycení tohoto „jáství“ uvnitř sebe sama. Posluchač ve vás se zaposlouchá do těchto zpěvů a cítí se velice potěšen. To je také důvod, proč lidé, kteří jsou zvyklí denně zpívat svaté zpěvy a počítat přitom korálky, jsou neklidní, když to nemohou dělat.

Tukaram, světec a básník z Maharaštry, potvrzuje stejné principy, když v jedné ze svých zpěvů říká:

Já jsem Triumfální a Vznešený, když jsem uzamčen se svojí oddaností ve své Podstatě Bytí, která spočívá Sama v Sobě.

Tímto jsem dosáhl skutečné skulinky v mém duchovním hledání, což má za následek vyschnutí mých mentálních žádostí a inklinací. (*pozn. ed. zde inklinace – vášně, neboli skryté tužby, které vyživují pseudo-entitu, zvánou ego a jejichž zničení je nutnou podmínkou pro Osvobození*)

Rozpuštění Podstaty Bytí uvnitř sebe je skutečným pramenem blaženosti. Mnoho světců, kteří jsou v takovémto stavu, často zapomene na svoji fy-

zickou formu a jednoduše leží na zemi a veselí se v sobě. Někteří svedení adepti si pomoci drogy, jakou je např. marihuana, odvodí vyumělkovaný stav zapomění. Není to ale nic jiného než otupění smyslů pomoci cizích prostředků. Tito lidé nenabydou trvalého klidu, ale zůstanou jim takové pozůstatky, jako např. zatrpkllost a kocovina v hlavě. Jestliže chcete mít věčný klid, můžete ho mít a *být* jim skrze pohroužení se do oddanosti, čili *náma-džapy* nebo *bhakti-jógy*.

30. března 1980

ZKUSTE POCHOPIT PRINCIP NEVĚDOMÉHO DÍTĚTE

Maharadž: To, o čem tu hovořím, je poznáním úplnosti. Není to částečná informace. Rozjímám tu o projevu jako o celku, zatímco vy sbíráte části a vybíráte si koncepty z mých hovorů a říkáte „Mám rád či ráda tuto ideu“ a pak tomu udělíte nejvyšší status tím, že to označíte názvy jako je Brahman, Višnu atd. Nepokusíte se ale pochopit celek a „úplný“ význam.

Tazatel: Hovořil jste tu o principu nevědomého dítěte. Mohl byste to vysvětlit trochu více?

M: Když se narodí děcko, je to skutečně jen neškodná forma kostí a masa a veškeré prostoty. Nemá žádná měřítka hodnot, ale má instinkt pro jídlo, vyprázdnění a křik. V pravý okamžik tato hromádka masa vyvine kapacitu pro poznání a činnost. Postupně je vjemem „já jsem“ pocítěna znalost „já jsem“ a to je následováno myslí. Tento pocit „jáství“, který tu existuje před zformováním myslí je principem nevědomého dítěte, což je nazýváno stavem *balkrišna*. Je to právě tento princip, který je zdojem nebo základem, na kterém se rozvine dětskost, puberta, mladistvost, a další vývojové stupně, při kterých dochází k neustálým fyzickým a biologickým změnám. Nakonec je získána dospělost v době, kdy všechny fyzické a mentální schopnosti dosáhnou svého vrcholu. Co je ale tím kořenem všech těchto dosažení? Je to pouze tento princip nevědomého dítěte, který se rozvinul postupem růstu z vnitřního základu do vnějšího prostředí. Během svého růstu k dospělosti a i poté získává, zaznamenává a reaguje na všechny vjemy skrze své smysly a mysl. Toto všechno se ovšem děje pouze tehdy, když zná sám sebe.

Váš chybný koncept poznání je způsoben tím, že si myslíte, že sbíráte informace a ideje z vnějšího prostředí prostřednictvím 5-ti smyslů tzv. „poznání“ nebo vnímání. Potom předáváte tyto informace jiným lidem a přesvědčujete je o tom, že se jedná o důležité poznatky a jste tím fascinováni. Ovšem když tu mluvím o poznání, netýká se to tohoto typu poznání, ale poznání, kterým se dá pocítit to, že „jste“, čili vjem „já jsem“, vaše Podstata Bytí, neboli tento dětský princip čili stav *balkrišna*, který je základní příčinou všech vašich nabytých znalostí, a to jak duchovních, tak i světských. Měl byste zkusit pochopit, co je tímto dětským principem. Já tu prodávám věci, které se týkají pouze tohoto principu a ne vašeho takzvaného „poznání“, které je získáno z vnějšího prostředí skrze smyslové vnímání.

Tento princip *balkrišna* má velkou potenci. Je to „*Chemická sloučenina*“, která může vytvořit fotografickou paměť a může uchovat v paměti a reprodukovat cokoliv, co bylo čteno či slyšeno pouze jednou. Je to přirozená

schopnost „neznalosti“, čili principu nevědomého dítěte, stavu *balkrišna*. Zde *bal* značí potravinovou esenci, dětské tělíčko a *krišna* znamená „neznalost“, což je nevědomost. Tento princip ovšem má potenciální schopnost získávat, odpovídat a účinně fungovat.

Vy neděláte nic. Toto všechno se děje spontánně ve vás. Jestliže chcete pochopit základní a hluboký význam tohoto spontánního dění, jděte ke skutečnému zdroji, ke své Podstatě Bytí a tam se upevněte. Ovšem nad tím vším platí samozřejmě to, že nesmíte shromažďovat jakékoliv koncepty.

Tyto hovory zde probíhají tak samovolně jako dýchání. Stovky lidí přicházejí a zaposlouchávají se do těchto hovorů, ale já si na sebe neberu žádnou pózu. Proč? Ve skulince mé Podstaty Bytí se mi v průběhu pozorování sebe a všeho ostatního s Podstatou Bytí přihodila realizace. Od té doby nastávají všechny děje spontánně. I tyto rozhovory, které tu máme, jsou spontánní událostí a já tu nejsem žádný mluvčí. V tomto stavu nejsem ani dětským principem, čili stavem *balkrišna*, neboť spočívám stále v Absolutnu.

4. dubna 1980

K TOMU, ABYSTE MOHLI POZNAT, ČÍM JSTE, POTŘEBUJETE ZNÁT SVŮJ ZAČÁTEK

Tazatel: Jaký je rozdíl mezi duchovností a rozlišováním?

Maharadž: Rozlišování znamená výběr takových slov a významů, které jsou pro nás cenné. Nicméně slova, která jsou cenná pro naši pravou přirozenost a která popisují náš konečný stav, nejsou nikdy přístupná. Z hromádky pšeničných zrn si sesbíráte ty dobré pro vaši spotřebu a ty špatné společně s kamínky odstraníte. Stejně tak můžeme použít rozlišování.

V současnosti se ztotožňujete se svým tělem a myslí. Proto byste na počátečních stupních své duchovní praxe měli plně odmítnout totožnost s tělem a myslí díky přijetí a nasátí principu, vyjádřeného tím, že „já jsem“ je jen vitální dech a pouze Vědomí a ne tělo a mysl. V pozdějších stupních se vitální dech a Vědomí, což je poznání „já jsem“, rozplynou ve své skutečné a konečné přirozenosti podobně jako když se myšlenky profesorů nebo pánditů (*pozn. př. učenců*) utiší ve chvíli, když usnou. Člověk v hlubokém spánku nezná sám sebe, protože i vjem jeho Podstaty Bytí se v něm rozplynul.

Když realizujete skutečnost, že nejste ani tělo ani mysl, zůstanete neovlivněn mentálními modifikacemi. V tomto stavu jste dynamickým univerzálním Vědomím. Měl byste spočinout v tomto stavu.

Radost, bolest a mizérie – to všechno je pociťováno do té doby, kdy se ztotožňujete s tělem a udržujete si v paměti mysl. Představte si, že se potápí loď uprostřed oceánu s tisíci cestujícími. Mohly by jejich totožnosti přežít tuto kalamitu, když by již nebyly přítomny jejich živá těla a mysl? Mohly by mít oběti jakoukoliv ideu o sobě po této tragédii, kdy jejich těla úplně zmizela? Po této události si nemohou ani příbuzní obětí, které přežili katastrofu, představit stav nešťasných cestujících. K určení totožnosti je tělo, vitální dech a Podstata Bytí nezbytnou podmínkou.

T: Soucitění, zapomnění, klid a připoutanost se vztahují k říši lidských bytostí. Říkám to správně?

M: Tyto kvality jsou podstatné pouze do té doby, kdy tu je Podstata Bytí, která je závislá na fungování těla a vitálního dechu. Všechno, co má existenci je tu tehdy, když tyto 3 principy fungují ve shodě. Kdyby to neplatilo, nic by tu nebylo.

Duchovní transcendence značí stav, kdy spočíváte v Já. Když tu mluvíte nebo přemýšlíte o jakémkoliv námětu, jakým je např. rozlišování nebo duchovní transcendentální stav, studujete a vidíte to jako oddělený objekt a část něčeho. Avšak já to dělám opačně, tj. subjektivně a zcela a stále to

odkazují k všeprostopujícím principu, k Já. Proto pochopte Já, *buďte* tímto Já.

Dokud jsou zde tělo, vitální dech a Podstata Bytí, tak víte, že „jste“. Když vitální dech zmizí, tělo odpadne a Podstata Bytí vyhasne, což se nazývá „smrt“. Ten, kdo je mrtev, nemůže nic znát. Mrtvý člověk neví, že „je“ nebo že „byl“. Z toho důvodu tu není žádný vlastní projev takovéto mrtvé existence jak z hlediska našeho vnímání, tak i z hlediska této mrtvé existence.

Jděte proto ke kořenu své Podstaty Bytí. V tomto procesu bude Podstata Bytí transcendována a nakonec tu zůstanete pouze věčné „Vy“ bez poznání, že „jste“.

Tento konečný stav je znám jako *visranti*, což znamená úplný klid, kompletní relaxace, naprosté ticho atd.

Dalším významem by po rozdělení tohoto slova bylo slovo *višara-anti*, neboli sebe-zapomnění v konci. Znamená to tedy, že v konečném stavu je vaše „jáství“ zcela zapomenuto. Obojí, tedy jak „já jsem“ tak i „já nejsem“ je zcela zapomenuto. Toto je nejvyšším druhem odpočinku, čili *para-ma-visranti*. Nepřijímejte krotce to, co tu říkám. Všemi možnými způsoby se ptejte na cokoli, co máte na jazyku, pokud máte pochybnosti. Kdyby se kdokoliv ptal na nějaké otázky, byly by z úrovně těla a mysli a mysl znamená to, co jste nasbírali z vnějšího prostředí. Není to něco, co by bylo vaší vlastní podstatou. Takže se ptejte pouze na to, co tu bylo projednáno ze správného pohledu.

T: Jak můžeme zažít tento Nejvyšší Stav?

M: Otázka zkušenosti tu není na místě. Vy *jsste* pouze tímto stavem.

T: Všechny zkušenosti jsou přijímány prostřednictvím smyslů.

M: Ano, ale „Vy“, tedy konečný zakusitel, nejste pouze hromadnou snůškou zkušeností.

Při probuzení víte, že „jste“. To je vaše Vědění. Čímkoliv, čím „jste“ před tímto Věděním, není touto Znalostí, tímto Věděním.

T: Má toto co dočinění s Nejvyšším?

M: Je zde mnoho titulů a atributů, ale před všemi těmito atributy a pojmy jste „Vy“.

T: Vlastníme realizaci?

M: Toto všechno jsou jen koncepty. Konečný stav, nicméně, je za uchopením slov. Z jednoho konceptu je zrozeno mnoho dalších konceptů a všechno potom probíhá prostřednictvím těchto konceptů a také společně s nimi. Takže skladiště je zaplněno koncepty. Když je ale základní koncept zrušen, kde je zapotřebí se ptát po dalších konceptech?

T: Je toto „já“ nadsazeno či není?

M: Jaký je váš věk?

T: 65 let.

M: Kdybyste se ve svém životě dostal nazpět k momentu, kdy zbýval jeden den před narozením se do těchto 65 let, myslíte si, že byste v té době věděl, že se chystáte absolvovat narození?

T: Samozřejmě že ne. Před zrozením jsem neměl žádnou předtuchu o tom, že budu narozen.

M: Dotazoval jste se nyní, když jste narozen, po tom, proč jste se vůbec zrodil? Před narozením tu nebylo toto poznání „jáství“.

T: Nevím, kdy jsem se narodil a ani nevím, kdy umřu.

M: Proč jste ale neprovedl během svého života nějaké dotazování? Jak jste k tomu přišel, že nyní víte, že máte poznání „já jsem“? Připusťme, že jste byl zrozen a nevěděl jste o tom. Ovšem potom se podobáte někomu, kdo usnul a po probuzení objevil na svém těle obrovský vřed. Nemyslíte si, že se bude stále dotazovat: „Kdy jsem získal tento vřed?“

T: Já jsem se dotazoval.

M: S kým, s jakou totožností, jste se dotazoval? Jakou odpověď jste dostal?

T: Nedostal jsem žádnou odpověď.

M: Jak a proč je tu toto poznání „já jsem“? Toto musíte znát. Jak se toto poznání „já jsem“ zjevilo ze stavu „ne-vědění“?

T: Já to nevím.

M: Musíte to ale znát. Jaký užitek mají všechny možné informace? Tisíce lidí se potopilo na lodi. Jaké informace můžete mít o jejich současném stavu?

T: Smrt.

M: Samozřejmě že žádné. Může někdo, kdo nevěděl nic o smrti či zrození, mít poznání své smrti?

T: Na toto se budeme muset dotázat mrtvé osoby.

M: Půjdete k mrtvole a budete se jí ptát? Jak se mohlo objevit toto Vědění, aniž by o tom někdo věděl? Toto „jáství“ se objevilo z „Prázdnoty“. Jak? Vždy jste zažíval před svým narozením své „jáství“?

T: Pravděpodobně ne.

M: Proč „pravděpodobně“.

T: Zcela jistě ne. Sbíráni informací o stavu „ne-vědění“ je pouze neúčinným dotazováním.

M: Proč nyní svíráte toto Vědění, když stejně budete muset jednou poptkat smrt? Před zrozením jste nevěděl, že jste byl. Proč se držíte všech těchto konceptů o nebi, pekle, zásluh a hříchů, když stejně umřete a vše zmizí? Budete mít odvahu se obrátit zpět a sledovat všechno okolo sebe a v sobě poté, kdy jste si vyslechl všechny tyto rozhovory?

T: Někdy to dělám.

M: Jaký to má užitek? Nakonec musíte dojít k závěru, že tu není nic takového jako „já“ či „mé“. Podívejte se alespoň na svůj začátek.

T: Pravděpodobně máme právo na začátek, ale nemáme právo na konec.

M: Zajímám se pouze o váš začátek. Jak se přihodilo to, že jste začal existovat? To je tím nejdůležitějším.

T: Zajímám se o sebe a o své já.

M: Přišel jste ovšem na to, co jste?

T: Vy jste mě poželal.

M: Předložíte-li přede mne svoji totožnost, potom jí požehnám. Když neznáte svůj skutečný začátek, jak potom můžete naléhavě prosit o cokoli?

I když velmi dobře víte, že nic nevíte, proč stále milujete všechny tyto koncepty?

T: Je to instinkt. Toto všechno přijímáme zcela přirozeně.

M: Co je tímto instiktivním vznikáním? Co je tím, co je zrozeno? O to se ale nestaráte. Nemáte toto poznání, protože nemáte ještě nutnost. Osvětlení všeho tu nastane pouze tehdy, když tu budete mít hlubokou nutnost poznat Skutečnost. Do té doby budete provádět veškeré úsilí, zatímco někdo jiný bude mít velkou výhodu nad vámi. Je to jako když slepec pracuje na mlýnském kole a drtí obilí a někdo bere všechnu mouku, která se sype dolů.

T: Jak bychom se měli vzdát této slepoty?

M: Spočínutím v Já prostřednictvím naléhavé vytrvalosti. Meditujte na Já. Musíte provádět *hatha-jógu*, kde si budete trénovat vytrvalost a naléhavost, abyste potom nabyl dokonalého poznání o Já.

T: Je zde někdo, kdo má takové poznání?

M: Ano, velice výjimečně se to stane jednomu z miliónu. Vzdáte se nyní těchto svých matematických sporů, se kterými jste sem přišel ve prospěch dotazování?

T: Nechci se toho vzdát.

M: Došel jste k tomuto závěru poté, kdy jste si zacpal uši?

T: Jaký užitek je z tohoto veškerého snažení?

M: Jaký je užitek z jakéhokoliv vašeho konceptu? *Džňánin* je za všemi koncepty. Nedává žádnou důležitost jakémukoliv konceptu.

T: Nemusí ale vědět, jak mnoho se nyní snažíme a co jsme dělali dříve. Ani vy o tom nemáte žádnou ideu. Ramakrišna Paramahansa se obracel k Matce, říká: „Ó Matko, dostaň mě za myšlenky a poznání, nebo se z toho zblázním.“

M: Zkusil jste to sám na sobě jít za myšlenky a poznání? Proč to říkáte druhým, jestliže jste to nikdy nezkusil?

T: Nezkusil.

M: Proč o tom tedy mluvíte, když jste si tuto poučku na sobě nikdy nevykoušel? Proč zde uvádíte úsudky někoho jiného? Můžete zůstat naživu beze slov? Jak můžete řídit svoje každodenní povinnosti beze slov? Znáám historii vašeho narození. Vím velice dobře, proč oslovujete nějaké osoby pojmy jako je „otec“ nebo „matka“. Proč se zatěžujete jinými jako např. Ramakrišnou Paramahansa místo toho, abyste se staral sám o sebe? Jestliže jste nevědomým, tak je zcela v pořádku, že se staráte o ostatní. Jestliže se ale staráte o sebe, potom se dotazujte pouze na sebe. Když potěším své „jáství“ tím, že jej pochopím, tak pouze potom jsem přišel na to, co je tímto „jástvím“ a v tomto procesu také odhalím, že „Já“, Absolutno, nejsem tímto „já jsem“. Zůstaňte stranou na jednom místě. Po shromáždění tohoto veškerého poznání o tom začněte v ústraní hloubat.

T: Dosáhnu osvícení, pokud mne Maharadž požehná.

M: Není to tak jednoduché. Je to stejné jako kdybyste řekl, že manželský pár počne dítě pouze tím způsobem, když je někdo požehná.

T: Poznání „já jsem“ je prokletí.

M: Je to náhodné, spontánní. Začátek vjemu „já jsem“ je tu tehdy, když jakoby obdržím telefonní zprávu, že „já jsem“ a když mám informaci, že „já jsem“, tak se to nazývá stavem *ganéša*.

T: Proč je *ganéša* postaven na rovinu s původním zvukem *pranava*, což je „Óm“?

M: Protože *ganéša* reprezentuje poznání *prány* čili vitálního dechu. Mluvená řeč je produktem *prány* a vyvíjí se z *pranavy* po absolvování 4 stupňů – *para*, *pašjanti*, *madhjamy* a *vaikhari*. *Para* je zdrojem a nejjemnějším stupněm, zatímco *vaikhari* je nejhrubším stupněm, který je reprezentován výronem slov z hrdla. Stav, který tu je před stupněm *para*, je pocit „Lásky být, existovat“, což je vjem lásky, který dává popud všem činnostem. Tento stav je nazýván *ganéšou*.

26. července 1980

VAŠE PODSTATA BYTÍ JE ZAČÁTKEM A KONCEM MYSLI

Tazatel: Jeden návštěvník ze Španělska, který vás tu navštívil, praktikoval velmi intenzivně meditaci, ale nemohl se zbavit připoutanosti.

Maharadž: Dokud jste připoután k tělu, nebudete schopen překonat jakékoliv připoutání a to buď k různým lidem nebo k různým věcem.

T: Kdykoliv, kdy se zkusím upevnit sám v sobě, cítím neúčast lásky k mému příbuzenstvu.

M: Nestarejte se o druhé, starejte se sám o sebe.

T: Poté, co jsem prováděl meditaci, jsem ztratil lásku k druhým.

M: Neznamená to, že se vaše láska zmenšila. Láska se nyní rozplývá ve vašem vlastním já. Vaše vlastní Podstata Bytí je láskou a blažeností. Objektivizoval jste chybně svoji lásku. Láska je vaší skutečnou přirozeností. Když se upevníte ve své Podstatě Bytí, seberete veškerou lásku, která byla rozptýlena a rozšířena všude okolo. Spočíváte v tomto poznání „já jsem“. Cokoliv, co „jste“ uvnitř sebe, se odráží v těle, které reprezentuje pouze tuto vaši lásku. Tato láska pracuje, shromažďuje jídlo, ji, tráví a získává poznání. To, že „vy jste“ je láskou, která se vyjadřuje prostřednictvím vitálního dechu, což znamená, že všechny činnosti pokračují díky vitálnímu dechu. Podobně jako má tělo několik údů, sloužících k provádění světských aktivit, tak poznání „já jsem“ má vitální dech jako svůj hlavní nástroj k provádění jakékoliv činnosti. Nevyvstává tu proto otázka zda milovat druhé, ale potřeba přímé zkušenosti toho, čím ve skutečnosti vy „jste“. Tato láska o vás pečuje, je vaší výživou, vaším motivem a energetickou silou. Zaměřte tam tedy svoji pozornost. Její pohyb je označován vitálním dechem. Je to životní síla. Hmatatelný pocit jejího projevu je poznání „já jsem“. Tato láska je univerzální láskou. Není směřována pouze k nějaké speciální osobě nebo věci. Velmi se to podobá prostoru. Prostor také neříká, že je exkluzivně vyčleněn jen pro toto či tamto. Nepřiděluje nikomu privátně lásku. Tato láska je projevená a univerzální. Protože se ztotožňujete s tělem, máte všechny tyto problémy. Základní láska je „láska být, existovat“. Pouze prostřednictvím této lásky můžete myslet na to, že můžete milovat jiné. Proč bojujete s tím principem „bytí“? Jednoduše kvůli tomu, že vaše osobnost „miluje sebe“ a chce tady stále být. Největší kámen úrazu je ztotožnění se s tělem a myslí. Pochopte, že je nemožné stát se Bohem, protože vy *jste* Bohem. Jste božskými projevy od prvopočátku, ale vy se přitom stáváte něčím, čím nejste. Měli byste pochopit, že vaším cílem je vaše vlastní já, čili „já jsem“. Je to skutečný zdroj všeho. Toto „já jsem“ musí být realizováno.

T: Takže to je cíl, ale řekněte mi, jak jej mám dosáhnout?

M: Díky tělu jste vyhozen ze správného směru hledání. Sjel jste z božsky výhodné pozice díky tomu, že jste se upoutal k tělu. Vědomí je tady proto, že tady „jste“ vy. Předtím, než řeknete „já jsem“, tak tu již jste.

T: Souhlasím.

M: Víte nyní, že „jste“. *Budte* tím. Nebudu vám tu říkat, co je napsáno v textech a to i přesto, že mohou být velmi poučné. Zkrátka vám řeknu velmi jednoduše to, že „jste“. Pokud se vám něco na mých hovorech líbí, můžete sem chodit, pokud vám nevyhovují, zůstaňte doma. V současné době se můžete považovat za nějakou nedůležitou osobu velmi omezené ceny a inteligence. Ve skutečnosti tomu tak ale není. Vy jste velice starodávný tvor. Jste nekonečný, věčný. Tento pocit „jáství“ je tu jako reklama, která označuje a propaguje tento věčný stav. „Já jsem“ – tedy slovo nebo pocit „já jsem“, který vás dostane dovnitř sebe – není tou věčností, ale Vy jste věčný a pradávný.

T: Jak mám chápat to, že jsem věčný?

M: Toto nemůže být pochopeno běžným intelektuálním způsobem. Tento stav je spontánně realizován. Když jste ve stavu „jáství“, rozplynete se do tohoto věčného stavu. Nyní víte, že jste a že tu sedíte. Jak velké úsilí jste musel vyvinout, abyste se o tom přesvědčil?

T: Víím, že tu sedím.

M: Stejným způsobem musíte rozvinout a nabýt vědomí, že jste Absolutnem, což je velmi důležité. Musíte pouze na toto zaměřit svoji pozornost. Já, Absolutno, jsem věčně tady ještě před zjevením Podstaty Bytí nebo její Znalosti. Kdo na to zaměří pozornost? Kdo ví, že toto je zaostření pozornosti? To, co zaměřuje pozornost, je tu ještě před pozorností.

Jak můžete meditovat v mysli? V tom procesu, který nazýváte „meditací“, potřebujete objekt. Kdo pozoruje meditaci? Kdo praktikuje meditaci? Tento proces si vyžaduje přítomnost „někoho“ společně s nějakým „objektem“, že ano? Meditující musí být přítomný ještě předtím, než je přítomný jakýkoliv jiný objekt. Nyní Ho ponechte samotného bez jakéhokoliv objektu. Ve správné meditaci je Meditující „osamocen“ a tudíž je bez jakéhokoliv objektu, nad kterým by měl meditovat.

Já neboli Absolutno jsem tu vždy před bdělým stavem. Při začátku bdění mi vysvitne, že „já jsem“ a pouze po tomto momentu se všechno začne dít a věci začnou přicházet do mysli. Opět říkám, že Já, Absolutno, zde musím být před bdělým stavem. Zůstaňte usazen zde. Spočíňte v tom. Musíte se upevnit ve své přítomné opravdové přirozenosti, v „já jsem“. Všechny jiné druhořadé a nepotřebné objekty by měly být odhozeny. Nezaměřujte pozornost na žádnou z těchto věcí. Celý proces spočívá v tom, že jste ve svém zdroji. Co je v současné době vaším zdrojem? Přece „já jsem“. Držte se tohoto „jáství“ a buďte v něm.

Musíte realizovat své vlastní já. Musíte být na hraniční čáře mezi „já jsem“ a „nejsem“. Představte si, že se vám nepříhodi to, že „jste“. Znamená to, že nejste? Vy, Absolutno, tu jste i tehdy, když toto „jáství“ tu není. Vy, Absolutno, jako takové přžíváte před, během a po bdělém stavu. Během

bdělého stavu vjem vašeho „jáství“ vnímá svět a z vašeho pravého Absolutního hlediska tu je pozorování vašeho „jáství“ a jeho vnímání.

T: Chci dělat něco duchovního.

M: Stojíte o sebe–poznání nebo ne? Chcete dělat něco duchovního, ale nejprve tu musíte být, abyste vůbec mohl něco dělat. Musíte proto znát „Sebe“. Kdo je činitelem duchovní aktivity? „Já jsem“ je činitelem. „Kdo“ je tím společným faktorem, když provádíte každodenní práce v domě, na ulici, či v kanceláři? Je to vaše „jáství“. Toto „jáství“ ve vás dělá všechno.

Představte si, že jsem od rána do noci dělal mnoho věcí. Jaký je hromadný součet všech těchto mých aktivit? Všechny tyto činnosti nastanou v mém stavu Podstaty Bytí. V hlubokém spánku odešlo poznání „já jsem“ do zapomenutí, čili zapomnělo samo sebe. Jaký užitek je z toho všeho, co jsem přes den udělal? Podstata Bytí není věčným stavem. Je to dočasná fáze – dočasně průběžné show. Vědomí je produkt 5–ti elementů a jejich interakcí (*pozn. př. – vzájemného působení*). Výsledek 5–ti elementů je dočasný a časově svázaný. Vaše Znalost a vše, co jste doposud nabyl, přichází následně za vaší Podstatou Bytí. Můžete znát pouze něco, o čem vaše Znalost ví, že „to je“. Váš neúspěch se přihodí tehdy, když zkoušíte označovat něco uvnitř sféry Vědomí jako „své já“. Vaše Vědomí projevuje svět. Když zkoušíte položit na rovinu tělo se sebou, začnou neúspěchy a pády.

T: Kdo si myslí, že jsem Vědomí?

M: Vy! Bez Podstaty Bytí tu není žádné myšlení. Podstata Bytí je základní podmínkou uzpůsobující myšlení nebo ne–myšlení. Představte si, že máte bolest v těle. Kdo pozoruje tuto bolest? Pouze vaše Podstata Bytí jí pozoruje. Jak by mohlo existovat vůbec nějaké pozorování v nepřítomnosti Podstaty Bytí? Skutečný pozorovatel je pouze věčné Já. Dokud tu je Podstata Bytí, jste Podstatou Bytí. Když tu není Podstata Bytí, jste Absolutno. Každé tělo, které sem přišlo, musí odejít. Podobně Podstata Bytí, která přišla, musí taktéž odejít.

28. července 1980

PRO REALIZOVANÉHO JE VEŠKERÉ FUNGOVÁNÍ VE SVĚTĚ BHADŽAN

Tazatel: Co si Maharadž myslí o materializaci a dematerializaci fyzických objektů, jak je to předváděno Satja Sai Babou? Nicméně, nechci omezit tyto záračné fenomény pouze k Satja Sai Babovi.

Maharadž: Je to pouze zábava. Nechte to být. To, co „jste“ a to, co značí „já jsem“ jsou také koncepty.

T: Bez konceptů by svět nemohl fungovat.

M: Svět jde stále dál. Nicméně cokoliv, co se zjevilo ve světském životě, je pouze iluzí. Přijde událost, která se již přihodila (nebo cokoliv, co je pryč), znovu nazpět?

T: Nikdo to neví.

M: Mohou se přihodit podobné věci, ale nikdy nebudou identické.

T: Můžete mi říci něco o reinkarnaci?

M: Podle přesvědčení nějakého jedince bude mít tento jedinec po smrti další sen, ve kterém se zrodí.

T: Co je zjevnou příčinou znovuzrození? Je jí minulá *karma*? A je zde vůbec něco takové jako *karma*?

M: *Karma* obsahuje vaše fyzické a mentální činnosti. Ve skutečnosti ale jsou tyto činnosti událostmi, způsobenými 3 *gunami*: *sattvou*, *radžasem* a *tamasem*, což značí Podstatu Bytí, dynamickou kvalitu a přisvojování si autorství konání.

T: Jak se mám dostat pryč od sebe? Většina lidí se zdá být přisáta k návykům, která nejsou nic jině než konceptuální pouta.

M: Kdo toto říká?

T: Moje pozorování.

M: Dokud víte, že „jste“, tak to je stále s vámi a nikdy vás to neopustí.

T: Jak bych se měl osvobodit od konceptů?

M: Nejprve musíte přijít na to, co „jste“.

T: Můžete mi doporučit nějaké techniky.

M: Jsou tu *tantra*, *mantra* a *jantra*. *Tantra* je technika, *mantra* je stále opakovaná série svatých slov, a *jantra* je motor pro duchovní vývoj. Měl byste pochopit a přizpůsobit se tomu, co tu vysvětluji a obhajuji. Potom se staňte sám sebou a můžete jít.

T: Nemohu převést do svého života a činnosti snadno cokoliv, co mi zde říkáte.

M: Neznamená to, že byste se měl přetvořit. Ve skutečnosti jste se obrá-

til k něčemu jinému než sám k sobě. Nyní byste se měl převrátit ke svému originálnímu stavu – ke svému původnímu Já a tam se upevnit.

Protože chcete „být“, zaměstnáváte se mluvením a vším ostatním. Abyste mohl podporovat toto vaše „já jsem“, provádíte různé činnosti, takže udržujete svoji mysl stále zaneprázdněnou. Ovšem pro realizovaného jedince je tok mysli něco jako vypouštění škodlivých plynů zespoda. Ten, kdo je stabilizován v Já, vzhlíží na čerení mysli jako kdyby to bylo něco smradlavého a nechtěného podobně jako je to s těmito plyny v žaludku.

Když jste v nevědomém stavu, začnou vás napadat otázky, týkající se volby rozhodnutí, zda přijmout či odmítnout toho nebo to či ono, co je dobré a co špatné. Ovšem ve stavu poznání se věci dějí spontánně a není tu žádné chtění či odmítání. I takové zjevně rituální činnosti, jakými jsou zpěvy – *bhadžan*, při kterých se chválí Bozi nebo i jiné činnosti, jsou spontánním vyjádřením realizovaného. Nejsou plánované, ale prostě se stanou. Pro realizovaného je veškeré fungování ve světě *bhadžan*. Všechny děje jsou výsledkem „vás“, čili motivující síly. I když se činnosti dějí spontánně, chcete si přisvojit autorství činitele těchto akcí. Ovšem takové přisvojení vzniká z vaší totožnosti s tělem a myslí.

Co budete dělat ve prospěch světa v případě, když získáte duchovní poznání?

T: Prostě *budu*.

M: Lidé, kteří mají vztah k sociální práci, chtějí zde na světě udělat něco prospěšného. Chtějí přeměnit kvalitu intelektu jiných lidí tak, aby tito lidé žili jeden s druhým v harmonii.

T: Svět je výrazem pravdy a lidem by mělo být nějakým způsobem umožněno to pochopit.

M: Jestliže se to má stát, stane se to samo od sebe. To, co se neustále mění, je neskutečné. Pouze v neskutečném se může přihodit změna. Ve skutečném, čili v pravdě, nemůže být provedena žádná změna. Ve světě můžete jediné ovlivnit zlepšení v představách, ale neopovažujte se nazývat představy realitou!

Pravda může pochopit nepravost, může ale nepravá iluzornost pochopit pravdu? Stejně jako když měníte šaty, tak také měníte své představy a proto se na chvíli cítíte šťastní. Pravda nemůže být viděna či vnímána, ale pravda může pozorovat nepravost iluze.

T: S představami tedy nebudu nikdy šťasten. Říkám to správně?

M: Myslíte si, že můžete být s představami šťasten? Skutečné štěstí neboli blaženost, která zjevuje samu sebe v nepředstavitelném stavu „bez představ“, nemůže být vnímána.

T: V životě jsou okamžiky míru, kdy dostaneme záblesk pravdy a víra, která se z toho vyvine jako výsledek, ovlivňuje a vede náš život.

M: To jsou pouze slova a slova neobsahují pravdu. Pravda nepotřebuje podporu a pomoc od slov. Cokoliv, co říkáte, je zkušenost, ale vy jste zkusitelem těchto zkušeností a bez nich „jste“ také. Zkušenosti přicházejí a odcházejí, ale zakusitel zůstává. Zakoušíte svět, ale nezapomeňte, že jste tu ještě před světem. Svět je zakusitelný, ale „Vy“, Absolutno, jste nezakusitelný.

V současné době je pocíťován vjem „jáství“, ale toto je dočasný stav, který odejde. Před sto lety, tedy před vaším narozením, nebylo toto „jáství“ spojeno s Absolutnem, s „Vámi“. Tato zkušenost „já jsem“ přišla jako horečka. Jak a proč tato horečka přišla? K tomu neexistuje vysvětlení nebo důvod.

T: Takže jste v náhlém okamžiku přišel na onemocnění z toho, že „jste“. Je tu také nějaká naděje pro mne, kdy bych mohl zažít takový jemný okamžik jako vy?

M: Ano, za předpokladu, že pochopíte a přizpůsobíte se tomuto hovoru. Cokoliv, co je tu nyní, je vjemem Bytí pro všechny z nás. Nejprve v tom musíte plně spočinout a nakonec i toto musí být překonáno.

T: Dnes ráno jsem při meditaci cítil, že jsem nebyl v těle a mysli, ale pouze v Podstatě Bytí.

M: To je Vědomí. Je to projevený stav, ve kterém není žádná osobnost, žádný muž či žena. Je to poznání „já jsem“.

T: Po nějakou dobu zde také nebylo vnímání této Podstaty Bytí.

M: To byl stav tichosti a bylo tu pouze Vědomí.

T: Někdo říká, že vjem „já jsem“ je na pravé straně prsou asi 4 prsty navpravo od středu.

M: To záleží na individuální zkušenosti. Umístění se může různit podle individuality. Nechápejte to a neumísťujte to ve vztahu k tělu.

(Přichází indický návštěvník, kterého bylo slyšet zevnitř, jak křičí všude kolem a hlasitě se vyptává po adrese Maharadžova příbytku)

M: Znáte toto místo? Dlouho jste jej hledal, než jste jej našel?

T: Ano, Pane. Dříve jsem navštěvoval tuto část města, když jsem navštěvoval jednoho světce-fakíra.

M: Učil vás něčemu?

T: Ne. Ale měl určité síly. Před pár lety zde vybuchla v přístavu loď. Tento fakír se tu náhle vyskytoval. Měl předtuchu výbuchu a tak začal křičet na lidi kolem sebe a nařídil jim, aby z tohoto místa okamžitě utekli.

Jednou me požehnal tím, že mi poklepal na hlavu a já jsem pocítil, jak moje *kundalini* – energie vycházela vzhůru.

M: To mi připomíná jiného fakíra, který nabyt také velkých sil a který se jmenoval Tikku-Baba. Žil v místě, kterému se říkalo Colaba. I když jsem ho osobně nikdy neviděl, občas jsme vedli společnou komunikaci prostřednictvím jiného fakíra – posla a zprostředkovatele, který navštěvoval můj krámk s cigaretami bidi (*pozn. př. druh indických cigaret*). Tikku-Baba měl velké síly, kterými dělal zázraky. Jednoho dne tento posel navštívil pozdě v noci Tikku-Babu. Při příchodu do jeho příbytku byl překvapen a konsternován, neboť našel tělo Tikku-Baby, které bylo rozložené na části a všechny jeho údy byly složeny na hromadě. Dostal strach, že se tento fakír stal obětí zločinu a rychle utekl z místa, kde fakír žil. Ze zvědavosti se tam druhý den ráno vrátil a byl velice překvapen, když objevil Tikku-Babu opět zdravého a srdečného.

Jednoho dne přišel tento posel do mého krámku a přinesl mi zprávu od Tikku-Baby, kde mi vzkazoval, že bych měl přijít a navštívit ho co nejdříve, neboť jeho konec byl nablízku. Dále mi sděloval, že předtím než opustí zce-

la tělo, chce předat všechny své síly mně. Obratem jsem poslal zprostředkovatele se zprávou, že mu děkuji a že mu posílám tuto zprávu: „Výhodný obchod je odplácnut pouze jednou.“ Tímto jsem mínil to, že opravdový žák přijme učitele pouze jednou a zůstane mu odevzdán, což znamená, že nezačne běhat a shánět jiné učitele. Když byla tato zpráva předána Tikku-Babovi, poznamenal: „Ó, dosáhnul konečného stupně a je za všemi potřebami.“

22. října 1980

DRŽTE SE SVÉHO VJEMU BYTÍ

Maharadž: Univerzální Vědomí je všeprostopující a netrpí žádnou ztrátou či ziskem ve výsledku interakce (*pozn. př. vzájemného působení*) v 5-ti elementární hře. Nicméně v tomto procesu interakce se vědomí projevuje hmatatelným způsobem. (*Maharadž bere kovovou vázu a upustí ji na podlahu, výsledkem čehož je v místnosti slyšet rána.*) Když jeden objekt přijde do kontaktu s jiným objektem, tak zvuk, který byl latentně ukryt v předmětu, se stane zcela zjevným. (*Maharadž sebere ručník a poznamenává, že v této látce je latentní oheň.*) Oheň se tu objeví jedině tehdy, když se s tím ručníkem provede nějaká činnost (např. když k němu přiložíme hořící předmět) a reakcí na tento čin se oheň projeví v šíři a ručník shoří. Vědomí je zde po celou dobu. Život je zde po celou dobu a projeví se pouze tam, kde je nějaká forma. Vědomí přechází do činnosti (tzn. že se stává projeveným, vnímatelným) ve chvíli, kdy např. nastane rána z vázy nebo látka začne hořet.

Stejně tak, jako neexistuje žádná specifická totožnost pro zvuk nebo oheň, tak tady není žádná identita pro Vědomí. Z nevědomosti a díky ztotožnění se s tělem zažíváte radost a bolest i když Vědomí je univerzálním projevem, fungujícím skrze tělo. Tolik lidí již zemřelo, tolik lidí již bylo zabito, ale Vědomí zůstalo stále stejné. Žádným způsobem se nemohlo ani zmenšit či zvětšit a také nemohlo vůbec pocítit žádné utrpení. (*Maharadž opět pouští vázu na zem a upozorňuje na zvuk, který z toho vzešel.*) Pro tento zvuk neexistuje žádná bolest nebo radost. Prostě se projeví stejně jako Vědomí, které nepocituje žádnou bolest či radost. V 5-ti elementární interakci není možné něco získat nebo ztratit. Všechny ty problémy a kalamity, které zažije člověk, neumožní prožít radost či bolest nejenom 5-ti elementům, ale i různým kvalitám (*gunám*), které jsou vnímány 5-ti smysly. Tyto smysly jsou: hmat, tvar, čich, chuť a zvuk. Co je nyní tím důležitým faktem na tom vašem „já“ pro vás? Neangažujte se ve svých žádostech. Jak budete dál postupovat ve svém životě? Přemýšlejte o těchto rádcích: 5 elementů si hraje a vzájemně na sebe působí a výsledkem jejich působení se vytváří formy (*pozn. př. lidská těla*), které jsou vybaveny 5-ti smysly. Forma se vytvaruje z 5-ti elementárních objektů, jmenovitě z vegetace a potravy. Nyní se skrze tuto formu začne projevovat Vědomí na základě kvalit (*gun*) 5-ti elementů. Hloubte o tom a zjistěte odpovědi na tyto otázky: „Co jste a jakým směrem se budete ubírat?“

Považte, byly tu tisíce válek a bojů. Jaký to mělo účinek na 5 elementů? Těchto 5 elementů je vnímáno 5-ti tělesnými smysly. Tato *guna* – Vědomí, se zjevila díky vykojení 5-ti elementů z Nejvyššího.

Představte si, že by byl každý zabit. Co se ve skutečnosti stane? Vnitřní princip Vědomí v těle, který byl zabit, zmizí v zapomnění a fungování 5-ti

smyslů se zastaví. Přichází za vámi smysly a Vědomí těch miliónů lidí, kteří byli zabiti, aby se s vámi pustily do jakékoliv debaty? Stvořené lidské tělo má 5 smyslových orgánů určených k vnímání a 5 údů k činnosti. S věkem se fyzický stav tohoto těla zhorší a smysly i údy již nefungují tak účinně jako za mlada. Takže postupným zhoršením účinnosti smyslových orgánů a údů v důsledku stárí se také zmenšuje *guna* Vědomí (neboli její projev jako takový slabne). Kde se „vy“ cítíte jakoby doma, když vezmeme v úvahu všechny tyto funkce těla, smyslů, údů a Vědomí? Kam budete přecházet? Různé procesy a události se dějí díky vyživovanému tělu a vitálnímu dechu – *prány*. Kde se nachází vaše pozice?

T: Je Vědomí nezávislé od těla? Je jím neovlivněno?

M: Jak by tomu tak mohlo být? Je to výsledek těla, vyživovaného potravinovou esencí a nazývá se *sattva-gunou*. Stejně je i dítě také esencí těl svých rodičů. Jestliže je dítě deformované, je to v důsledku nevhodnosti v kvalitě hmotného vyživovaného těla.

Světské činnosti a taktéž i duchovní, které byly provedeny s myslí, jsou pouhými kratochvílemi ve stavu nevědomosti. Začaly, když vjem Bytí začal fungovat s cyklem bdění a spánku.

Jestliže si některá osoba myslí, že když bude cvičit duchovní praktiky, tak že něco získá, tak bych rád znal design a totožnost takové osobnosti. Duchovní aspiranti se místo dotazování po své skutečné přirozenosti, která je jejich Vědomím, pachtí po duchovních knihách, aby nabyli znalostí.

T: Měli bychom se vzdát všech představ a idejí, které jsme doposavad nashbírali?

M: Nic takového nedělejte. Prostě se jen chytněte svého vjemu Bytí a držte se ho tak dlouho, až poznáte, že „jste“ a spočíte pouze v tomto stavu. Nestrachujte se tím, že tento stav mizí.

T: Měli bychom vrýt do paměti vjem Bytí? To by ale znamenalo úsilí?

M: Kde tu u vás vyvstává otázka po úsilí? Vědomí spontánně přichází do bytí. Vědomí samo o sobě je pozorností. Buďte zde, nezkoušejte cokoliv měnit nebo v tom cokoliv modifikovat. Cokoliv „je“, je tu a to je láska já, *átma-prem*. Jestliže umíte navodit uspokojení tím, že si přečtete a potom následujete tradiční, tzv. duchovní stezky a disciplíny, dělejte to všemi možnými prostředky.

T: Ale Maharadž říká, že máme dosáhnout konečného cíle.

M: Kde má smysl otázka po ubírání se ke konečnému cíli a „kdo“ je tu, kdo by se tam měl ubírat? (*Maharadž udeří do kovů.*) Vemte si tento zvuk. Kam zmizel? *Džňánin* je zcela vzdálen od veškerých představ. V tomto bodě tu není nikdo.

T: Včera jste mluvil o guruovi a o *sat-guru-čaran*, čili o chodidle *sat-gurua*.

M: Ano, mluvil. *Sat-guru-čaran* znamená spontánní zjevení Vědomí, když víte, že „jste“. Všechno spočívá v tomto vědomí „já jsem“, které je neohraňčené a vše-prostupující. Tento stav reprezentuje tajemné chodidlo *sat-gurua*.

T: Zeptám se na hloupou otázku, ale nemíním tím v žádném případě

útok na vás. Proč je zde tolik fotografií na těchto stěnách? Zdá se mi, že si to protirečí s vaším učením?

M: Jsou to památky z dob nevědomosti. Abyste mohl rozptýlit nevědomost, potřebujete takové pomůcky, které jsou nutné. Když si splní svůj účel, nejsou již více potřeba. Toto tělo, které používám, je také výsledkem nevědomého stavu. Je ovšem stále v činnosti, i když jsem překonal stupeň nevědomosti. Takže nechť fotografie zůstanou jako dekorace stěn, není na tom nic špatného. Proč místo vnějších změn nevyvoláte změnu uvnitř tím, že odmítnete své chybné totožnosti?

Mluvte, jako kdybyste měl moudrost? Jakou moudrost ale máte ve skutečnosti? Váš současný majetek je cyklus bdění, hlubokého spánku a poznání „já jsem“. Získal jste ještě něco jiného? Tento cyklus se zjevil sám od sebe bez vašeho požádání. Vše ostatní jste se naučil a získal později. Kdokoliv, kdo sem přichází, je jako nevědomé dítě a to i přes všechno tzv. poznání, které nabyl z vnějšku.

13. listopadu 1980

NÁVRAT DO STAVU PŘED NAROZENÍM

Maharadž: Jednou jsem cítil pocit individuality, ale nyní již tento pocit nemám. Tento pocit se sám o sobě transformoval do univerzálního projeveného stavu.

Tazatel: Uskutečnilo se to právě takto?

M: Ve chvíli, kdy povstalo jméno náказы, vznikl také individuální pocit totožnosti. Nyní je tento individuální pocit pryč a zůstává tu pouze pocit univerzálního Vědomí.

Individualita je pryč společně s totožností k tělesné formě. Tělo není můj design a nejsem ani muž či žena. Všechno se děje spontánně. Kdo vidí, jak začíná den a svítá slunce? Mohlo by poznání dne být individuální? V okamžiku, kdy se probudíte, začne působit vjem „jáství“, což značí pouze vjem Bytí. Později je zde také vjem těla. Tento vjem Podstaty Bytí je všeprostopující a nemá žádné jméno a žádnou formu. Je to sama existence.

T: Co se ve skutečnosti děje v době, kdy trpí tělo? Jaký je vztah mezi Neprojevem a tělem neboli mezi skutečnými a iluzorními projevy ve světě?

M: Jsou ve velmi blízkém vztahu. Druh každého atomu je rozdílný a jeho citění také, takže i každá individualita je v tomto světě rozdílná.

Existují tu různé tvary a výrazy podle druhů atomů a částic atomů.

T: Je pravda projevená nebo neprojevená? Jestliže se pravda projevuje skrze tělo, potom všechny nemoce těla jsou v Neprojevu.

M: Když se projevuje Neprojev, říká se tomu *saguna-brahman*. Tento princip *brahman* je všeprostoporný, hojný a projevený a zahrnuje 5 elementů, 3 *guny* a prvky *prakti-puruša*. Tento princip je tím, co rozpoznává slunce a prostor a je daleko více pronikavější a jemnější než samotný prostor.

T: K čemu je všechna tato hra? Tělo (i tělo Maharadže) trpí nemocemi v tomto projeveném vesmíru, který je výsledkem Neprojevu. Výsledkem toho všeho je, že také i my trpíme po pozorování našeho těla a jeho nemocí. K čemu jsou všechny tyto obtíže?

M: Kdyby tu nebylo vaše „jáství“, kdo by potom pozoroval východ slunce?

T: Stále tomu nerozumím i přesto, že jste to již vysvětloval snad tisíckrát.

M: „Kdo“ a „co“ jako takové jsou na nejvyšším stupni Prázdností. Cokoliv, co je, tak je jasné a zřejmé, ale tento jednoduchý fakt se přeměnil v hádanku, protože se tento princip sám začal ztotožňovat chybně s formou a vzápětí začal být hrdý z této totožnosti. Přijal tělo jako svoji totožnost.

T: Ale proč by se to mělo stát, když tělo reprezentuje samotný Neprojev?

M: Budete se muset obrátit do sebe, abyste dostal odpověď na tuto otázku.

Celý tento obrovský vesmír se materializoval z tohoto dotyku atomu, z této špetky Vědomí. Jakým způsobem a co byste odpověděl na tutu otázku: „Vytvořil se vesmír sám o sobě nebo zařídil vše potřebné k stvoření?“ Vaše odpovědi budou spíše domněnkou a hádáním. Jaké průkazné známky máte o tom, že máte narození a smrt? Jaký máte důkaz o znovuzrození?

T: Chcete tím říci, že bychom měli zůstat v bodu vynoření Vědomí? Měli bychom tomu tak rozumět?

M: Ano, říkám lidem přesně toto.

T: Chcete tím říci, že dokud se nezastavím v tomto bodu vynořování Vědomí, nepochopím tuto hru Neprojevu, projevu, tělesného utrpení atd., a že všechny moje hovory jsou skutečně pouze zbytečným brebentěním, což mi způsobuje obtíže?

M: Ano, je to pouze zábava ke krácení volného času.

T: To znamená, že když vás navštívíme a sedneme si blízko vás, tak vás ve skutečnosti obtěžujeme.

M: Nejsem vyrušen ani 5–ti elementy, které jsou mým tvořením. Jak byste mi potom mohli způsobovat mrzutost a obtíže? Kdybych se ztotožnil s tělem, potom bych nutně musel podstoupit všechny obtíže a utrpení, které jsou s ním spojené.

T: Mohu se vás zeptat na jinou otázku? Máte Vědomí, které dosáhlo určitého vysokého stupně. Mohla by pouhá vaše přítomnost bez jediné vaší věty mít pro nás prospěšný účinek?

M: Nejenom pro vás, ale i pro hmyz, mravence, červy aj. tvory, kteří jsou tím obdařováni.

T: To znamená, že váš význam je neustále aktivní v působení na nás včetně i těch nejmenších částí?

M: Pro tento účel, tj. pro rozhovor s vámi, je to v pořádku, ale ve skutečnosti nikdo neovlivňuje nikoho. Měl můj zrozený princip jakoukoliv inteligenci v okamžiku svého vytvoření? Tento zrozený princip, který je dětským principem, roste spontánně, rozvine mysl a intelekt a může se dokonce stát v pravý čas Mahátmou – velkým světce, ale kořenem tohoto světce je pouze a jenom stvoření tohoto dětského principu. Není tomu tak? Nyní sbíráte mnoho znalostí ve jménu duchovních zájmů, ale nevíte, že je to ve skutečnosti jenom druh zábavy.

T: Jak může dětský princip získat status *džňánina* nebo světce?

M: Abyste to pochopil, musíte zůstat v bodu pučení (*ankura*) a budete *ankura* (*ómkara*).

(pozn. ed. Maharádž nasměrovává tazatele do stavu před vytvářením slov v jeho mysli, neboť Óm značí začátek slov)

T: To je v pořádku, rozhodl jsem se zůstat v tomto stavu *ómkara*. Co potom máme ale dělat s násilím, které je všude kolem nás–např. v Iránu, Americe, Sovětském Svazu aj.? Není mezi tím nějaké spojení nebo si myslíte, že bych měl pasivně sedět ve stavu *ómkara*?

M: Obojí je velmi úzce spojeno.

T: Jak ale mám uprchnout od násilí, utrpení, ničení...

M: Všechny tyto řeči vycházejí z vás jako obranné reakce vaší individuality. Ve skutečnosti jste jenom vy obviněn ze zodpovědnosti za všechno, co

se děje. Kdo jiný by kromě vás mohl být obviněn? Myslíte si, že je zde někdo jiný než vy, čili váš vjem „jáství“, že toto můžete říkat? Před vyřknutím toho, že „cokoliv je“, tak tu musí být nejprve někdo, kdo to může říci.

Ve vaší Podstatě Bytí byly spáchány milióny hříchů a zločinů a vy tu nyní chcete uniknout zodpovědnosti tím, že se uchýlíte a skryjete uvnitř své individuality. Všechny tyto děje jsou pouze vaše tvoření.

T: Ale vy jste potom také tím vším ve vaší Podstatě Bytí.

M: Úplně všechno je v mé Podstatě Bytí včetně vás. Ale žádná autorita a to ať je jakákoliv, není dána buď mně nebo vám k rozhodnutí, jaké věci jsou správné.

T: Můžeme používat jakýmkoliv způsobem *ómkaru*, abychom dělali věci správně.

M: *Ómkara* je užitečná pro všechno a všechno je *ómkara* včetně utrpení. Mohlo by zde být potěšení a radost bez dimenze *ómkary*? Cokoliv, co vystane, je označováno jako zrození a se zrozením se Podstata Bytí sama chybně ztotožňuje s osobností, což vyúsťuje v radost a bolest.

T: Jak může být *ankura* (vyvstání) zastaveno, když máme k dispozici *ómkaru*?

M: *Ómkara* a *ankura* jsou zkušenostní stavy. Mohly by být odděleny? Co by zde mohlo být bez *ómkary*?

T: Chci vědět, zda-li tu existuje proces, který by mohl zastavit *ankuru* (vyvstání)? Řekněme třeba pomocí recitace svaté mantry *ómkara* nebo bychom měli pasivně přihlížet všemu, co se děje?

M: Každá *mantra* má účel. Nemůže tu být žádná *mantra* bez účelu.

T: Čili recitací mantry se bude vše znovu vytvářet?

M: Ano.

T: Proč bychom tedy vůbec měli recitovat nějakou mantru?

M: Ale tato *mantra* je bez jakékoliv řeči, bez jakéhokoliv slova. Jděte ke kořeni, prohlédněte skutečnost ještě předtím, než umřete a spočíte ve své pravé přirozenosti. Vy ale místo toho stále hýčkáte své tělo, které považujete za svoji totožnost. Lidé jsou oddáni Bohu pouze proto, aby získali nějaké světské věci.

T: To znamená, že naše oddanost k Bohu je něco jako jít na tržiště pro nějaký účel.

M: To je způsob, jakým se běžně prožívá lidský život. Zcela běžnou motivující silou člověka je získat ze všech činností něco ve svůj prospěch.

T: Dokud někdo uctívá Boha za účelem zisku, jeho uctívání nebude účinné, že ano?

M: Základní motiv je „láska být“, čili udržovat sebe sama při životě.

T: Co se stane, když je tato „láska být, existovat“ ztracena?

M: Kdo je tu, aby nám to potom mohl odpovědět?

Když by zmizela „láska být, existovat“, tak kdo je tím, kdo by oznámil, že zmizela tato láska? Je možné potom zažívat *šakti* (potenciální energii), *ánandu* (blaženost) a *sat-čít-ánandu* (Bytí-Vědomí-Blaženost)? Nebo je tu něco podobného?

T: O *sat-čít-ánandě* nám toho bylo řečeno vždy mnoho od ostatních lidí. Neměli bychom se k tomu ubírat, když nám bylo řečeno, že je to skutečné?

Jestliže ale říkáte, že tyto kvality neexistují, není důvod, proč bychom se měli po nich hnát, že ano?

M: Náš zdroj, kořen, je naším vjemem Podstaty Bytí, neboli dětským principem. Účastnil se tento princip v jakékoliv činnosti vědomě? Měl tento princip na tomto stupni jakoukoliv inteligenci? Co je tu jiného kromě tohoto primárního dětského principu?

T: Nechť se někdo další zeptá nyní.

M: Jak mohou položit opravdové otázky? Budou dávat otázky na základě nějaké totožnosti a tyto totožnosti jsou získány a vytvářeny po četbě knih a nebo poslechu někoho. Toto všechno je informační poznání nasbírané z vnějšího prostředí a není to v žádném případě spontánní poznání, pravé poznání. Kdo má poznání, že „je“ a co je tím, čím „je“ Co je tímto principem Šivy? V Maráti *šiv* znamená „dotyk“. Ukažte mi dotyk Podstaty Bytí. Zcela se snažte vyzorovat a prošetřit toto: „Jak se to stalo, že se objevil tento princip, dotyk Podstaty Bytí?“ Kompletní univerzální kosmický projev není nic než bujení a rychlé šíření dotyku Podstaty Bytí. Tento princip zahrnuje 5 elementů, 3 *guny* a *prakrti-purušu*.

T: Celé toto obrovské tvoření vychází z *ómkary*, dotyku Podstaty Bytí. Je to energie, síla nebo pouze odkaz?

M: Jakákoliv slova, tituly nebo ideje, které se vám objeví, splňují svůj účel.

T: Tomuto principu jsou dány názvy jako je např. *džagadamba* neboli matka vesmíru a *mahisauramardini*, čili ničitel démona *mahiši* aj.

M: Co míníte tím názvem *džagadamba*? Je *džadagamba* princip, který rozpozná přechod ze dne na noc a obráceně přechod do bdělého stavu?

T: Je ale tento princip energií nebo pouhým konceptem nebo iluzí?

M: Má to inteligenci?

T: Je to určitý druh inteligence?

M: Můžete si to domýšlet, že je to tak.

T: To, co chci znát, je toto: Jsem já část tohoto projevu, který vzešel ze mne nebo jsem od toho oddělen?

M: Vy od toho nejste oddělen. Je to pouze vaše světlo.

T: Stále a pořád bylo v různých náboženstvích, *tantrách*, *puránách* aj. proklamováno, že projev je potenciální energie, že je to *ánanda*, že je to *šakti*, která je vyplněna láskou apod. To jsou naše hluboko zakořeněné dojmy, kterých se máme vzdát. Co budeme ale dělat, když je odevzdáme a plně se jich vzdáme?

M: Kde vyvstává potřeba je odevzdávat?

T: Dal jste mi 2 stupně: na prvním stupni vidím tento vztah mezi mým projevem a Mnou a druhý stupeň je rašení neboli vznik vjemu „jáství“. Co mám dělat?

M: Pokud se zajímáte o kategorizace stupňů, tak vezte, že jich je na milióny a tak můžete začít počítat. Ovšem tento princip nemůže být objektivizován jako vzorek k početnému odstupňování. Co jste? Co cítíte jako své já, co je vašim jádrem a vzorkem?

Jaký smysl má to vaše běhání sem a tam za účelem provádění sociálních aj. činností.

Je v tomto objektivním světě něco permanentně stálého? Zkoušíte dělat příliš mnoho věcí, jakými jsou sociální služby a péče o lidi snažíce se je udělat šťastnými.

Dnes si oholíte bradu a zítra se budete muset znovu holit, neboť vám opět vyrostou vousy a tak to jde stále dál a dál. Podobně se vám podaří někoho udělat šťastným a zítra bude ten samý člověk nešťastným a tak budete pokračovat, abyste ho opět udělal šťastným a tak bude tento cyklus pokračovat a vy se v něm uvězníte. Z počátku, kdy jsem chtěl žít duchovním životem, jsem se vzdal *prapanči* – světského života. Později jsem pochopil význam duchovního transcendentna a došel jsem k závěru, že je i to to odložitelné jako použitá voda z nádobí. Proto se v žádném případě nestarám o transcendentno a duchovní život, neboť jsem to překonal. Nemohu o tomto námětu tímto způsobem mluvit před širokým publikem, neboť by na mě lidé začali házet kameny. Co jste? Co je vaší totožností? Viděl jste se správným způsobem? Můžete si vyfotografovat svoji pravou totožnost v případě, že jste zbaveni těla a mysli? Odvážíte se přijít sem znovu a pokračovat v tomto druhu hovoru se mnou?

T: Maharadži, po těchto návštěvách, kdy jsem měl obrovské privilegia v tom smyslu, že jsem byl spojen s vámi, s touto osobou známou jako Nisargadatta Maharadž, jsem měl pocit, že jsem posunut do dalšího duchovního pokračování. Zdá se mi, jako by tento pocit, který trvá po 3 až 4 měsíce po mé návštěvě u vás, byl určitým druhem extatického stavu jásohu. Dává mi to ujištění, že se můžu zastavit v bodu *ankura* – čili při vzniku „jáství“. Tento pocit sám o sobě je označením moudrosti a intuitivního vrcholného vnímání.

V posledních 3 nebo 4 letech, kdy jsem vás tu navštěvoval, jsem šel zpět k sobě s těmito dojmy a nabýval jsem přitom klidu a míru.

M: Ano, ale toto je pouze zklidnění vašeho mentálního nepokoje a zmatku. Za tímto stavem není nic.

T: Je to ale Maharadži zlé? My pocítujeme klid a dobrý stav poté, když vás navštívíme. Proč to zatracujete?

M: Toto je pouze dočasný stav. Po určité době zmizí. S narozením začnou fungovat 3 stavy – hluboký spánek, bdělý stav a Znalost. To, co zažíváte, je v oblasti Znalosti, čili v časově omezeném stavu. Je před nazozením jakákoliv potřeba po čemkoliv?

20. listopadu 1980

Slovník

- áčárya*: adept, hladající, světec
advaita: neduálnost; stav před matematikou(rozdělením);
stav bez pozorování, ve kterém není ani vjem Bytí
aham–bhava: vjem „jáství“
aham–kara: doslova „já jsem konající“; forma „já jsem“; pocit činitele; ego
adžanma: Nezrozené
alak: ne–pozornost
amrita: nektar
ánanda: blaženost
ánanda mayi: ženská osoba naplněná blažeností
ankura: povstání (vjemu „jáství“)
aráti: v jazyce Maráthi „speciální potřeba“; láska k sobě u každého stvoření
ásány: pozice, např. v józe
átma(n): Já; poznání „já jsem“; Vědomí; Bůh
átma–džňána: poznání Já; pochopení poznání „já jsem“
átma–prem: láska Já
átma–sútra: aforismus popisující Já
átma–jóga: stezka k poznání Já
avatar: božská inkarnace
balkrišna: princip „nevědomého dítěte“; pocit „jáství“ před myšlenkovými
konstrukcemi, tvary
Bhagavan–vasudéva: Bůh, který uděluje vůni „jáství“
bhadžany: uctívající písně; cvičení
bhakti: oddanost, uctívání
bhakti–jóga: stezka oddanosti
bidža: semeno, zdroj
bódhisattva: adept v buddhismu, který se zaváže k tomu, že před
dosažením svého cíle spasí všechny živé bytosti před svojí vlastní
spásou a tudíž si chrání svojí zjevnou individualitu
Brahman: Absolutno; Nejvyšší Realita; Já
brahma–sútra: Nejvyšší Princip; Vědomí; text o Nejvyšším Bytí
brihaspati: doslova „Pán nezměrných velikostí“; guru Bohů; lidské bytosti
čaran–amrita: nektar Pánových chodidel
čít: Universální Vědomí; Já
dhjána–jóga: meditativní přístup směrem k duchovním principům
díkša: zasvěcení
ganéša: realizace stavu „jáství“; stav před *para* – slovní formulací;
jméno božské formy

guny: základní atributy neboli kvality, které jsou podkladem v projeveném procesu. Maharadž užívá tento termín ve všeobecném smyslu základní kvality a vjemu Bytí
guru–bhakti: oddanost k Mistrovi
hatha–jóga: hinduistický systém fyzické kultury
hirañjagarbha: Vědomí; Nejvyšší Princip
humkara: čerení (Podstaty Bytí)
Išvara: Pán
Išvara–bhakti: oddanost k Bohu
džagadamba: vesmírná matka
džapa: recitování svatých jmen; ochrana; v Maráti obrana
džňána: poznání; zvláště duchovní poznání
džňána–jóga: jóga poznání
džňánin: doslova „ten, kdo zná“; realizovaný světec
karma: aktivita; pohyb
kundalini–jóga: jóga *kundalini* neboli „hadí síly“
madhjáma střední stupeň, ve kterém se začíná formovat výslovnost jazyka
mahá–tattva: doslova „Velká Pravda“; Vědomí
mahá–vakja: velké prohlášení, vyjadřující pravou skutečnost Brahman;
 Nejvyšší Realita
mahá–jóga: hraniční čára mezi Podstatou Bytí a Ne–Bytím;
 stav Nejvyšší Reality
mahátma: Velká Duše
mahéšvara: Bůh
mahišasuramardini: ničitel démona *mahiši*
mahiši: démon
manojája: vítězství nad myslí
mantra: ochraňující slovo; fixní série svatých slov; duchovní „připomínatel“
mája: iluze; zvláště prvotní iluze ze ztotožnění se s tělem;
 projevený dynamický princip
múla: kořen stromu; dítě
múlamája: základní iluze; hraniční čára mezi Bytím a „Ne–Bytím“,
 pozorností a nepozorností; Vědomí
náma–džapa: opakování svatého jména
namasmarana: recitace svatého jména Boha
navanath–sampradája: tradiční řád 9–ti Guruů (viz. v knize „Já Jsem To“)
néti–néti: „ne toto, ne tamto“
nirguna: stav bez atributů, bez kvalit; Absolutno
nirúpa: poselství, zpráva
nirúpana: duchovní hovor, dávající důkaz
nirvána: stav netotožnosti, stav vyhasnutí, vymazání vjemu
 „jáství“; *parabrahman*
nirvišaja: stav bez subjektu; stav „Ne–Bytí“; stav bez substance
nirjána nirvána: stav přebývajícím po vyhasnutí vjemu „jáství“
niškamaparabrahman: bezžádostivý věčný Absolutní stav
óm (nebo *aum*): svatý zvuk
ómkar(a): stav před zformováním slov; dotyk Podstaty Bytí

panča-pranas: 5-ti násobný vitální dech
para: jiné; zdroj jazyka; Absolutno
parabrahman: Nejvyšší Absolutno; stav před časo-prostorem a před počítím; Nezrozený věčný princip, stav „jiný než“ neboli „za vjemem“ „já jsem“ neboli Podstata Bytí, která je dočasná
parabthi: oceán života; čas; smrt
paramátman: nejvyšší stav, Já, věčný Absolutní stav
parama-visaranti: nejvyšší druh odpočinku
paraméšvara: věčný Absolutní stav; Šiva
para-šakti: zdroj slov nebo řeči
para-vani: stejně jako *para-šakti*; nejjemnější forma řeči
pašjanti: počáteční stupeň nehmatatelné formy řeči
purnabrahman: věčné Absolutno
prakti-puruša: duální princip, vytvářející 5 elementů a 3 guny
prakti-purušašakti: Podstata Bytí
prána: vitální dech, životní energie
pránava: počáteční zvuk
prapanča: světský život
prarabdha: osud
prasád: obětní dar ve formě potravy božstvu nebo guruovi
purány: svaté písmo
puruša: doslova „ten kdo spočívá ve městě“; vesmírná Inteligence trvale obsažená ve Vesmíru
purušaprakti: jemná energie reprezentovaná principy muže a ženy
purušottama: nejvyšší *puruša*; Absolutno; Věčnost
radžas: energie, vášeň, dynamická kvalita; jedna ze 3 gun
rišiové: zřeci
sagunabrahman: láska Být, vjem „jáství“, Podstata Bytí
samádhi: doslova „Spojení s Pánem“, pokročilý stupeň meditace, často popsán jako „vytržení“
samskáry: vnější dojmy registrované ve vědomí, „paměťové záznamy“
sangha: mnišský řád
sat-čit-ánanda: Bytí-Vědomí-Blaženost
sat-guru: vznešený dokonalý duchovní učitel
sat-guručaran: chodidlo sat-gurua
sattva: Vědomí; také semeno-Podstata Bytí; jasnost, čistota, harmonie; jedna ze 3 gun
sattva-šakti: Podstata Bytí
savišája: Podstata Bytí; stav, ve kterém je přítomný subjekt i objekt
šakti: energie; potenciální energie
šešašája: božský Višnu ležící na svinutém hadu
šiv: dotyk (v Maráthi)
šudhavidžňána: čiré „nejvyšší poznání“
siddhapurušové: vysoce vyvinuté duše
siddhis: „nadpřirodní síly“
svadharna: speciální životní běh určený pro jednotlivce
svaraja: vjem Znalosti

svarūpananda: blaženost bytí
tamas: nečinnost, odpor, temnota, také požadované autorství,
jedna ze 3 gun
tantra: duchovní technika
tapas: cvičení v pokání
tat-tvam-asi: doslova „Ty Jsi To“
vačaspati: království zvířat
vaikhari: konečný stav při vyvinutí řeči
vanaspati: království vegetace
vásány: „latentně skryté“ nečinné tendence
videśisthīti: stav osvobození od těla
višara-anti: konečné sebe-zapomnění
visranti: úplná relaxace vedoucí k celkovému zapomnění v meditaci
visvasūtra: aforismus popisující Vesmír
visvavišaja: univerzální projev
visvajóga: jednota s vesmírem
vrtti: mentální modifikace
jantra: objekt k rituálnímu uctívání
jógamāja: Podstata Bytí, projevený stav; Svrchovaný Princip
jógaśakti: kosmická energie
jóga: vztahované od slova yuga, čili spojení

Doslov

„Já Jsem“ je nektar nesmrtelnosti

Šrí Nisargadatta Maharadž byl narozen v Bombaji v březnu 1897. Jeho rodiče, které mu dali jméno Maruti, měli malou farmu ve vesnici Kandalgaon, kde také Maruti strávil své dětství. V roce 1924 se oženil a později se stal výrobce a prodejce cigaret v Bombaji, kde společně se svojí ženou založili rodinu. Již od raného dětství měl velice silný zájem o duchovní záležitosti a jeho hovory se svatými lidmi v něm vyostřily zvědavost v jeho pátrající mysli a zapálily v něm duchovní oheň. Ve svých 34 letech se seznámil se svým učitelem a o tři roky později realizoval své Já, kdy si změnil jméno na **Nisargadatta** (pozn. př. *Ten, kdo dává přirozenost*). Pokračoval ve své práci a žil běžným životem jako obyčejný pracující Ind, ale jeho učení, které je rozpracované v jeho mistrovském díle **Já Jsem To** a které má kořeny v starodávné „upanišádové tradici“, prolomilo ledy soudobého myšlení. Nisargadattovi oddaní z celého světa jezdili za svým Mistrem, aby si poslechli jeho unikátní poselství a to až do roku 1981, kdy Nisargadatta „zemřel“.

Robert Powell se narodil v Amstrodamu v roce 1918. Po získání doktorátu z chemie pokračoval ve své kariéře jako vědecký redaktor a spisovatel nejdříve ve Velké Británii a později v Americe. Jeho první duchovní bádání začalo v roce 1960 a jeho hledání po sebedosažení ho přivedlo k studiím Zenu a mnoha duchovních učitelů včetně Krišnamurthiho. Jeho vlastní duchovní probuzení se schodovalo s jeho odhalením učení Šrí Nisargadatty. Napsal mnoho knih, spadajících jak on sám popisuje pod „lidskou duchovní transformaci“. Nyní žije se svojí ženou v La Jolle, Kalifornia.

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO	5
PŘEDMLUVA	7
ÚVOD	9
CO BYLO „JÁ“ PŘED POČETÍM	13
PROJEVENÍ PODSTATY BYTÍ	19
ČAS JE DÍTĚ NEPLODNÉ ŽENY	25
NIKDY NIC NEZASAHUJE 5-TI ELEMENTÁRNÍ HRU	31
ZA UPANIŠÁDAMI	37
NEKTAR PÁNOVÝCH CHODIDEL	43
K REALIZACI ABSOLUTNA MUSÍ BÝT I PODSTATA BYTÍ PŘEKONÁNA	47
KDE JE MYSL V NEPŘÍTOMNOSTI TĚLESNÉ IDENTITY?	53
SKRZE DOTYK PODSTATY BYTÍ VZNIKÁ ÚPLNÝ VESMÍR	59
KDEKOLIV, KDE JE POTRAVA, TAK TAM SPOČÍVÁ TO	65
I TO NEJVYŠŠÍ JE ZBYTEČNÉ PRO TO NEJVYŠŠÍ	69
COKOLIV, CO JE VNÍMÁNO, TAK TO NEJSTE VY	77
MUSÍTE EXISTOVAT PŘED POZOROVÁNÍM, ABY SE POZOROVÁNÍ MOHLO USKUTEČNIT	83
VJEM „JÁSTVÍ“ JE JEMNĚJŠÍ NEŽ PROSTOR	89
ROZPUŠTĚNÍ PODSTATY BYTÍ UVNITŘ SEBE JE PRAVÝM PRAMENEM BLAŽENOSTI	93

ZKUSTE POCHOPIT PRINCIP NEVĚDOMÉHO DÍTĚTE	95
K TOMU, ABYSTE MOHLI POZNAT, ČÍM JSTE, POTŘEBUJETE ZNÁT SVŮJ ZAČÁTEK	97
VAŠE PODSTATA BYTÍ JE ZAČÁTKEM A KONCEM MYSLI	103
PRO REALIZOVANÉHO JE VEŠKERÉ FUNGOVÁNÍ VE SVĚTĚ <i>BHADŽAN</i>	107
DRŽTE SE SVÉHO VJEMU BYTÍ	111
NÁVRAT DO STAVU PŘED NAROZENÍM	115
Slovník	121
Doslov	125
Bibliografie	125

„JÁ JSEM“ NEKTAR NESMRTELNOSTI

Šrí Nisargadatta Maharadž

Vydalo nakladatelství ADA ve spolupráci s AVATAREM,
se svolením a zakoupením autorských práv od editora dr. R. Powella.

Na bojišti 12, Praha 2, 120 00 jako svoji 2. publikaci.

Vydání první.

Editor: Dr. Robert Powell
Překlad: Ing. Aleš Adámek
Sazba: Jan Šavrda

ISBN 80-901653-1-1